ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

τό κίνημα

Προορισμός τοῦ Ἕλληνος εἰς τόν κόσμον αὐτόν, ἦτο καί εἶναι εἰς κάθε ἐποχήν σήμερα καί αὔριον ὁ ἐξανθρωπισμός τῆς οἰκουμένης

ΠΕΡΙΚΛΗΣ ΓΙΑΝΝΟΠΟΥΛΟΣ

15η ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 1977

ΤΕΥΧΟΣ: 45

ΜΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ

Ν.Δ.

βιβλιοπωλείο

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ

Ἱπποκράτους 112 , τηλ. 3634932

Παναγιώτη Καγιά

- ΜΕΓΑΛΕΣ ΩΡΕΣ

Χ.Γ. Πιπιλιάγκα

- Η ΕΛΛΑΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΑΠΟ ΤΟΥ 1942-1967 ΠΕΡΙΟΔΟΝ

Κ.Ν.Τριανταφύλλου

- ΗΤΤΟΝ ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΙΣΤΟΡΙΑ

Σ.Καρρά

- ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΚΑ ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ

Α.Ι.Παυλόπουλου

- ΕΘΝΟΠΡΟΔΟΣΙΑΙ ΤΟΥ ΚΚΕ

Β. Σταυρογιαννόπουλου

- ΠΙΚΡΕΣ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΠΕΡΙΟΔΟΥ 1940-1944

Α.Φωτεινού

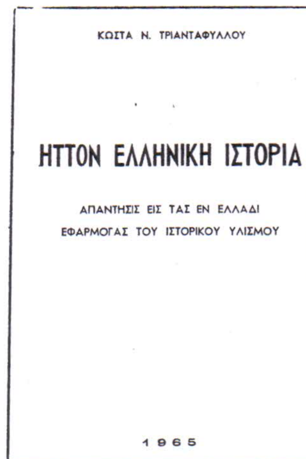
- Η ΒΑΣΙΛΕΥΟΜΕΝΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ Ο ΟΙΚΟΣ ΤΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Α.Γαβαλά

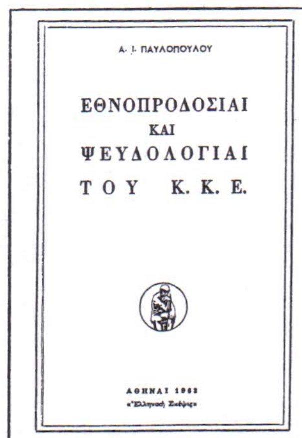
- Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΚΑΙ ΤΟ ΚΡΑΤΟΣ ΕΠΙ Ι. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ

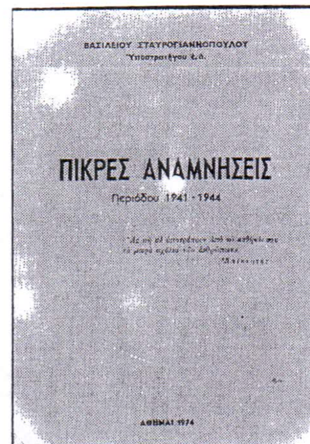

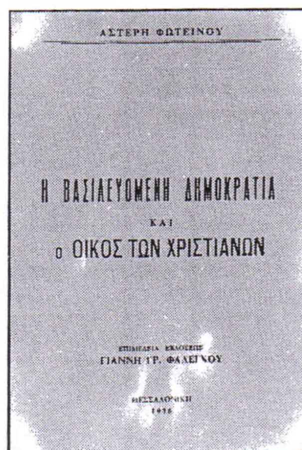

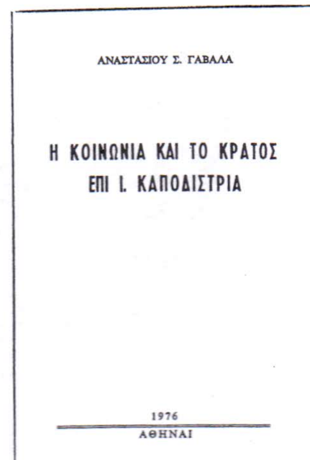

τό κίνημα

ΔΕΚΑΠΕΝΘΗΜΕΡΟ ΕΘΝΙΚΙΣΤΙΚΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ

- ΕΤΟΣ 3ον - 1977 -

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

● Τὸ ΚΙΝΗΜΑ συντάσσεται ὑπό συντακτική ἐπιτροπή
Ὑπεύθυνος σύμφωνα μέ τό νόμο: κ. Κ Χατζησταύρου

● ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ: ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ (ἐτήσια) Δρχ. 500
(ἑξάμηνα) Δρχ. 250
ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ: δολ. 25. (12)

● ΚΕΝΤΡΙΚΗ ΔΙΑΘΕΣΙΣ: Βιβλιοπωλεῖο,
"ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ", Ἱπποκράτους 112.
τηλ. 3634932 ΑΘΗΝΑΙ

● ΕΜΒΑΣΜΑΤΑ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΕΣ ΕΠΙΤΑΓΕΣ, διά συνδρομές πρέπει νά ἀποστέλλωνται στά ὑπεύθυνο τοῦ Βιβλιοπωλείου.

● ΤΙΜΗ ΤΕΥΧΟΥΣ: δρχ. 20.

ἐπιμέλεια μακέττας περιοδικοῦ
ΤΑΚΗΣ ΠΟΛΥΚΑΡΠΙΔΗΣ

Τά Πάθη καὶ ἡ Ἀνάστασις

Ὁ Τύπος «τους»..

Ὁ Τύπος «μας»...

● Στὸ καθεστὼς τῆς Ἀσυδοσίας, μᾶς λένε ὅτι ὁ Τύπος εἶναι «ἐλεύθερος» καὶ ὅτι πρέπει νὰ εἶναι ἔτσι...

Ἀλλὰ αὐτοὶ ποὺ μᾶς τὸ λένε, ἔχουν δική τους θεωρία γιὰ τὴν «ἐλευθεροτυπία».

● Λένε ὅτι εἶναι ἐλευθερία νὰ γράφης ὅτι θέλεις... Ἀλλὰ εἶναι ἐλευθερία νὰ γράφης ὅτι συμφέρει... Λένε ὅτι γράφω ὅτι συμφέρει «τὸν Λαό»... Εἶναι ὅμως ὅτι συμφέρη τὸν ἰδιοκτήτη καὶ τὸ κόμμα ποὺ αὐτὸς ὑποστηρίζει, γιὰ λόγους ποὺ καμμιὰ σχέσι δὲν ἔχουν μὲ τὸ κοινὸ συμφέρον...

● Λένε ὅτι «ὁ Λαὸς» ἔχει δικαίωμα νὰ πληροφορηται. Ἀλλὰ ὁ Λαὸς πληροφορεῖται μόνον ὅσα θέλουν καὶ ὅπως αὐτοὶ θέλουν μὲ γνώμονα ὅτι τοὺς συμφέρει σὲ κάθε δεδομένη στιγμή.

● Λένε ὅτι ὁ ἐλεύθερος τύπος ἐκφράζει τὴν γνώμη τοῦ Λαοῦ... Ἀλλὰ στὴν πραγματικότητα αὐτοὶ δημιουργοῦν τὴν γνώμη του...

● Λένε ὅτι εἶναι λειτούργημα ὁ Τύπος... Ἀλλὰ τὸν ἔχουν κάμει ἐπιχείρησι...

Ἐμεῖς λέμε ὅτι ὁ Τύπος εἶναι στὴν ὑπηρεσία τοῦ Ἔθνους καὶ τῶν δεδομένων τῆς ἐπιβιώσεώς του. Ἔτσι μόνον ὁ Τύπος εἶναι λειτούργημα. Καὶ ἕνα λειτούργημα δὲν ἀνήκει — δὲν μπορεῖ — σὲ ἰδιῶτες. Ἀνήκει στὸ Ἔθνος καὶ στὴν ἔκφρασί του, τὸ Κράτος. Ἐμεῖς λέμε ὅτι δὲν μπορεῖ — δὲν πρέπει — νὰ εἶναι ἐπιχείρησις, οὔτε οἱ λειτουργοί του, οἱ δημοσιογράφοι, τυχάρπαστοι καὶ ἐξηρτημένοι ἀπὸ ἰδιωτικὰ συμφέροντα.

● Ἐμεῖς λέμε ὅτι Δημοκρατία εἶναι ὅτι συμφέρει τὸ Ἔθνος καὶ ὄχι τοὺς ἰδιῶτες. Καὶ ὁ Τύπος διαμορφώνει τὸ Ἔθνος. Ἄρα ὁ Τύπος πρέπε νὰ ἀνήκει στὸ Ἔθνος.

● Σπέρνουν οἱ ἐκμεταλλευταί του τὸν Ἄνεμο... Θὰ θερίσουν τὴν Θύελλα... Τὴν Θύελλα τοῦ Ἔθνους...

Ἡ Ὀρθὴ Πολιτικὴ Γραμμὴ

Γιὰ μιὰ ἀκόμη φορά, ἐπαληθεύθηκε ἕνα πολιτικὸ γεγονός: Ἕνα κόμμα, μὲ τεράστια πλειοψηφία παντοδυναμίας, δὲν κατόρθωσε νὰ φθάση στὸ τέλος τῆς «συνταγματικῆς κοινοβουλευτικῆς περιόδου»! Τὸ ἴδιο εἶχε συμβῆ καὶ μὲ τὴν τετραετία Βενιζέλου, τὸ 1928.

Τὸ γεγονὸς βάζει σὲ σκέψεις ὡς πρὸς τὶς ἐγγενεῖς ἀδυναμίες τοῦ ἰδίου τοῦ συστήματος, ἐφ' ὅσον δὲν φαίνεται νὰ εἶναι μόνον ὁ πολυκομματισμὸς καὶ ὁ κερματισμὸς τῶν Κομμάτων στὸ Κοινοβούλιο ὁ λόγος τῆς ἀποσταθεροποιήσεώς του.

Ἡ αἰτία τῆς σήψεως τῆς παντοδυναμίας τῆς Ν.Δ. βρίσκεται ἀκριβῶς στὸν λόγο γιὰ τὸν ὁποῖο τὴν ἀπέκτησε! Τέτοιες πλειοψηφίες παραχωροῦνται ἀπὸ τὸν Λαὸ σὲ στιγμὲς ἀπελπισίας μόνο. Εἶναι προϊόντα πνευματικοῦ βιασμοῦ. Μόλις συνέλθη ἀπὸ τὴν κρίσιμη στιγμή, ὁ Λαὸς θυμᾶται, ξαναβρίσκει τὸν ἑαυτό του καὶ βγάζει τὸν ἐπίδεσμο ἀπὸ τὰ μάτια του, ἀτενίζοντας τὸν «Σωτῆρα» του μὲ μάτια πιὸ καθαρά...

Ὅταν δέ, σ' αὐτοὺς τοὺς ἐγγενεῖς λόγους ἀρχῆς, προστεθοῦν καὶ τὰ λάθη — τὰ ὁποῖα, στὴν πολιτική, εἶναι χειρότερα καὶ ἀπὸ ἐγκλήματα! — οἱ φυσικὲς δυσαρέσκειες καὶ ἡ συνειδητοποίησις τῆς λόγῳ τοῦ [illegible]ματος τῆς στιγμῆς», ἐκλογῆς κάθε εὐκαιριστοῦ καὶ σαλταδόρου, τότε ἔρχεται ταχύτατα ἡ Διάστασις Λαοῦ — Βουλῆς!

Αὐτὸ συνέβη καὶ μὲ τὸν Καραμανλῆ. Τὰ αἴτια τῆς ἀπελπισία τοῆ Λαοῦ, τὸν Ἰούλιο τοῦ 74 καὶ οἱ διαδικασίες ποὺ τὸν ἔφεραν ἐκεῖ, δὲν μποροῦν νὰ ἀναλυθοῦν ἀκόμη, ἐφ' ὅσον οἱ πολιτικοί μας, ἔνοχοι καὶ ἀθῶοι, ἀπέκρυψαν ἐπιμελῶς τὸν «Φάκελλο Κύπρος» καὶ τὰ «Ἀρχεῖα τῆς ΕΣΑ», βρίσκοντας πιὸ βολικὸ νὰ τὰ φορτώσουν ὅλα σὲ καταδικασμένους σὲ σιωπή! Δείγματα πολιτικῆς ἐντιμότητος καί... θάρρους κι αὐτά...

Τὸ γεγονὸς εἶναι, ὅτι οἱ περίεργες καὶ σκοτεινὲς διαδικασίες τῆς περιόδου Φεβρουαρίου — Ἰουλίου 74, ἔφεραν τὸν Καραμανλῆ μὲ τὸν φωτοστέφανο τοῦ «Σωτῆρος» καὶ τὴν «προῖκα τῆς ὀκταετίας» του.

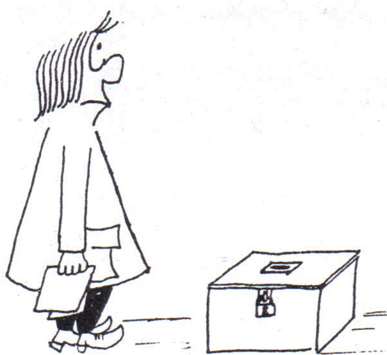
Ἡ ἐξαπάτησις τῶν ψηφοφόρων του, ποὺ ἐπηκολούθησε εἶναι, δυστυχῶς γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ εὐτυχῶς γι' αὐτοὺς πασίγνωστη.

Ἡ τιμωρία δὲν ἄργησε. Τὸ χάσμα μεταξὺ μεγάλου μέρους τοῦ Λαοῦ καὶ ἰδίως τῆς Ἐθνικῆς Παρατάξεως καὶ τοῦ Καραμανλῆ εἶναι πλέον ἀγεφύρωτο. Καὶ ἡ μεγίστη πλειοψηφία τῆς Ἐθνικῆς Παρατάξεως, ἐκείνης ποὺ μόνη αὐτὴ — ἔφτιαξε τὴν Ἑλλάδα τὴν ὁποία νέμεται σήμερα ὁ Καραμανλῆς καὶ ἡ παρέα του, ἀναζητοῦσε ἡγέτη — ἐκφραστὴ καὶ περίμενε μὲ ἀνυπομονησία, ἂν ὄχι μὲ ἀπελπισία.

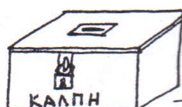
Ἡ παρουσία τοῦ κ. Στεφανοπούλου, μπόρεσε νὰ ὑλοποιήση τὴν ἀναμονὴ αὐτή. Καὶ δημιουργήθηκε ἡ Ἐθνικὴ Παράταξις, τῆς ὁποίας τὸ ὄνομα δὲν θὰ μποροῦσε νὰ εἶναι ἄλλο, ἢ καλύτερο.

Ἡ παρουσία τοῦ κ. Θεοτόκη στὸ πλευρό του, καθὼς καὶ πολλῶν ἄλλων προσωπικοτήτων ἀποδεικνύει πλέον πόσο ἄλλαξαν οἱ περιστάσεις ἀπὸ τὸν Νοέμβριο τοῦ 74. Ὅσοι ἀπὸ τοὺς κοκκόρους τῆς «δημοκρατίας» νομίζουν ὅτι θὰ μποροῦσαν νὰ ἐπαναλάβουν τὰ τόσο «δημοτικὰ» ρεζιλίκια τῶν τελευταίων ἐκλογῶν εἶναι ἀπατημένοι. Θὰ βροῦν ἀπέναντί τους μιὰ μάζα φανατισμένη, ποὺ ἀπεφάσισε ν' ἀνεβῆ στὸ ἄλογο τῆς μάχης καὶ ὄχι στὸ κάρρο τῆς μεταφορᾶς.

Ὁ Μούχλας...

ΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΤΩΝ ΚΥΒΕΡΝΩΝΤΩΝ ΣΥΝΕΝΟΧΩΝ

Ὑπάρχει συνενοχὴ μεταξὺ τῆς Ν.Δ., τῆς ΕΔΗΚ καὶ τῆς Ἀριστερᾶς, ὡς πρὸς ὅλα τὰ σημεῖα ποὺ ἀφοροῦν στὴν κατάπνιξι τοῦ Αἰσθήματος Ἐθνικισμοῦ καὶ στὴν ἐλευθερία τῶν Ἐθνικοφρόνων.

Ὁ Καραμανλῆς ξέρει τώρα ὅτι δὲν θὰ ξαναβρῆ τὴν εὐκαιριακὴ πλειοψηφία τοῦ 74.

Στόχος του εἶναι, παρ' ὅλα αὐτά, ἡ αὐτοδύναμη πλειοψηφία. Γιὰ νὰ τὸν ἐπιτύχη ἔφτιαξε στὰ μέτρα του τὸν ἐκλογικὸ νόμο (αὐτὸν ποὺ ἐπέτρεψε σὲ 54ο)ο νὰ λάβουν 220 ἕδρες καὶ σὲ 46ο)ο, 80!) Αὐτὸς ὅμως ὁ νόμος εἶναι δίκοπο μαχαίρι. Πρέπει νὰ στραφῆ ἐναντίον του...

Δεύτερος στόχο — ἂν δὲν ἐπιτύχει τὸν πρῶτο — εἶναι ἡ ἀπόκτησις πλειοψηφίας 200 τουλάχιστον ἑδρῶν μαζὶ μὲ τὴν ΕΔΗΚ καὶ τὸν «σύντροφό» του τῶν σκοτεινῶν διαδικασιῶν τοῦ 74 καὶ τῆς τραγικωμωδίας τῆς Γενεύης, Μαῦρο. Μὲ προοπτικὴ εἴτε νὰ κυβερνήσουν μαζὶ καὶ νὰ «περάσουν» ἀπὸ τὴν Βουλὴ τὶς Συνθηκολογήσεις τοῦ Αἰγαίου καὶ τῆς Κύπρου — πρᾶγμα ἀδύνατον μὲ μικρὴ πλειοψηφία λόγῳ τοῦ φόβου τῶν ἀποστασιῶν — ἢ νὰ προωθηθεῖ ὁ Καραμανλῆς στὴν Προεδρία καὶ ὁ Μαῦρος στὴν πρωθυπουργία, γιὰ τοὺς ἰδίους λόγους ἀκριβῶς. Τὸ ἀποτέλεσμα θὰ ἦταν ἡ χρησιμοποίησις τῶν ὑπερεξουσιῶν τοῦ Προέδρου — τὶς ὁποῖες ὁ σημερινὸς δὲν ...τολμᾶ νὰ χρησιμοποιήση! — γιὰ τοὺς ἰδίους σκοποὺς ἀφ' ἑνός, γιὰ τὴν ὁριστικὴ ἐξόντωσι τῶν Ἐθνικοφρόνων ἀφ' ἑτέρου.

ΟΙ ΣΤΟΧΟΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΠΑΡΑΤΑΞΕΩΣ

Μπροστὰ στὴν ζωτικὴ ἀπειλή, οἱ Ἕλληνες Ἐθνικόφρονες καὶ οἱ Ἕλληνες Ἐθνικισταί, εἴτε εἶναι «Συντηρητικοί», εἴτε «Προοδευτικοί», εἴτε Βασιλικοί, εἴτε Δημοκρατικοί, εἴτε ὀπαδοὶ τῆς 21ης Ἀπριλίου, εἴτε τῆς 25ης Νοεμβρίου, εἴτε Ἀντιδημοκρατικοί, ἔχουν χρέος νὰ ἑνωθοῦν καὶ σύσσωμοι νὰ βοηθήσουν τὸν Ἀγῶνα τῆς Ἐθνικῆς Παρατάξεως. Στὸ σπίτι, στὸν δρόμο, στὸ γραφεῖο, στὸ ἐργοστάσιο, στὸ καφενεῖο, στὸ ἑστιατόριο, μιὰ κουβέντα νὰ ἔχουν, νὰ ἐπιδιώκουν:

α) Τὴν ὑπερψήφισι, μαζικά, τῆς Ἐθνικῆς Παρατάξεως.

β) Τὴν ἀφαίρεσι ψήφων ἀπὸ τοὺς συνενόχους τοῦ 74, Ν.Δ. καὶ ΕΔΗΚ.

Μαζικὰ καὶ γιὰ κάθε νόμιμο, πειστικὸ καὶ προπαγανδιστικὸ μέσο, ἔστω καὶ βοηθῶντας τοὺς ἄλλους ἀντιπάλους τῶν δύο κομμάτων.

γ) Τὴν γνωστοποίησι καθαρὰ καὶ ξάστερα, ὅτι τώρα εἶναι ἀποφασισμένοι νὰ ἀγωνισθοῦν καὶ νὰ ἀπαντήσουν στὸ πεζοδρόμιο τῶν Ἀριστερῶν Νεκροθαφτῶν τῆς Πατρίδος, μὲ τὸν ἴδιο τρόπο καὶ τὴν ἴδια γλῶσσα.

δ) Νὰ μὴν λείψη κανείς τους ἀπὸ τὴν Κάλπη, στὶς 20 Νοεμβρίου.

Ἡ συνέντευξις τῆς 10.77, τοῦ κ. Θεοτόκη, ἔρριξε μιὰ γέφυρα Ἐθνικῆς Ἑνότητος ἐπάνω στὴν τάφρο τοῦ Διχασμοῦ τῆς Ἐθνικῆς Παρατάξεως, ποὺ εἶχε σκάψει ὁ Καραμανλῆς.

Δὲν ὑπάρχουν «Δεξιοί» καὶ «Χουντικοί», οὔτε «Βασιλικοί» καὶ «Δημοκρατικοί», οὔτε «Δημοκράτες» καὶ «Ἀντιδημοκράτες».

Ὑπάρχουν μόνον Ἐθνικόφρονες Ἕλληνες καὶ Σλαβομπολσεβίκοι.

Ἂς εἶναι βέβαιοι οἱ Συντηρητικοί, ὅτι μόνο μὲ τὴν Ἐθνικὴ Παράταξι θὰ βροῦν τὴν ἐλπίδα νὰ σταματήσουν τὶς ὄψιμες σοσιαλδημαγωγίες τοῦ Παπαληγούρα, Δεβλέτογλου καὶ Σίας...

Ἂς εἶναι βέβαιοι οἱ Προοδευτικοί, ὅτι μόνο μὲ τὴν Ἐθνικὴ Παράταξι θὰ βροῦν τὴν ἐλπίδα γιὰ Πρόοδο μέσα σὲ Ἐθνικὴ καὶ Οἰκονομικὴ Ἀνάπτυξι.

Ἂς εἶναι βέβαιοι οἱ Βασιλικοί, ὅτι μόνο στὴν Ἐθνικὴ Παράταξι θὰ βροῦν τὴν ἐλπίδα τῆς πραγματικὰ ἐλεύθερης καὶ ἀνεπηρέαστης ἐκφράσεως τοῦ Ἔθνους ἐπὶ τοῦ Πολιτειακοῦ.

Ἂς εἶναι βέβαιοι οἱ Δημοκρατικοί, ὅτι μόνο γιὰ τὴν Ἐθνικὴ Παράταξι θὰ περιφρουρηθοῦν οἱ Ἐλευθερίες, ποὺ ἀπεδείχθη ὅτι κινδυνεύουν ἀπὸ τὸ πεζοδρόμιο τῆς Ἀριστερᾶς καὶ μόνο καὶ μὲ τὴν συνενοχὴ τῆς Ν.Δ. καὶ τῆς ΕΔΗΚ, μὲ σκοπὸ τὴν τρομοκράτησι τῶν ἀντιπάλων τους.

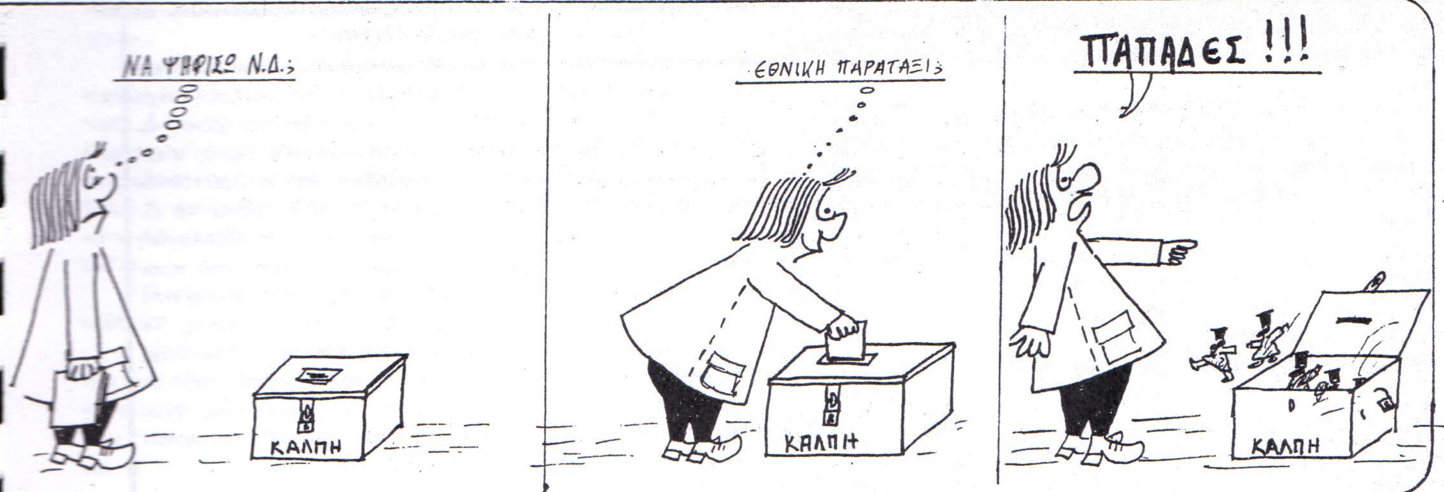
Ἂς εἶναι βέβαιοι οἱ Ἀπριλιανοὶ καὶ οἱ Νοεμβριανοί, ὅτι μόνο μὲ τὴν Ἐθνικὴ Παράταξι θὰ ἀποκατασταθῆ ἡ Τιμή τους καὶ θὰ ξεπλυθῆ ἡ Ὑπόληψή τους, μὲ τὴν Ἀμνηστία τοῦ Ἰουλίου 74 (δηλαδὴ τὴν αὐτόματη κατάργησι τοῦ Δ' Ψηφίσματος, σὰν νὰ μὴν ὑπῆρξε) καὶ τὴν Δίκη τῆς Κύπρου, τὴν ὁποίαν ἄλλοι φοβοῦνται!

Ἂς εἶναι βέβαιοι τέλος οἱ Ἀντιδημοκράτες, ὅτι μόνο μὲ τὴν Ἐθνικὴ Παράταξι θὰ μπορέσουν νὰ ἔχουν καὶ αὐτοὶ τὸ δικαίωμα ζωῆς καὶ ὑπάρξεως, τιμῆς καὶ σκέψεως, χωρὶς νὰ διώκωνται μὲ ψευδεῖς καταγγελίες καὶ ψευδομαρτυρίες, μόνο καὶ μόνο γιὰ τὶς Σκέψεις τους!...

Ὅλοι στὴν Ἐθνικὴ Παράταξι...

Ὅλοι στὸν Ἀγῶνα...

Ὅλοι νὰ φράξωμε τὸν δρόμο στὸν Κερένσκι τοῦ 74.

ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

Η ΜΑΧΗ

Ποιὸς εἶναι ὁ σκοπὸς τῆς ἀνθρώπινης ζωῆς;

Ἕνα βασικὸ ἐρώτημα, ποὺ ἡ ἀπάντησι σ' αὐτὸ καθορίζει, σὲ πάρα πολὺ μεγάλο βαθμό, τὴν στάσι τοῦ ἀνθρώπου καὶ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖο ἀντιμετωπίζει τὴν ζωή του.

Εἶναι δυνατὸν νὰ εἶναι ὁ ἄνθρωπος κυρίαρχος καὶ νὰ κατευθύνῃ τὰ δημιουργήματά του, ἢ εἶναι σκλάβος καὶ ἐλεγχόμενος ἀπ' αὐτά;

Ἀρκετὰ γνωστὴ εἶναι ἡ ἀπάντησι, πὼς σκοπὸς τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς εἶναι ἡ εὐδαιμονία. Καλύπτει ὅμως τὸ περιεχόμενο τῆς βασικῆς ἐρωτήσεως αὐτὴ ἡ ἀπάντησι; Ἀνταποκρίνεται στὶς συνθῆκες τῆς ἐποχῆς μας; Ἀνταποκρίνεται στὴν ἀνθρώπινη φύσι;

Ἐν τούτοις πολλοὶ λόγοι εἶναι σὲ θέσι νὰ ἀπαντήσουν καθορίζοντας μὲ ἀκρίβεια τὴν ἔννοια τῆς εὐδαιμονίας. Τί σημαίνει γιὰ τὸν ἄνθρωπο ἡ λέξη εὐδαιμονία; Τὸ νὰ ἀπολαμβάνῃ τὰ διαθέσιμα ἀγαθά; Ὁπωσδήποτε αὐτὸ δὲν ἀνταποκρίνεται στὸν καθορισμὸ τῆς ἐννοίας. Γιατὶ ὑπάρχει τὸ πεπερασμένο τῶν ἀνθρωπίνων δυνατοτήτων καὶ ἔτσι εἶναι ἀδύνατο νὰ ἀπολαύσῃ τὰ ὑπάρχοντα ἀγαθά. Ἄλλωστε συνεχῶς δημιουργοῦνται νέα καὶ ἡ ἀπόκτησί τους ὁδηγεῖ μᾶλλον πρὸς τὸ ἄγχος παρὰ πρὸς τὴν εὐδαιμονία. Ὁ σωστότερος καθορισμὸς τῆς ἐννοίας ἀπαιτεῖ νὰ δεχθοῦμε ὅτι ὡς εὐδαιμονία ἐννοοῦμε τὴν ἱκανοποίησι, κάθε εἴδους, τῶν αἰσθήσεων. Δηλαδὴ τὴν ἱκανοποίησι τοῦ ἐνστίκτου τῆς ἡδονῆς καὶ νὰ τείνουμε συνεχῶς, ὅσο γίνεται περισσότερο, πρὸς αὐτό. Ἱκανοποιεῖ ὅμως τὸν ἄνθρωπο ἡ «ἱκανοποίησι» ἑνὸς ζωϊκοῦ ἐνστίκτου; Ἀνταποκρίνεται στὴν βιολογική του δόμησι; Δὲν εἶναι λίγοι αὐτοὶ ποὺ θὰ δεχθοῦν ὅτι μιὰ τέτοια ἄποψι ὑποβιβάζει τὸν ἄνθρωπο ποιοτικά. Καὶ ἂν ἀκόμη μία εὐδαιμονία τῆς ποιότητος αὐτῆς δὲν εἶναι οὐτοπία, ἡ ἀποδοχή της ὑποβιβάζει τὸ ἀνθρώπινο ὄν. Ἀλλὰ καὶ ἡ πραγματικότης τὴν ἀπορρίπτει γιατὶ πολὺ λίγοι, ἴσως ψυχικὰ διεστραμμένοι, εἶναι αὐτοὶ ποὺ ἔθεσαν σὰν σκοπὸ τῆς ζωῆς τους τὴν εὐδαιμονία αὐτή.

Φυσικὰ θὰ ἦταν παράλογο, αὐτὸς ποὺ θὰ ὑποστήριζε ὅτι δὲν πρέπει νὰ ὑπάρχῃ ἀναζήτησι γιὰ τρόπους μὲ τοὺς ὁποίους θὰ καλλιτερεύῃ ἡ ζωὴ τῶν ἀνθρώπων. Αὐτὸ εἶναι αὐτονόητο καὶ βασικὴ προϋπόθεσι γιὰ τὴν ἱκανοποίησι ἀνωτέρων ποιτικὰ ἀναγκῶν.

Μετὰ τὴν ἀπόρριψι τῆς εὐδαιμονίας σὰν σκοποῦ ζωῆς ἔρχονται νὰ δώσουν τὴν ἀπάντησι ὅτι, σκοπὸς εἶναι μία ἀνώτερη μορφὴ «εὐδαιμονίας» ποὺ προέρχεται ἀπὸ τὴν ἠθικὴ ὁλοκλήρωσι τοῦ ἀνθρώπου. Ἡ ἀπάντησι ὅμως αὐτὴ εἶναι πολὺ ἀόριστη. Πῶς εἶναι δυνατὴ ἡ ἠθικὴ ὁλοκλήρωσι τοῦ ἀνθρώπου; Ἔχει σὰν παράμετρο ἡ ἀπάντησι αὐτὴ τὴν ἠθική, ποὺ σὰν ἀξία δυνατὸν νὰ ἔχῃ ἄλλοτε ἄλλες ἀποχρώσεις καὶ διαστάσεις.

Καὶ μόνον ἡ ἀοριστία εἶναι ἱκανὴ γιὰ νὰ θέσῃ τὴν ἀπόρριψι τῆς ἀπαντήσεως αὐτῆς.

Σκοπὸς τῆς ἀνθρωπίνης ζωῆς εἶναι ἡ ἀνάπτυξι τῆς κοινωνικῆς ζωῆς. Νὰ εἶναι δηλαδὴ ἡ κοινωνία, ἡ κοινότης ὅπου ζῆ, ὁ σκοπός του. Γιατὶ εἶναι ἀδύνατη ἀκόμη καὶ ἡ ἐπιβίωσι τοῦ ἀνθρώπου μέσα σὲ ἕνα συνονθύλευμα ἀνευθύνων καὶ ἐγωιστῶν, ποὺ σὰν σκοπό τους θὰ ἔχουν ἄλλος τὴν ἱκανοποίησι τῶν αἰσθήσεων καὶ ἄλλος τὴν ἠθική του ὁλοκλήρωσι. Καὶ ἀπὸ πρακτικὴ πλευρὰ φαίνεται ἀδύνατη ἡ ἐπιδίωξι τῶν πρώτων δύο ἀπαντήσεων.

Ὁ ἄνθρωπος στὴν ζωή του πρέπει νὰ εἶναι κυρίαρχος καὶ νὰ κατευθύνῃ τὰ δημιουργήματά του. Πρέπει νὰ καλλιεργῆ συνεχῶς τὸ αἴσθημα τῆς προσφορᾶς πρὸς τὸ κοινωνικὸ σύνολο καὶ νὰ πλησιάζῃ ὅσο τὸ δυνατὸν περισσότερο στὴν Ἑλληνιστικὴ ἔννοια τοῦ ἡρωϊσμοῦ. Ἡ κεντρικὴ ἠθικὴ ἰδέα στὴν περίπτωσι αὐτὴ χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν προσφορά, τὴν ὑπευθυνότητα καὶ τὸν ἡρωϊσμό.

Πρέπει λοιπὸν νὰ δοθῆ μάχη.

Στὴν σημερινὴ ἐποχὴ πρέπει νὰ σχηματισθῆ μία ἐμπροσθοφυλακὴ ἀδελφικοῦ ἀγῶνος. Καὶ νὰ γίνῃ προετοιμασία γιὰ τὴν ὁριστικὴ μάχη. Τὴν μάχη μὲ τὸν ἄκρατο ὑλισμό, τὸν πλουτοκρατικὸ καὶ τὸν μαρξιστικό. Μὲ τὴν γραφειοκρατικὴ ὕδρα τοῦ πολιτικοῦ, πνευματικοῦ καὶ ἠθικοῦ κενοῦ. Μὲ τὶς ἰδεολογίες τῆς παρακμῆς, τὰ κατεστημένα, τοὺς ἀντιδραστικούς, τὸν ἐκφυλισμό, τὸν παρασιτισμὸ καὶ τὸν μαζοχισμό.

Πρέπει νὰ δοθῆ μάχη μὲ τὶς ἀντιδραστικὲς δυνάμεις ποὺ ἐξαπατοῦν τὸ Ἔθνος καὶ ποὺ κρύβονται πίσω ἀπὸ μανδύες καὶ προσωπεῖα.

Μέσα στὸν ἀγῶνα αὐτό, μέσα στὴν μάχη γιὰ τὸ κοινωνικὸ σύνολο, γιὰ τὴν φυσικὴ κοινότητα, γιὰ τὸ Ἔθνος ὁ ἄνθρωπος βρίσκει τὸν σκοπὸ τῆς ζωῆς του. Καὶ γίνεται πολεμιστής. Γίνεται νικητής, ποὺ μόνο ἡ δράσι δίνει νόημα στὴν ζωή του. Ὅμως αὐτὰ δὲν εἶναι ἁπλά, οὔτε εὔκολα. Εἶναι κατορθωτὰ ἀπ' αὐτὸν ποὺ τὸ θέλει συνειδητά. Καὶ ἔτσι παύει νὰ εἶναι ἕνας τροχίσκος στὴν τερατώδη μηχανὴ τῶν σημερινῶν συστημάτων.

Μάχη λοιπὸν τοῦ ἀνθρώπου γιὰ τὴν θανάτωσι κάθε παρηκμασμένου καὶ κάθε ἐκφυλισμένου. Γιὰ νὰ πάψουν νὰ ὑπάρχουν οἱ γάγγραινες τῆς διαφθορᾶς, τῆς μειώσεως, τῆς ταπεινώσεως καὶ τῆς ἀναξιοπρεπείας.

Ὁ τρόπος μὲ τὸν ὁποῖο θὰ δοθῆ ἡ μάχη, μὲ τὸν ὁποῖο θὰ καταξιωθῆ ἡ ἀνθρώπινη ὕπαρξί του, ἐξαρτᾶται ἀπ' τὸν ἴδιο τὸν ἄνθρωπο. Ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν ἄνθρωπο ἐξαρτᾶται τὸ ἂν θὰ ἀνταποκριθῆ στὴν προσδοκία αὐτή. Πρέπει νὰ πάψῃ νὰ ζῆ ὁ ἄνθρωπος στὸν κόσμο τοῦ ὀνείρου καὶ τῆς οὐτοπίας, νὰ ξεπεράσῃ τὶς ἀναστολὲς τῆς βουλήσεως ποὺ δεσμεύουν τὴν δράσι του. Καὶ νὰ γίνῃ διώκτης καὶ καταστροφεύς. Νὰ γίνῃ ἐχθρὸς τοῦ μαρξισμοῦ καὶ τῶν ἐκτρωμάτων τοῦ σοσιαλμπολσεβικισμοῦ καὶ τῶν ἄλλων παραφυάδων.

Ἡ διεξαγωγὴ τῆς μάχης αὐτῆς εἶναι ἡ ὑπερτάτη προσφορὰ γιὰ τὸ κοινωνικὸ σύνολο. Καὶ πρὸς αὐτὸ τὸν σκοπὸ πρέπει νὰ τείνῃ ἡ ἀνθρώπινη ζωή. Πρέπει νὰ ἐγκαταλειφθῆ ἡ ἀποχαύνωσι, ἀποτέλεσμα τοῦ πνευματικοῦ καὶ ψυχικοῦ βιασμοῦ. Πρέπει νὰ λειτουργήσουν, ἐπὶ τέλους, οἱ φυσικοὶ νόμοι.

Τοῦ Κώστα Χατζησταύρου

Ἡ συνειδητοποίησι τοῦ γεγονότος ὅτι πρέπει νὰ δοθῆ μάχη εἶναι τὸ πρῶτο βασικὸ συμπέρασμα. Ὁ συνειδητοποιημένος ἀγωνιστὴς ποὺ θὰ πάρῃ μέρος στὴν διεξαγωγὴ τῆς μάχης εἶναι ὁ πραγματικὸς ἐπαναστάτης, ὁ σταυροφόρος καὶ ὁ ἱεραπόστολος τῆς ΚΟΣΜΟΓΟΝΙΑΣ ποὺ ἔρχεται. Γι' αὐτὸ πρέπει νὰ εἶναι προετοιμασμένος καὶ ψυχικὰ δοκιμασμένος. Ἡ ἰδεολογικὴ θωράκισι τοῦ μαχητοῦ αὐτοῦ εἶναι τὸ πρῶτο στοιχεῖο, ποὺ πραγματώνει τὴν συνειδητοποίησί του καὶ τὸν βοηθᾶ νὰ ξεφεύγῃ ἀπὸ κάθε καταστροφικὴ ἐπιρροὴ τοῦ καταρρέοντος περιβάλλοντος. Τὸ πρῶτο λοιπὸν στοιχεῖο γιὰ τὴν προπαρασκευὴ πρὸς τὴν μάχη εἶναι ἡ ἰδεολογικὴ κατάρτισι καὶ ἡ πίστι τοῦ μαχητοῦ στὴν ἱεραποστολή του. Ὁ μαχητὴς τῆς Ἐθνικιστικῆς Ἰδεολογίας γνωρίζει πολὺ καλὰ τί θέλει, γιατὶ ἀγωνίζεται. Καὶ γίνεται φωτεινὸς ἀπόστολος τῆς αὐριανῆς ΚΟΣΜΟΓΟΝΙΑΣ.

Ὁ Ἐθνοκράτης μαχητὴς γνωρί-

ξει γιατὶ ἀγωνίζεται, τὶ θέλει καὶ πῶς τὸ θέλει.

Ὁ μαχητὴς τοῦ Ἐθνικισμοῦ λοιπὸν χαρακτηρίζεται ἀπὸ τὴν ποιοτικὴ διαφορότητα τοῦ τρόπου διεξαγωγῆς τῆς μάχης. Εἶναι πειθαρχημένος συνειδητὰ στὶς ὀργανωτικὲς ἀρχὲς καὶ στὶς ἀποφάσεις ποὺ ἀπορρέουν ἀπὸ τὴν ἰδεολογία καὶ τὶς ἀνάγκες τοῦ ἀγῶνος. Δὲν πρόκειται γιὰ στρατιωτικὴ ἢ μοναστικὴ πειθαρχία, ἀλλὰ Ἐθνικιστική. Τὴν ἀνώτερη ποιότητα τῆς συνειδητοποιημένης πειθαρχίας.

Ἡ θεώρησι τῶν ὀργανωτικῶν ἀρχῶν ποὺ διέπουν τὴν διεξαγωγὴ τῆς μάχης δὲν εἶναι στατικὴ ἀλλὰ δυναμική. Ἡ στάσι αὐτὴ συμβαδίζει μὲ τὴν Ἐθνικιστικὴ ἀρχὴ ὅτι τίποτε δὲν πρέπει νὰ δεχόμαστε σὰν στατικὸ φαινόμενο, ἀλλὰ πάντοτε μὲ οὐσία δυναμική. Δὲν ὑπάρχει νομοτέλεια ποὺ νὰ καθορίζει ἕνα στατικὸ σύστημα. Οἱ ὀργανωτικὲς ἀρχὲς ποὺ θὰ συνδέουν τοὺς Ἐθνικιστὲς μαχητὲς θὰ εἶναι πάντοτε δυναμικὲς καὶ ἡ ἐμπροσθοφυλακὴ θὰ χαρακτηρίζεται πάντοτε ἀπὸ τὴν συνειδητὴ — τὴν Ἐθνικιστικὴ — πειθαρχία, τὴν ἑνότητα τῆς σκέψεως καὶ τὴν πίστι στὴν ἰδεολογία.

Πρέπει νὰ εἴμαστε ἰσχυροὶ καὶ ἀποφασισμένοι. Πρέπει νὰ δημιουργήσουμε ἕνα νέο περιβάλλον, κατάλληλο γιὰ τὴν βιολογική μας δόμησι.

Πρέπει μὲ τὴν μάχη νὰ τεθῆ ὁριστικὸ τέρμα στὸ καθεστὼς τοῦ ἐκφυλισμοῦ.

Δὲν πρόκειται νὰ δεχθοῦμε παθητικὰ τὴν ἐξόντωσι. Αὐτὸ εἶναι ἀντίθετο καὶ πρὸς τὴν ἰδιοσυγκρασία καὶ πρὸς τὴν ἰδεολογία μας.

Δὲν πρόκειται νὰ δεχθοῦμε τὴν ἐξαφάνισί μας καὶ τὴν διανομὴ τῶν ἱματίων μας.

Τὸ ἀπόλυτο καθῆκον μας πρὸς τοὺς Νεκρούς μας, τοὺς σημερινοὺς Ἕλληνες καὶ τοὺς Ἀγέννητους μᾶς προστάζει νὰ δώσουμε τὴν μάχη.

Αὐτὸ ὑπαγορεύει ἡ βούλησι τοῦ Ἔθνους, ὅπου ἀνήκουμε.

Καὶ ἂν ξαναζούσαμε σὲ τέτοιο κόσμο, σὲ τέτοια παρακμὴ καὶ σὲ τόσο μεγάλο ἐκφυλισμό,

καὶ ἂν βρισκόμασταν στὶς τάξεις τοῦ Ἔθνους ὅπου ἀνήκουμε,

πάλι ἡ βούλησί μας, θὰ μᾶς ὁδηγοῦσε στὴν μάχη.

Στὴν μάχη γιὰ τὴν ἀνέλιξι τοῦ Ἔθνους μας πρὸς τὰ πεπρωμένα του.

ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΑ ΘΕΜΑΤΑ

ΠΕΡΙ ΑΝΑΡΧΙΣΜΟΥ

Δὲν εἶναι λίγες οἱ φορὲς ποὺ ὁ διαβάτης προσπαθεῖ νὰ κρύψη ἕνα χαμόγελο, καθὼς περπατῶντας βλέπει σὲ κάποιο τοῖχο γραμμένο ἕνα σύνθημα τῶν ἀναρχικῶν. Εἶναι ἀστεῖα, τὰ χυδαῖα πολλὲς φορὲς συνθήματα, ἢ ἐπικίνδυνα; Ποιὰ εἶναι ἡ ἀνταπόκρισι ποὺ βρίσκουν στὸν μέσο Ἕλληνα οἱ θεωρίες τῶν ἀναρχικῶν;

Τὸ ζήτημα δὲν σταματᾶ στὰ συνθήματα τῶν τοίχων ἢ στὰ περιοδικὰ μὲ τὰ χυδαῖα ὀνόματα. Γιατὶ ὑπάρχουν καὶ οἱ σχετικὲς ἐκδηλώσεις. Πράξεις βίας ἢ ἐνέργειες προκλητικὲς γιὰ τὸ δημόσιο αἴσθημα ὁδηγοῦν τοὺς ἀναρχικοὺς στὰ δικαστήρια. Ἔτσι ἀποτελοῦν συνηθισμένο φαινόμενο οἱ εἰδήσεις στὶς ἐφημερίδες, ὅπως ἡ ἀκόλουθη: «Ἀθωώθηκαν ἑπτὰ ἀναρχικοὶ γιὰ τὸ πανω— κάτω τὸ κράτος— κατηγοροῦντο γιὰ περιύβρισι τῆς ἀρχῆς 14-6-77».

Τὶ εἶναι λοιπὸν ὁ ἀναρχισμός; Ποιὰ εἶναι ἡ φιλοσοφικὴ τοποθέτησί του καὶ ποιὰ ἡ πολιτική του ἔκφρασι;

Ὁ ἀναρχισμὸς εἶναι γέννημα τῆς ἐποχῆς μας. Τῆς ἐποχῆς τῶν μεγάλων ἀπολυταρχιῶν, τῶν πολυπλόκων συστημάτων τῆς γιγαντιαίας γραφειοκρατίας, τῆς ἀκραίας ἐκμεταλλεύσεως καὶ κυρίως τῶν ἐξελιγμένων τεχνικῶν τῆς πειθοῦς. Ἔτσι δικαιολογοῦν καὶ οἱ ἴδιοι οἱ ἀναρχικοὶ τὴν ὕπαρξί τους.

Καὶ ἐπιλύουν τὸ πρόβλημα ὄχι μὲ τὴν ἀντιμετώπισί του, ἀλλὰ μὲ τὴν κατάργησί του.

Ἂν ἐπιχειρηθῆ νὰ γίνη φιλοσοφικὴ τοποθέτησι τοῦ ἀναρχισμοῦ, πρέπει νὰ ἐνταχθῆ στὴν σχολὴ τῶν σκεπτικιστῶν. «Ὅτι περὶ οὐδενὸς τῶν λεχθησομένων βεβαιούμεθα ὡς οὕτως ἔχοντος πάντως καθάπερ λέγομεν...». Σύμφωνα μ' αὐτὸ τὸ πνεῦμα δέχονται μόνον ἐρωτήσεις. Ἀλλὰ μήπως καὶ αὐτὸ τὸ γεγονὸς δὲν εἶναι ἕνα ἀξίωμα, ἕνα δόγμα; Ἐπίσης δὲν λείπουν οἱ ἀντιθέσεις. Πιστεύουν στὴν ἀρχὴ τῆς αἰτιότητος καὶ παρουσιάζονται σὰν ντετερμινιστές.

Οἱ «συνεπεῖς ἀναρχικοὶ» διαφωνοῦν μὲ τὰ πάντα. Ἀκόμη καὶ μὲ τὸν ἑαυτό τους. Πολλὲς φορὲς μάλιστα ὁ παραλογισμὸς κυριαρχεῖ σὲ σημεῖο ποὺ νὰ γίνεται τελείως ἀνόητος.

Ἐὰν ἐξετασθοῦν προσεκτικὰ οἱ θέσεις τῶν ἀναρχικῶν, παρουσιάζονται νὰ πλεονεκτοῦν κατὰ πολὺ ἀπὸ τὶς κομμουνιστικὲς θεωρίες. Ἐὰν παράδειγμα ἀναφέρεται τὸ ὅτι οἱ ἀναρχικοὶ πιστεύουν πὼς ὅλοι οἱ ἄνθρωποι πρέπει νὰ ἔχουν ἕνα βασικὸ ἐπίπεδο ζωῆς καὶ περιθάλψεως, ἀλλὰ ὄχι ὅτι ὅλοι οἱ ἄνθρωποι εἶναι ἴδιοι. Ἡ πολεμικὴ τῶν μπολσεβίκων ἐναντίον τῶν ἀναρχικῶν εἶναι λυσσαλέα. Κι' αὐτὸ γιατὶ αὐτοὶ βλέπουν ὡρισμένες ἀλήθειες ποὺ ἡ ὑστερία τῶν κομμουνιστῶν δὲν ἐπιτρέπει νὰ φανερώνωνται.

Ἂν ἐξετασθῆ τὸ φαινόμενο τῆς ἀναρχίας μὲ τὰ κριτήρια τῆς ψυχολογίας βγαίνει τὸ συμπέρασμα: Ἀναρχία = ἀνώριμη ἀντιμετώπισι τοῦ φαινομένου τῆς ζωῆς, ἀφοῦ ψυχολογικὰ στέκονται στὸ ἔνστικτο τῆς ἡδονῆς καὶ δὲν θέλουν, μὲ κανένα τρόπο, νὰ παραδεχθοῦν τὸ ἔνστικτο τῆς πραγματικότητος. Ἀντίθετα περνοῦν ξαφνικὰ στὸ ἔνστικτο τοῦ θανάτου. Ἔτσι ὁδηγοῦνται σὲ ἀφορισμοὺς ὅπως: «Ἀπαγορεύονται οἱ ἀπαγορεύσεις. Ἡ μόνη σωστὴ ἀπαγόρευσι» Καὶ θεωροῦν σὰν πολιτικὴ ἔκφρασι τῆς θεωρίας τους τὴν ἀναρχία. Πιστεύουν ὅτι ἡ μόνη μορφὴ ἐλεύθερης πολιτείας θὰ ἦταν ἡ ἀναρχική. Ἀλλὰ ἀναγνωρίζουν ὅτι καὶ αὐτὴ εἶναι ἀδύνατη. Γιατὶ πολιτεία θὰ πεῖ ἐξουσία. Μιὰ ἐλεύθερη πολιτεία εἶναι γιὰ τοὺς ἀναρχικοὺς αὐτοαναιρουμένη ἔννοια. Ἀρνοῦνται κάθε ἐξου-

σία σὰν ἀνήθικη μὲ τὸ πρόσχημα, ὅτι ἡ κατάχρησι τῆς ἐξουσίας ἀρχίζει ἀπὸ τὴν ἴδια τὴν ἰδέα τῆς ἐξουσίας. Ἔτσι ἡ ἐλευθερία στὴν πράξι γι' αὐτοὺς εἶναι ἡ ἀναρχία.

Θεωροῦν τὸ κράτος σὰν μία ὀργανωμένη συνομωσία μετριοτήτων καὶ θεσμοποίησι τῆς βλακείας. Ἔτσι ἕνα πολιτικὸ πρόγραμμα τῶν ἀναρχικῶν θὰ περιελάμβανε τὴν ἐλευθερία — ὑποστήριξι χρησιμοποιήσεως τῶν ναρκωτικῶν καὶ τὴν ὑποστήριξι τοῦ γυμνισμοῦ.

Πῶς ἀντιμετωπίζουν ὅμως τὸ πρόβλημα τῆς ἐξουσίας; Ὑπάρχει ἡ ἑξῆς ἀπάντησι: «Ἀντισταθεῖτε στὴν ἐξουσία. Ὄχι μὲ τὴν βία. Μὲ τὸ χαμόγελο. Αὐτὴ εἶναι ἡ πρώτη ἄποψι γιατὶ ὑπάρχει καὶ ἡ δεύτερη, Ἀντισταθεῖτε μὲ τὴν βία». Τὸ ἀποτέλεσμα τοῦ ἀφορισμοῦ εἶναι ἡ δημιουργία ἀντικοινωνικῶν ἁπλῶς ἀτόμων. Ἤ σύμφωνα μὲ τὸ δεύτερο σκέλος τοῦ ἀφορισμοῦ ἡ δημιουργία τῶν ἀνταρτῶν τῶν πόλεων. Ἡ ὕπαρξι τῶν τελευταίων ἀποτελεῖ ἐπικίνδυνο κοινωνικὸ φαινόμενο, ποὺ τὶς συνέπειές του δοκίμασαν ἀρκετὰ κράτη μέχρι σήμερα.

«Κάτω λοιπὸν οἱ ἰδεολογίες! Κάτω οἱ θεωρίες!».

Γιὰ τὴν ἰδεολογία τοῦ Ἐθνικισμοῦ ὁ ἀναρχισμὸς ἀποτελεῖ ἔντονη πρόκλησι. Ἐξετάζει τὸ φαινόμενο σὲ βάθος καὶ δίνει τὶς ἀπαντήσεις του. Ἀρχικὰ διαπιστώνεται ἡ παρανόησι τῆς ἐννοίας τῆς ἐλευθερίας. Πράγματι τὸ πρόβλημα τῆς ἐλευθερίας εἶναι ἕνα ἀπὸ τὰ σοβαρώτερα καὶ μεγαλύτερα προβλήματα τῆς φιλοσοφίας. Μέσα στὴν ζωντανὴ πραγματικότητα τοῦ κόσμου τὸ πρόβλημα τῆς ἐλευθερίας εἶναι βασικὰ ἀξιολογικό, ὄχι γιατὶ δίνει ἱκανοποίησι ἢ ἀπελπισία, ἀλλὰ γιατὶ δίνει εὐθύνες ἢ οὐτοπίες. Ὁ ἀναρχισμὸς φορτώνει τὸν ἄνθρωπο μὲ οὐτοπίες. Ἀρχικὰ πρέπει νὰ γίνη παραδεκτὸ ὅτι οἱ ἀνθρώπινες κοινωνίες εἶναι ἀπὸ τοὺς πλέον πολύπλοκους, ἂν ὄχι οἱ πολυπλοκώτεροι, ἀπὸ τοὺς τομεῖς τῆς πραγματικότητος. Ὑπάρχουν τὸ φυσικὸ ὑπόστρωμα, ἡ βιολογικὴ δόμησι, τὰ γεγονότα, οἱ δυνάμεις.

Ὁ φιλόσοφος Σοπενάουερ διέκρινε τρεῖς χώρους δράσεως τοῦ ἀνθρώπου, τὸν φυσικό, τὸν πνευματικὸ καὶ τὸν ἠθικό. Στὸν φυσικὸ χῶρο ὑπάρχει μία σειρὰ ἐμποδίων, τὰ ὁποῖα περιορίζουν τὴν δράσι τοῦ ἀνθρώπου. Ὑπάρχει δηλαδὴ μία σειρὰ περιορισμῶν ἀπὸ τὴν φύσι, ἡ ὁποία καθορίζει τὴν δραστηριότητα τοῦ ἀνθρώπου μέσα σὲ ὡρισμένα πλαίσια.

Ἀλλὰ καὶ στὸν πνευματικὸ χῶρο ὑπάρχει ἡ σειρὰ τῶν περιορισμῶν ποὺ καθορίζουν τὴν πνευματικὴ δραστηριότητα. Ὁ ἄνθρωπος μάλιστα ἀντιλαμβάνεται τὴν πραγματικότητα κατὰ ἕνα ὡρισμένο τρόπο, ὁ ὁποῖος ἀντιστοιχεῖ στὴν βιολογικὴ του συγκρότησι. Αὐτὴ ἡ βιολογικὴ συγκρότησι καθορίζει καὶ μία σειρὰ στάσεων τοῦ ἀνθρώπου ἀπέναντι στὸ φαινόμενο τοῦ κόσμου. Ὅσο ἀρτιώτερη νευροψυχικὴ δόμησι παρατηρεῖται, ἐνδεικτικὸ τῆς ἀνωτέρας βιολογικῆς συγκροτήσεως, τόσο μεγαλύτερη δυνατότης ὑπάρχει γιὰ ἐπιβολὴ στὸ φυσικὸ περιβάλλον. Ἄρα μεγαλύτερη ἐλευθερία ὡς πρὸς τὸ σημεῖο αὐτό. Ἡ ἔννοια καὶ μόνον τῆς ἀναρχίας σύμφωνα μὲ τὰ προηγούμενα παρουσιάζεται τελείως ἀρνητικὴ πρὸς τὴν ἔννοια τῆς ἐλευθερίας.

Ὁ ψυχικὸς δυναμισμὸς ἔχει σὰν συνισταμένη ἔκφρασί του τὴν βούλησι. Δὲν πρόκειται γιὰ περιχαρακωμένη ψυχικὴ ἱκανότητα, ἀλλὰ σύνθετη ψυχικὴ λειτουργία. Ὁ νοῦς καὶ τὸ συναίσθημα μόνον μὲ τὴν βούλησι ἐνεργοποιοῦνται. Ἡ βούλησι δίνει συγκεκριμένη ὑπόστασι στὴν ἁρμονία τοῦ βιολογικοῦ καὶ ψυχικοῦ τομέως τοῦ ἀνθρώπου. Εἶναι ἡ συνθετικὴ ψυχικὴ λειτουργία ποὺ συνδέει τὶς νοητικές, συναισθηματικὲς καὶ βιολογικὲς δραστηριότητες.

Ἡ ἀναζήτησι τῆς ἐλευθερίας, χωρὶς νὰ λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ἡ συνθετικὴ ψυχικὴ λειτουργία τῆς βουλήσεως εἶναι οὐτοπία.

Ὁ ἄνθρωπος δὲν μπορεῖ αὐθαίρετα νὰ καθορίζεται σὰν πνευματικὸ ἢ οἰκονομικὸ ὂν καὶ νὰ προσδιορίζεται ἀπὸ ἀρχὲς ποὺ ἔχουν διαλέξη ὡρισμένοι. Ἡ ὑπέρτερη καθοριστικὴ ἀρχὴ τῆς βουλήσεως τοῦ ἀνθρώπου πρέπει νὰ ἀναζητῆται σ' αὐτὸν τὸν ἴδιο, στὴν φυσικὴ του συγκρότησι, στὴ βιολογικὴ του δόμησι. Μόνο ἔτσι εἶναι δυνατὴ ἡ ἁρμονικὴ σύνδεσι τοῦ πνευματικοῦ καὶ ἠθικοῦ χώρου δράσεως τοῦ ἀνθρώπου μὲ τὴν βιολογικὴ του ὑπόστασι. Ἔτσι παραμερίζεται ἡ ἀπαισιοδοξία ἢ ἡ αἰσιοδοξία, ὅτι κάποιο σχέδιο καθορίζει τὴν ζωή, ἀλλὰ ἢ ἡ ἴδια ἡ ζωὴ σχεδιάζει μὲ μία σειρὰ πιθανοτήτων. Τελικὰ μία ἀπ' αὐτὲς ἐπιλέγεται καὶ ὁδηγούμεθα στὴν ἡρωϊκὴ ἀντίληψι τῆς ζωῆς.

Ὅλα τὰ προηγούμενα φανερώνουν πόσο ἐπιπόλαια ἐξετάζει τὸ πρόβλημα τῆς ἐλευθερίας ὁ ἀναρχισμός. Κι ὅμως τὸ παρουσιάζει σὰν τὴν πεμπτουσία τῆς ὑπάρξεώς του. Πρόκειται γιὰ πλάνη μὲ ὅλα τὰ χαρακτηριστικὰ τῆς παιδικῆς ἐπιμονῆς σὲ κάτι παράλογο.

Ἡ λογικὴ καὶ ἡ γνῶσι συνδυαζόμεναι μὲ τὴν ἄκαμπτη θέλησι καὶ ἐργατικότητα προσδιορίζουν, ὅτι ἡ μεγαλύτερη ἐλευθερία καὶ γιὰ τὸ ἄτομο καὶ γιὰ τὴν φυσικὴ κοινότητα, ὅπου ἀνήκει, μπορεῖ νὰ ἐπιτελεσθῆ μέσα σὲ ἀνωτέρου ποιοτικοῦ βαθμοῦ ὀργάνωσι τῆς κοινωνίας. Αὐτὸ ἀποτελεῖ ἀπάντησι στοὺς περὶ ἐξουσία ἰσχυρισμοὺς τῶν ἀναρχικῶν. Μὲ πολιτικοὺς ὀργανισμούς, μέσα ἐνημερώσεως, πνεῦμα — διανόησι, παραγωγικὲς δυνάμεις ἐξηρτημένες στὰ κατεστημένα εἶναι ἐπόμενο νὰ περιορίζεται κάθε μορφῆς ἐλευθερία. Μέσα στὴν κοινότητα ὅμως, ποὺ ὁ κάθε ἄνθρωπος ἔχει τόσα δικαιώματα ὅσα καὶ καθήκοντα, ποὺ ἡ ζωή του εἶναι κυρίαρχη καὶ κατευθύνουσα τὰ δημιουργήματά του, ποὺ διατηρεῖ ἀδιάσπαστη συνοχὴ μὲ τὸ παρελθόν, τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον, ποὺ καλλιεργεῖται τὸ αἴσθημα τῆς προσφορᾶς στὸ ὀργανικὸ σύνολο καὶ πλησιάζει στὴν ἔννοια τοῦ ἡρωϊσμοῦ, ποὺ ἡ διαφοροποίησι τῶν δυνατοτήτων καὶ τῶν ἱκανοτήτων εἶναι βασικὸς νόμος, ποὺ ἡ ἱστορία εἶναι δυναμικὴ καὶ ἀέναη κίνησι ὑπὸ τὸν ἔλεγχό του, ποὺ ἡ ἱστορικὴ ἀποστολή του ἐξαρτᾶται ἀπὸ τὸν ἴδιο τὸν Ἄνθρωπο, ὑπάρχει ὁ μεγαλύτερος βαθμὸς ἐλευθερίας ποὺ ἔχει φαντασθῆ μέχρι σήμερα ὁ ἀνθρώπινος νοῦς.

Τοῦ Κώστα Χατζησταύρου

Τὸ πρόβλημα λοιπὸν δὲν εἶναι ἡ ὕπαρξι τῆς ἐξουσίας ἀλλὰ ἡ ἀνωτέρα ποιοτικὴ της συγκρότησι. Ἀπαιτεῖται ἀνωτέρας ποιότητος ὀργάνωσι, μὲ θέλησι καὶ ἐργατικότητα.

Κάθε λαὸς μέσα στὸ πέρασμα τῆς ἱστορίας ἔχει ὑποχρέωσι νὰ ἀγωνίζεται. Νὰ προσπαθῆ καὶ νὰ δημιουργῆ. Νὰ μάχεται τὴν παρακμή, τὸν ἀποπροσανατολισμὸ καὶ τὴν ἀδυναμία ἐξυψώσεως πρὸς τὴν συγκρότησι ποὺ ἐπιτρέπει τὴν Ἀνέλιξι τοῦ Ἔθνους πρὸς τὰ πεπρωμένα του.

Ἔτσι δικαιολογεῖται ἡ ἀντίθεσι τοῦ Ἐθνικισμοῦ πρὸς κάθε μορφὴ καὶ ἐμφάνισι τοῦ ἀναρχισμοῦ. Γιατὶ οἱ θεωρίες του ἀποτελοῦν ἔκφρασι ἐγωϊστικοῦ ἀτομικισμοῦ καὶ ἀποπροσανατολίζουν ἀπὸ τὰ προβλήματα τῆς ἐποχῆς μας. Οἱ ἀναρχικοὶ εἶναι θύματα τῆς Ἀρνητικῆς Δυναμικῆς καὶ τῆς χωρὶς φραγμοὺς καὶ πλαίσια θεσμοποιήσεως τῆς ἀσυδοσίας. Ἡ ἀνώριμη ἀνάπτυξι τῆς προσωπικότητός τους ἀποτελεῖ βασικὸ χαρακτηριστικό.

Γιὰ τὴν Ἑλλάδα καὶ τὸν Ἑλληνισμὸ ἀποτελεῖ ἀπειλὴ γιὰ τὴν ὀργανικὴ ἀναγκαιότητα τοῦ Ἔθνους, τοὺς σκοποὺς τοὺς στόχους καὶ τὶς ἐνοράσεις του.

Ἡ Ἀναγέννησι τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος ἀπαιτεῖ ἀντιμετώπισι φαινομένων, σὰν τὸν ἀναρχισμὸ ποὺ ἀλλοιώνουν καὶ διαστρεβλώνουν τὴν Ἑλληνιστικὴ ἔννοια καὶ τὴν οὐσία τῆς Ἐλευθερίας. ■

Τοξοβολὲς

ΣΤΑΥΡΩΣΟΝ ΑΥΤΟΥΣ...

• Κάθε φορὰ ποὺ προεκλογικὴ περίοδος εἶναι, νὰ γνωρίζης πὼς ὅταν γίνουν οἱ ἐκλογές, θἄχεις ἀναγνώριση τὴν ἀπάτη, τὸν ἐκφυλισμό, τὸ ἔγκλημα, τὴν προδοσία.

• Θἄχεις ἀναγνώριση ὅσα τὸ κόμμα τῶν πολιτικῶν κομμάτων ἔκονε, καὶ ὅσα πρόκειται νὰ κάνη, καὶ θἄχεις τοῦτο ὑπογράψη μ' ἕνα σταυρὸ ποὺ θὰ δηλώνη τὴν ἄγνοια καὶ τὴν ἀφέλειά σου.

• Χρέος σου εἶναι — τὸ μεγαλύτερο — νὰ συμμετέχης ἐνεργὰ στὰ πράγματα.

• Ποτέ σου μὴν πιστέψεις ὅμως, πὼς ἔτσι — μὲ τὴν ψῆφο — θὰ τ' ἀλλάξης καὶ τοὺς ἀλῆτες, τοὺς ληστές, καὶ τοὺς προδότες θὰ τοὺς διώξης.

• Αὐτοὶ σφιχτὰ δεμένοι στὸ κόμμα τῶν πολιτικῶν κομμάτων δὲν σὲ χρειάζονται γιὰ νὰ τοὺς ἐπιλέξης μὰ συνυπεύθυνος νὰ γίνης.

Αὐτοὶ ἔχουν πιὰ τώρα ἐκλεγεῖ.

Ὅλοι τους μηδενὸς ἐξαιρουμένου, φέρουν χιλιάδες τοὺς σταυροὺς στὴν πλάτη.

- Σταυροὺς μαρμάρινους.
- Σταυροὺς αἰώνιους.
- Σταυροὺς μνημεῖα ἐγκλήματος καὶ προδοσίας γιὰ ὅλους τους.
- Σταυροὺς ἀμείλικτα σκληρούς.
- Σταυροὺς μνημεῖα ἡρωϊσμοῦ καὶ πίστεως στὸ Ἱερὸ καθῆκον.
- Σταυροὺς ποὺ ἐπιβάλλουν τὴν ἡμέρα ἐκείνη ποὺ θἄρθη, νὰ τούς... σταυρώσουμε ὅλους.

ΓΙΑΝΝΗΣ ΑΓΡΗΣ

ΕΠΙΦΥΛΛΙΣ

Ψηφίστε ...

Τοῦ Φ. ΠΟΛΙΤΗ

Ψηφίστε Ἕλληνες. Ψηφίστε τὴν Ν. Δημοκρατία γιὰ νὰ ξεχάσετε πὼς ὑπάρχει Κύπρος καὶ ὅτι εἶναι Ἑλληνική!...

Ψηφίστε τὴν Ν.Δ. γιὰ νὰ μάθετε ἐπὶ τέλους πὼς τὸ Αἰγαῖο δὲν εἶναι Ἑλληνικὴ λίμνη καὶ πὼς οἱ Τοῦρκοι ἔχουν δικαιώματα σ' αὐτό!... Ψηφίστε τὴν Ν.Δ. γιὰ νὰ γίνουν ἐπὶ τέλους τὰ παιδιά σας «δημοκράτες» κάτω ἀπὸ τὴν σημαία μιᾶς ὁποιασδήποτε ἀριστερῆς «δημοκρατικῆς» ὀργανώσεως! Ψηφίστε τὴν Ν.Δ. γιὰ νὰ μάθουν τὰ παιδιά σας τὴν πραγματικὴ ἱστορία ποὺ λέει πὼς τὸ 44—49 στὴν Ἑλλάδα γινόταν ἐμφύλιος πόλεμος!... Ψηφίστε τὴν Ν.Δ. γιὰ νὰ δέχεστε στὴ Βουλὴ τῶν Ἑλλήνων μαθήματα δημοκρατίας ἀπὸ τὸν «βουλευτὴ κ. Χαρ. Φλωράκη».

Ψηφίστε τὴν Ν.Δ. γιὰ νὰ καταφεύγουμε στὸ Διεθνὲς Δικαστήριο τῆς Χάγης, ὅταν μᾶς ξαναπατήσουν τὰ ἀπὸ αἰώνων κεκτημένα δίκαιά μας οἱ σκοτεινοί μας ἀντίπαλοι! Ψηφίστε τὴν Ν.Δ. γιατὶ εἶναι ἡ μόνη δημοκρατικὴ ἐγγύηση «ἐνάντια στὰ τάνκς» καὶ τοὺς «νοσταλγοὺς τοῦ φαύλου παρελθόντος» καὶ τῆς «ἐπαράτου δικτατορίας».

Ψηφίστε τὴν Ν.Δ. γιὰ νὰ ἀνοίγετε τὴν ΕΡΤ καὶ νὰ μπορῆτε ν' ἀκοῦτε ἐλεύθερα τὰ «ἀντάρτικα τραγούδια τοῦ ΕΛΑΣ» καὶ νὰ μαθαίνετε πὼς ὁ Βελουχιώτης ἦτον συνεπὴς ἀγωνιστὴς καὶ ἔνθερμος πατριώτης!...

Ψηφίστε τὴν Ν.Δ. γιὰ νὰ μποῦμε στὴν οἰκονομικὰ «πανίσχυρη» ΕΟΚ, ἐντὸς τῶν προσεχῶν δεκαετηρίδων!... Ψηφίστε τὴν Ν.Δ. γιὰ νὰ βγοῦμε ἀπὸ τὸ ΝΑΤΟ καὶ νὰ κάνουμε γυμνάσια μὲ τὸν 6ο στόλο!... Ψηφίστε τὴν Ν.Δ. γιὰ νὰ ἀποκτήση ἡ χώρα μας... «κῦρος» στὸ ἐξωτερικό!...

Ψηφίστε τὴν Ν.Δ. γιὰ νὰ μπορέση νὰ ὀρθοποδήση ἡ χώρα μας οἱ ὀνομικὰ μετὰ ἀπὸ τὴν καταπόντισι ποὺ ἔφερε ἡ καταραμένη χούντα!...

Ψηφίστε, Ἕλληνες, τὴν Ν.Δ. γιὰ νὰ ἔχετε τὸ κεφαλάκι σας ἥσυχο.

Τουλάχιστον, ψηφίζοντας τὴν Ν.Δ. δὲν ἔχετε φόβο νὰ γίνη πόλεμος. Μᾶς προστατεύουν τὰ ἐθνικά μας δίκαια ὁ κ. Καραμανλής, ὁ πανίσχυρος ΟΗΕ καὶ τὸ παντοδύναμο Διεθνὲς Δικαστήριο τῆς Χάγης!...

Ποῦ εἶστε βρὲ Ἕλληνες, ἐσεῖς ποὺ δὲν ἀνέχεστε νὰ καταρρακώνουν τὴν πατρίδα σας καὶ νὰ καταπατοῦν τὰ αἰώνια δίκαιά της; Ποῦ εἶστε βρὲ Ἕλληνες.

Ξυπνῆστε βρέ!

Κυττάζω γύρω μου. Γεμᾶτοι οἱ δρόμοι κνώδαλα, μωρούς, ἀνάξιους, τιποτένιους, σαλτιμπάγκους, καιροσκόπους, κερδοσκόπους, προδότες, συμφεροντολόγους καὶ μοὔρχεται ἔτσι νὰ πιάσω καὶ 'γὼ τὸ φανάρι νὰ βγῶ στοὺς δρόμους σὰν τὸν Διογένη καὶ ν' ἀρχίσω νὰ ψάχνω γιά... Ἕλληνες.

Ποῦναι λοιπὸν οἱ Ἕλληνες, οἱ ἀπόγονοι τοῦ Λεωνίδα, τοῦ Μιλτιάδη, τοῦ Κολοκοτρώνη;

Ποῦναι λοιπὸν οἱ ἄντρες τῆς Σουλιώτισσας, τὰ παιδιὰ τῆς Σπαρτιάτισσας μάνας;

Ποῦναι λοιπὸν οἱ ὑπερασπιστὲς τοῦ Ἀρκαδίου, τοῦ Μεσολογγίου, τοῦ Σουλίου; Ποῦναι οἱ σύντροφοι τοῦ Παπαφλέσσα καὶ οἱ μπουρλοτιέρηδες τοῦ Κανάρη καὶ τοῦ Παπανικολῆ; Ποῦναι οἱ γυναῖκες τοῦ Ζαλόγγου καὶ τῶν βουνῶν τῆς Πίνδου. Ποῦ εἶναι;

Ποῦ εἶναι νὰ τοὺς βρῶ νὰ τοὺς πῶ πὼς τὴν πατρίδα τους τὴν πατρίδα μας, αὐτὴν ποὺ ἐκεῖνοι κερδίσανε σπιθαμὴ πρὸς σπιθαμὴ αὐτὴν ποὺ ἐκεῖνοι ὑπερασπίσθηκαν χύνοντας καὶ τὴν τελευταία σταγόνα τοῦ αἵματός τους ἐπὶ αἰῶνες ὁλόκληρους, αὐτὴν ποὺ ἐκεῖνοι ἔκαναν μεγάλη καὶ σπουδαία κι' ἀκτινοβόλησε σ' ὁλάκερο τὸ κόσμο, αὐτὴν σήμερα τὴν πουλᾶνε, τὴν διαπραγματεύονται, τὴν μοιράζουν, τὴν δίνουν καὶ τὴν παίρνουν σὰν νἄτανε δικιά τους, οἱ προδότες, οἱ πουλημένοι, οἱ ἀνάξιοι, οἱ τιποτένιοι, οἱ καιροσκόποι τοῦ πολιτικοῦ κατεστημένου.

Ποῦ εἶστε βρὲ Ἕλληνες νὰ ὑψώσετε τὸ ἀνάστημά σας καὶ μὲ φωνὴ βροντερὴ νὰ τοὺς φωνάξετε πὼς ἡ γῆ αὐτὴ δὲν εἶναι δικό τους τσιφλίκι νὰ τὸ μοιράζουν καὶ νὰ τὸ διαπραγματεύωνται, πὼς τὴ γῆ αὐτὴ τὴ πότισαν μὲ ποταμοὺς αἵματος ἄνθρωποι μεγάλοι καὶ σπουδαῖοι ὄχι γιὰ νὰ τὴν ξεπουλοῦν αὐτοὶ οἱ μικροὶ καὶ ἀνάξιοι μὰ γιὰ νὰ μεγαλουργῆ καὶ νὰ δοξάζεται στοὺς αἰῶνες ἡ Ἑλλάδα μας!

ΣΚΕΨΕΙΣ

ἡ ὥρα τῆς προβοκάτσιας

Ὅλα ἀλλάζουν στὴν πολιτικὴ καὶ ὅλα μένουν ὅμοια!... Αὐτὴ ἡ παραδοξολογία ἀντικατοπτρίζει ἀκριβῶς τὴν παραδοξολογία ἀπὸ τὴν ὁποία προέρχεται, δηλαδὴ τὴν σημερινὴ ἔννοια τῆς «πολιτικῆς», ὅπως μᾶς τὴν ἐπέβαλαν οἱ Διεθνισταὶ ὑποκινηταί της, ἀπὸ τὸ 1789... Τῆς «πολιτικῆς» ποοὺ δὲν εἶναι παρὰ μιὰ θεσμοποίησις τοῦ διχασμοῦ τῶν Λαῶν καὶ τῶν Ἐθνῶν, ὥστε ν' ἀπασχολοῦνται συνεχῶς μὲ τὴν ἐσωτερικὴ διχόνοιά τους καὶ ν' ἀφήνουν τὸ πεδίο ἐλεύθερο σ' ἐκείνους ἀκριβῶς, ποὺ κινοῦν τὰ νήματα τῆς μαριονέττας...

Ἔτσι καὶ τώρα, στὴν Πατρίδα μας, τὴν ὥρα ποὺ διακυβεύονται τὰ προβλήματα τῆς ἐπιβιώσεώς μας, σὰν Ἔθνος καὶ σὰν Κράτος, τὴν ὥρα ποὺ οἱ Μογγόλοι πατοῦν τὴν Κύπρο μας καὶ ἀπειλοῦν τὰ νησιά μας, καὶ οἱ Σλάβοι τὰ αἱματόβρεκτα ἐδάφη τοῦ βορρᾶ μας, ἡ «πολιτική» μας μὲ ἄλλα ἀσχολεῖται καὶ ὁ Λαός μας μὲ ἄλλα ἀπασχολεῖται.

Οἱ ὑπάλληλοι τῶν διεθνῶν ἀρνητικῶν κατεστημένων, ποὺ θέλουν νὰ λέγωνται «πολιτικοὶ ἡγέτες» τοῦ Λαοῦ μας, ἀσχολοῦνται μὲ τὸ πῶς θὰ διαιωνίσουν τὴν ἰδιοποίησι ἀπ' αὐτοὺς τοὺς ἴδιους τοῦ «ὀστοῦ τῆς ἐξουσίας». Καὶ εἶναι πράγματι «ὀστοῦν» καὶ μόνον αὐτὸ ποὺ ἔχει ἀπομείνει ἀπὸ τὴν οὐσία τῆς ἐννοίας της.

Καὶ τὰ θύματά τους, οἱ Ἕλληνες, μὲ χαρὰ καὶ ἀγαλλίασι, πάθος καὶ φανατισμό, ἀσχολοῦνται μὲ τὸ πῶς θὰ τοὺς ἐπιτρέψουν νὰ τὴν διαιωνίσουν, πῶς θὰ διαιωνίσουν τὴν τενεκεδένια σκλαβιά τους!

Ὑπάρχουν ὅμως κι' Ἕλληνες, πολλοί, περισσότεροι ἀπὸ ὅσους μπορεῖ κανεὶς νὰ φανταστῆ, ποὺ δὲν ἔχουν ὑποκύψει στὸ χρυσὸ Μοσχάρι τῆς δοτῆς ἢ τῆς ληστρικῆς ἐξουσίας τῶν ὑπαλλήλων τῶν διεθνῶν κατεστημένων... Ἕλληνες ποὺ σκέπτονται, ὅτι ἂν μποροῦσε νὰ διοχετευθῆ ὁ μισὸς φανατισμὸς καὶ τὸ μισὸ πάθος ποὺ δείχνεται γιὰ τὴν σφυρηλάτησι τῶν ἁλυσίδων, στὴν ὑπεράσπισι τοῦ Ἑλληνισμοῦ, κανένας κίνδυνος δὲν θὰ ὑπῆρχε...

Σ' αὐτοὺς ἀποτείνονται οἱ γραμμὲς αὐτές...

Μέχρι προχθές, τὸ θραῦσμα τοῦ κατεστημένου ποὺ κυβερνᾶ, μὲ τὸ ψέμα, τὴν συκοφαντία ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς, τὴν δημαγωγία χωρὶς ἀντίλογο, τὴν λασπολογία καὶ τὴν ἐξαγορὰ τῶν λαστιχένιων συνειδήσεων, ἦταν βέβαιο γιὰ τὴν ἀπόλυτη ἀδιαφιλονίκητη ὑπεροχή του!

Ἦταν βέβαιο ὅτι θὰ μποροῦσε καὶ πάλι νὰ στριμώξη, νὰ πιέση, νὰ στύψη τὸ θῦμα του, τὸν Λαὸ τῶν Ἑλλήνων καὶ νὰ τὸν ἀναγκάση νὰ τοῦ ξαναπαραδοθῆ, δεμένος χειροπόδαρα καὶ χωρὶς καμμιὰ διέξοδο. Ὅλες οἱ πόρτες διαφυγῆς του φαίνονταν κλεισμένες. Εἶχε νὰ διαλέξη μεταξὺ τῆς Σκύλλας καὶ τῆς Χάρυβδης. Κι ἐπειδή, ἐπὶ πολλὰ χρόνια, εἶχε δοκιμάσει καὶ ὑποφέρει ἀπὸ τὰ κόκκινα δόντια τῆς Σκύλλας, ἦταν ἕτοιμος νὰ παραδοθῆ στὴν Χάρυβδη.

Σὰν ἀπὸ κάποιο θαῦμα (;), ἢ μᾶλλον ἀπὸ κάποια χειρονομία τοῦ ἀκοίμητου ἐκείνου «Θεοῦ τῶν Ἑλλήνων», ποὺ μὲ τὴν ἄφθαστη ὑπομονή του, ἀκόμη προσπαθεῖ νὰ σώση ἐκείνους ποὺ δὲν θέλουν νὰ σωθοῦν, φάνηκε μιὰ διέξοδος, νομότυπη καὶ νομοταγῆς, γιὰ τὰ θύματα τῶν τελευταίων χρόνων, τοὺς Ἕλληνας Ἐθνικιστάς.

Ἡ θύρα αὐτή, ποὺ ἄνοιξε σὰν ἀπὸ θαῦμα, δὲν ὁδηγεῖ στὴν Γῆ τῆς Ἐπαγγελίας. Οὔτε κἂν στὸν προθάλαμό της. Ἄνοιξε ὅμως καὶ ὁδηγεῖ «ἀλλοῦ» ἀπ' ἐκεῖ ποὺ ἤθελαν νὰ ὁδηγήσουν τὸ Ἔθνος οἱ ὀλετῆρες καὶ οἱ προδότες, οἱ νοικιασμένοι καὶ οἱ πουλημένοι, σύμμαχοι ἀνόσιοι στὴν προσπάθεια ἐξανδραποδισμοῦ του...

Ἀκόμη καὶ μικρὴ ποὺ εἶναι, ἀκόμη καὶ στενή, ἔφερε τὸν πανικὸ στοὺς ἐνόχους τῆς «Δημοκραττίλας τοῦ 74»! Δὲν περίμεναν ν' ἀνοίξη τὸ δόκανο ὅπου εἶχαν πιάσει τὸ Ἔθνος θῦμα!

Καὶ σκέπτονται μὲ τρόμο ὅτι μπορεῖ νὰ τοὺς ξεφύγη. Καὶ ἀναλογίζονται πῶς καὶ μὲ τί τρόπο θὰ μποροῦσαν νὰ τὴν κλείσουν τὴν πόρτα αὐτή.

Καὶ ξέρουν τὸν τρόπο. Ὁ τύπος —ὁ «ἐλεύθερος»— εἶναι στὶς διαταγές τους! Καὶ π ε ρ ι μ έ ν ε ι μ ι ὰ ἀ φ ο ρ μ ή, γιὰ νὰ ἀνοίξη τοὺς βόθρους ποὺ ἔχει γιὰ στόμιο καὶ νὰ πετάξη στοὺς Ἐθνικιστὰς ὅτι δὲν μπόρεσε νὰ χωνέψη ἡ πολυθρύλητη χαβούζα τοῦ ὑπουργοῦ της!

Τὸν τρόπο τὸν ξέρουν. Εἶναι ὁ τρόπος τοῦ Φεβρουαρίου 75, μὲ τὶς φανταστικὲς «συνωμοσίες». Εἶναι ὁ τρόπος τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 76, μὲ τὶς φανταστικὲς «ταραχὲς» στὴν κηδεία ἑνὸς ἀπὸ τὰ θύματά τους! (ΑΛΗΘΕΙΑ, ΜΗΠΩΣ ΕΧΟΥΝ ΒΡΕΘΗ ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΔΟΛΟΦΟΝΩΝ ΤΟΥ ΑΣΤΥΝΟΜΟΥ ΜΑΛΛΙΟΥ ΚΑΙ ΔΕΝ ΤΑ ΑΝΑΚΟΙΝΩΝΟΥΝ ΓΙΑΤΙ ΘΑ ΤΙΝΑΧΘΟΥΝ ΟΛΟΙ ΣΤΟΝ ΑΕΡΑ;)

Τὸν ξέρουν τὸν τρόπο. Καὶ ὁ ὑ-

πουργός τους, πού ἀνακαλύπτει τὴν «ἐθνικοφροσύνη» του κάθε φορὰ πού τὴν χρειάζεται, προλόγισε ἤδη τὸν τρόπο πού θὰ προσπαθήσουν νὰ χρησιμοποιήσουν. Ἀ π ε ί λ η σ ε σ υ λ λ ή β δ η ν τ ο ύ ς Ἕ λ λ η ν ε ς Ἀ ξ ι ω μ α τ ι κ ο ύ ς! Ἂς μὴν τὴν πάρουν ἀψήφιστα τὴν ἀπειλὴ αὐτή.

Τὴν στιγμὴ πού τὸ Ἔθνος ἀποκτᾶ κάποια διέξοδο, κάποια δυνατότητα νὰ ἐκφράση τήν, ἀρνητικὴ ἔστω, ἀποδοκιμασία του στὶς ἀπάτες καὶ στὰ ἐγκλήματα τῆς «Δημοκρατίλας τοῦ 74», ἡ ἀπειλὴ γίνεται πιὸ ἄμεση, πιὸ σοβαρὴ καὶ πιὸ πιθανή.

Θὰ τοὺς ἄρεσε πολὺ στοὺς κυβερνῶντας, ἂν μποροῦσαν νὰ «ξανακαλύψουν» μιὰ ἀνύπαρκτη συνωμοσία, νὰ «ξανακαταγγείλουν» μιὰ ἀνύπαρκτη προσπάθεια διασαλεύσεως τῆς τάξεως! Πόσο θὰ τοὺς ἄρεσε...

Κ ι ἐ π ε ι δ ὴ φ ο β ο ῦ ν τ α ι ὅ τ ι δ ὲ ν θ ὰ τ ὴ ν β ρ ο ῦ ν, θ ὰ π ρ ο σ π α θ ή σ ο υ ν ν ὰ τ ὴ ν ἐ φ ε ύ ρ ο υ ν!

Ὥστε νὰ ἐξαπολύσουν τὸ γνωστὸ τροπάριο τῆς ἀνόβιας «λειτουργίας» τους καὶ νὰ ἐμφανίσουν τοὺς ἑαυτούς τους γιὰ ὅτι δὲν μποροῦν ποτὲ νὰ εἶναι: θεματοφύλακες τῆς ἡσυχίας τῶν Ἑλλήνων.

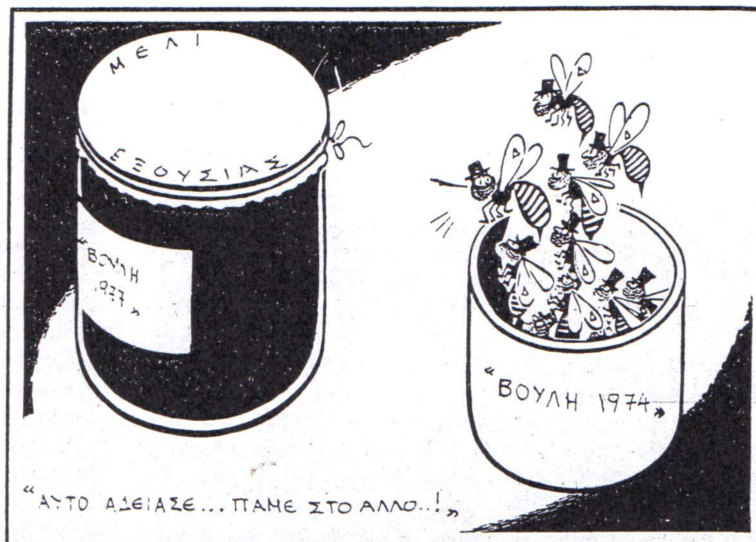
Ἂς ἀκούσουν λοιπὸν ὅλοι οἱ Ἕλληνες Ἐθνικισταὶ αὐτά:

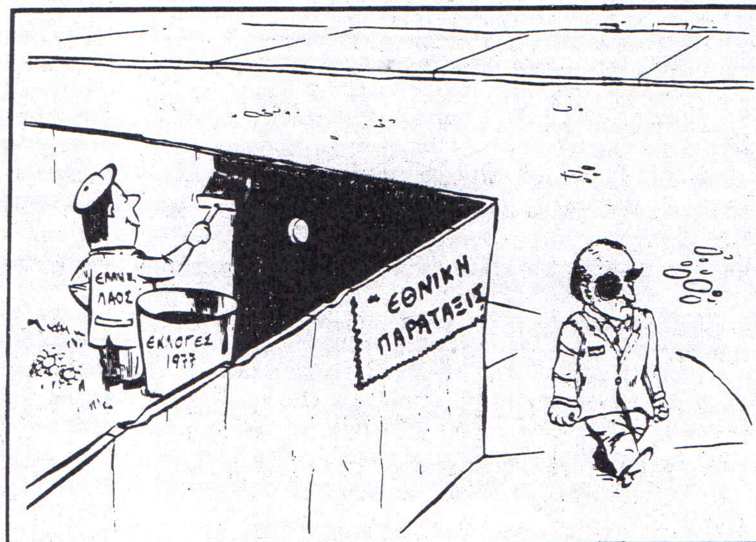
«Ἔχετε τὴν δυνατότητα, γιὰ πρώτη φορὰ ἀπὸ τὴν ἵδρυσι τῆς Δημοκρατίλας τοῦ 74, νὰ ἐκφράσετε τὴν ἀντίθεσί σας στὴν Ἀπάτη, τὸ Ψέμμα καὶ τὴν Τρομοκρατία, μὲ τὰ μέσα πού χρησιμοποιήθηκαν ἐναντίον σας. Μὴν διανοηθῆτε κἂν νὰ τὴν θέσετε σὲ κίνδυνο μὲ ἀνυπόμονες ἢ ἀσυλλόγιστες πρωτοβουλίες.

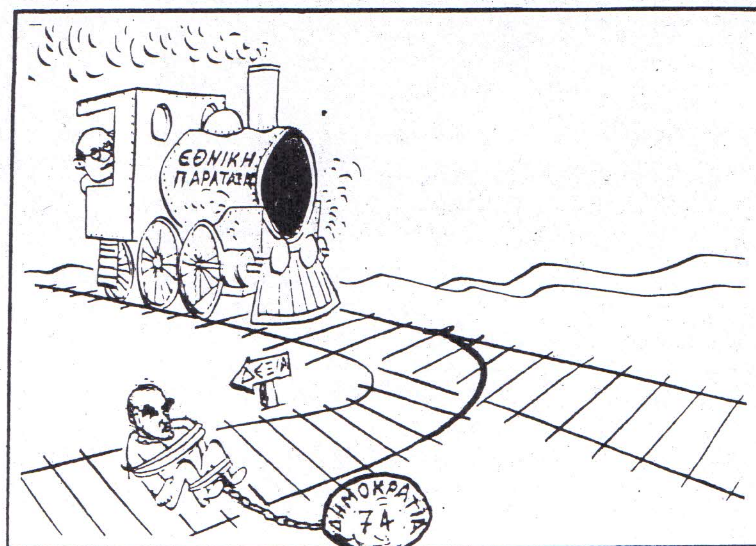
Ἕως τὶς 20 Νοεμβρίου 1977, οἱ δρόμοι καὶ τὰ πεζοδρόμια ἀνήκουν στὴν Σκύλλα καὶ τὰ κόκκινα σκυλάκια της, πού θὰ ἀφρίζουν ὅλο καὶ περισσότερο, ὅσο δὲν βρίσκουν τίποτα νὰ δαγκώσουν! Θὰ πεθάνουν ἀπὸ τὴν ἴδια τους τὴν λύσσα. Μιὰ ἀραβικὴ παροιμία λέει: «Οἱ σκύλοι γαυγίζουν, ἀλλὰ καραβάνι τραβάει τὸ δρόμο του». Τὴν ἔρημο τὴν πέρασε τὸ καραβάνι τῶν Ἐθνικιστῶν, οἱ σκύλοι ἂς γαυγίζουν... Ἐμεῖς νὰ προχωροῦμε μὲ σταθερὸ καὶ σίγουρο βῆμα. Καὶ θὰ φθάσωμε...».

□

... ἐν ὄψει τῶν ἐκλογῶν

ΔΟΓΜΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΣ

ΠΡΟΟΠΤΙΚΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΜΑΣ ΜΑΧΗΝ

Τοῦ Σ. Σκληροῦ

Δὲν εἶναι λίγοι οἱ ἀναγνῶσται μας, οἱ ὁποῖοι μολονότι ἐγκρίνουν τὴν πολιτικὴν γραμμήν μας, δυσφοροῦν, χωρὶς ἴσως νὰ ἔχουν ἄδικο, διὰ μίαν κάποιαν ἀμέλειαν ἔναντι μιᾶς ἀπόψεως, χωρὶς ἀμφιβολίαν σημαντικῆς διὰ τὰς ἐπιλογὰς ἴσως τῶν νέων, δηλαδὴ τὴν ἔννοιαν τὴν ὁποίαν ἔχει δι' ἐμᾶς ἡ ζωὴ καὶ ὁ κόσμος.

Γνωρίζωμε πολὺ καλὰ πόσην γοητείαν ἐξασκοῦν ἐπὶ τῆς ψυχολογίας ἑνὸς νέου τὸ θέμα τοῦ στὺλ τῆς ζωῆς, ἡ ἰδέα τοῦ πολιτισμοῦ καὶ ἡ ἱεραποστολικὴ στιγμὴ μιᾶς πολιτικῆς μάχης. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν θεωροῦμεν, κατὰ βάθος δικαιολογημένην τὴν κατηγορίαν ἐκείνων οἱ ὁποῖοι μᾶς ἀποδίδουν τὴν μομφὴν τῆς ψυχρότητος, ἐνίοτε μέχρις ἀσκητικοῦ βαθμοῦ, τῶν ἀναλύσεών μας. Τὴν ἀπουσίαν ἀπὸ αὐτὰς οἱουδήποτε φορτίου πάθους καὶ τὴν ἁγνότητα ἐνίοτε ὑπερβολικήν, διὰ τῆς ὁποίας ἀρνούμεθα κάθε ἐπιχειρηματολογίαν ἡ ὁποία δὲν θεμελιοῦται ἐπὶ στερεοῦ ἱστορικοπολιτικοῦ ἐδάφους. Μποροῦμε νὰ ἀπαντήσωμε, πρὸς ὄφελός μας, ὅτι ὑπάρχουν ὡρισμένοι οἱ ὁποῖοι υἱοθετοῦντες αὐτὴν τὴν ἄποψιν, κάνοντας κατάχρησιν αὐτῆς, θεωροῦν τὴν ἰδικήν των «ἔννοιαν περὶ τῆς ζωῆς» ὡς κέντρον τοῦ ἡλιακοῦ συστήματος καὶ νομίζομεν ὅτι τὸ νὰ ἐπιμένομεν ἐπὶ ὡρισμένων πραγμάτων εἶναι ἐπικίνδυνον διότι δύναται νὰ συγκλίνουν, ὅπως συμβαίνει διὰ μερικούς, ὅλο τὸ ἀπόσταγμα καὶ ἡ σημασία μιᾶς πολιτικῆς μάχης. Προτιμοῦμε ὅμως νὰ μὴν εἴμεθα πολεμικοὶ καὶ νὰ ἐκθέσωμεν ὡρισμένας ἀπόψεις σχετικὰς μὲ αὐτὸ τὸ πρόβλημα, δεδομένου ὅτι εἶναι ἰδιαιτέρως αἰσθητόν, πρωτίστως ἀπὸ τοὺς νέους, οἱ ὁποῖοι δὲν αἰσθάνονται ἑαυτοὺς τόσον διατεθειμένους νὰ κάνουν πολιτική, ἐξ αἰτίας μιᾶς σειρᾶς προγραμματισμῶν περιεχομένων, ὅσον ἐξ αἰτίας, τῆς ἰδέας μιᾶς συνολικῆς ἀνανεώσεως ἡ ὁποία εἶναι ἐπακόλουθον μιᾶς νίκης, δηλαδὴ ἐξ αἰτίας τῆς θελήσεως νὰ γίνουν δημιουργοὶ μιᾶς νέας κοινωνίας.

Εἶναι ἀφ' ἑαυτοῦ δεκτὸν ὅτι κάθε πολιτικὸς ἀγνός, ὅπως ἐξ ἄλλου καὶ κάθε ἀνθρωπίνη πρᾶξις, προϋποθέτει μίαν κάποιαν ἄποψιν τοῦ κόσμου καὶ τῆς ζωῆς. Δὲν γίνεται ποτὲ μία ἐπανάστασις, ἀλλὰ ἀκόμη καὶ τὸ παραμικρόν, εἰμὴ μόνον ἐπὶ τῇ βάσει μιᾶς ταξινομήσεως τῶν ἀξιῶν, εἰς τὰς ὁποίας συνίσταται ἡ «ἔννοια» περὶ τῶν ὁποίων τόσον ὁμιλοῦν σήμερον. Ὅμως ὄχι μόνον κάθε ἄνθρωπος, ἀκόμη καὶ ὁ πλέον κακός, διαθέτει τὴν «κοσμοθεωρίαν» του, ἀλλὰ ὑπάρχει καὶ μία ἰδιαιτέρα ἱεράρχησις ἀξιῶν, ἕνας ἀκριβὴς χαρακτηρισμός, ψυχολογικὸς καὶ ἠθικός, ὁ ὁποῖος συνδέει ὅλους τοὺς πολιτικοὺς ἀγωνιστάς, ὅλους ἐκείνους οἱ ὁποῖοι εἰς τὴν ὑπηρεσίαν τῶν ἰδεῶν των βάζουν κάτι ἀπὸ τὸν ἑαυτόν τους εἰς μίαν κλίμακα ἡ ὁποία ἀρχίζει ἀπὸ τὸν ἐλεύθερον χρόνον καὶ φθάνει ἕως τὴν προσωπικὴν ἐλευθερίαν, ἀπὸ τὴν φυσικὴν ἀκεραιότητα μέχρι τῆς ἰδίας τῆς ζωῆς. Ὅλοι ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι παλεύουν, ὑπὸ ὅρους συχνότατα δραματικούς, διὰ τὴν νίκην μιᾶς ἰδέας ἢ μιᾶς πίστεως, ἔχουν συνεπῶς θέσει ἀπὸ κοινοῦ, τὴν θέλησιν νὰ προηγηθῇ ἡ μάχη τῶν ἀπὸ τοὺς ἑαυτούς των. Ἔτσι καὶ ἡμεῖς, ὡσὰν μαχηταί, ἔχωμε μίαν «ἡρωικὴν» ἔννοιαν διὰ τὴν ζωήν. Ὅμως εἰς τὸ σημεῖον αὐτό, αἰσθανόμεθα τὴν ἀνάγκην νὰ ὑπογραμμίσωμε ὄχι μόνον τὸ πόσον γίνεται κατάχρησις, εἰς τὸ περιβάλλον μας, αὐτῆς τῆς ἐννοίας, ἀλλὰ καὶ τὸ ὅτι — καὶ ἐδῶ εἰσερχόμεθα εἰς ἔδαφος τὸ ὁποῖον εἶναι σημαντικώτερον — ἡ ἔννοια αὐτὴ καθ' ἑαυτὴ δὲν εἶναι καθόλου ἀποκλειστικὴ κληρονομία μιᾶς μόνον μερίδος, τὸ δὲ γεγονὸς ὅτι εἶναι ἔννοια κοινὴ εἰς ὅλους τοὺς ἀγωνιστάς, πολιτικοὺς καὶ μή, δὲν τὴν καθιστᾶ ἀφ' ἑαυτῆς χαρακτηρίζουσαν. Καί, διὰ νὰ ἀναφέρωμε μερικὰ παραδείγματα, δὲν ἀρκεῖ νὰ εἴμεθα ἥρωες διὰ νὰ εἴμεθα ἐθνικισταί, δεδομένου ὅτι ὑπάρχουν ἥρωες μὴ ἐθνικισταί, ὅπως ἐπίσης δὲν ἀρκεῖ νὰ εἶναι κανεὶς μάρτυς τῆς «ἀντίστασης» διὰ νὰ ἀποδείξει τὴν ἀξίαν αὐτῆς ταύτης τῆς «ἀντίστασης», δεδομένου ὑπάρχουν καὶ οἱ μάρτυρες τοῦ «φασισμοῦ». Ὑπάρχουν ἥρωες τοῦ κομμουνισμοῦ καὶ τοῦ ἐθνικοσοσιαλισμοῦ. Ἡρωϊκοὶ στρατιῶται ἐπολέμησαν σ' ὅλους τοὺς πολέμους ἀνήκοντες εἰς τὰ ἀντιμαχόμενα στρατόπεδα καὶ ὁ κινέζος στρατιώτης ὁ ὁποῖος πεθαίνει διὰ τὴν πατρίδα δὲν εἶναι ὀλιγώτερον ἥρως τοῦ ἰάπωνος στρατιώτου ὁ ὁποῖος κάνει τὸ ἴδιον πρᾶγμα, ὅπως καὶ ἕνας ἥρως τῆς γαλλικῆς ἐπαναστάσεως εἶναι ἐξ ἴσου ἥρως μὲ τὸν πεσόντα τῆς ρωσικῆς ἐπαναστάσεως. Ἐπὶ τέλους εἶναι ἀπολύτως ἀνεπαρκὴς ὁ ὁρισμὸς τῶν πολιτικῶν θέσεων ἐν σχέσει πρὸς μίαν «ἡρωϊκὴν ἄποψιν» τῆς ζωῆς, δεδομένου ὅτι αὐτὴ τοὺς ἑνώνει ὅλους εἰς τὴν Βαλχάλα (ὅπως ἐπίσης καὶ διότι ὅταν ἐν συνεχείᾳ περάσῃ ἡ ἐνθουσιάζουσα φάσις τῶν ἡρωϊσμῶν, εἶναι πάντοτε τὸ πολιτικὸν περιεχόμενον, διὰ τὸ ὁποῖον ἔγινε ὁ ἀγών, ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον δίδει ἔννοιαν εἰς αὐτόν). Ὀφείλομεν συνεπῶς νὰ ξεπεράσωμε τὴν παιδικὴν ἀσθένειαν τοῦ ἀφηρημένου λεγεωναρισμοῦ καὶ νὰ ἐξετάσωμεν τὰς πολιτικὰς θέσεις ὑπὸ ἕνα πρίσμα πολὺ διαφορετικὸν ἀπὸ τὸ αἰσθητικόν.

Δεδομένου ὅμως ὅτι τὸ καθῆκον τοῦ ἀνθρώπου δρᾶ πάντοτε ἐντὸς ἱστορικῶν συντεταγμένων μὴ προαπελασίμων, εἶναι σαφὲς ὅτι τὸ πρῖσμα αὐτὸ δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι οὔτε τὸ ἀφηρημένως δογματικόν. Κάθε ἰδεολογία εἶναι καρπὸς τῆς ἐποχῆς της καὶ τοῦ περιβάλλοντός της, ἡ μεγαλυτέρα δὲ ἀξία ἑνὸς δόγματος συνίσταται ἀκριβῶς εἰς τὴν ἀναγνώρισιν ὅτι τοῦτο εἶναι δυνατὸν νὰ ξεπερασθῇ, ἢ εἰς τὴν παρακίνησιν μιᾶς εὐηλάτου ἐφαρμογῆς τῶν ἰδίων προϋποθέσεων. Προφανῶς, δὲν ἔχει ἔννοιαν ὁ ἰσχυρισμὸς τοῦ καθορισμοῦ ἑνὸς πολιτικοῦ καθήκοντος, τὸ ὁποῖον γεννᾶται μόνον κατόπιν δογματικῶν παραδοχῶν αἱ ὁποῖαι διετυπώθησαν ἐντὸς ἱστορικῶν συντεταγμένων, ἀπὸ μίαν κοσμοθεωρίαν ἢ ἀκόμη καὶ ἀπὸ ἓν δόγμα τὸ ὁποῖον ἐκ τῶν προτέρων ἰσχυρίζεται ὅτι εἶναι κατάλληλον διὰ πᾶσαν ἐποχὴν καὶ δι' ὅλους τοὺς λαούς. Τότε ὅμως εἶναι ἀναγκαῖον, ἐὰν θέλωμεν νὰ δράσωμεν ἐντὸς τῆς πολιτικῆς διαστάσεως, νὰ ἀναθεωροῦμε συνεχῶς τὰς παραδοχάς μας, ὑποβάλλοντας, εἰς μίαν χωρὶς προλήψεις ἐπαλήθευσιν, τὴν ἰσχύν των, ἐπάνω εἰς τὴν δοκιμαστικὴν τράπεζαν τῆς ἱστορικῆς ἐπικαιρότητος. Μία μάχη ἡ ὁποία χαρακτηρίζεται ὡς ἀπόπειρα οἰκοδομήσεως μιᾶς νέας πολιτικῆς πράξεως, ὀφείλει νὰ ἐκπληροῖ, ὡς πρώτην προϋπόθεσιν, τὸ ἱστορικὸν ἀξιόπιστον, δηλαδὴ τὴν ἐπικαιρότητα, ἀλλοιῶς ἡ τιμωρία θὰ εἶναι ἡ ἀνεπάρκεια ἔναντι τοῦ ἀνανεωτικοῦ καθήκοντός της καὶ ἡ ματαιότης τῶν ἐπαναστατικῶν ὁρμῶν

της. Ἡ ἀναντίρρητος ἐπιτυχία, ἴσως τώρα ὀλιγώτερον αἰσθητή, τῶν νεανικῶν κινημάτων τὰ ὁποῖα ἐμπνέονται ἀπὸ τὸν μαρξισμόν, ὀφείλεται εἰς τὸ ἀλόγιστον τῆς διαμαρτυρίας, εἰς τὸ νέον γεγονὸς τῆς ἀμφισβητήσεως καὶ εἰς τὴν κρίσιν τοῦ καπιταλιστικοῦ καὶ δημοκρατικοκοινοβουλευτικοῦ συστήματος. Ἐὰν ὅμως ἐγκύψωμεν εἰς τὸ πολιτικὸν περιεχόμενον τῆς διαμαρτυρίας, αὐτὴ δὲν ἐξέρχεται εὐκαιριακῶν διεκδικήσεων συνδεσμένων ἐπάνω — κάτω μὲ φιλελευθέρας θέσεις, ἐκεῖ ὅπου ὁ μαρξιστικὸς διάλογος ἔχει ἐκ τῶν πραγμάτων ἐγκαταλειφθῆ. Καὶ τοῦτο διότι ἡ ἔλλειψις σχέσεως μεταξὺ τῆς ταξικῆς τοποθετήσεως καὶ μιᾶς κοινωνίας δομημένης ἀπὸ τὸν νεοκαπιταλισμὸν ὑπὸ διαταξικὴν ἔννοιαν, δηλαδὴ μὲ ἄλλα λόγια ἡ ἱστορικὴ ἀκαταλληλότης τοῦ μαρξισμοῦ, ἀποτελεῖ ἀνυπέρβλητον τεῖχος, ἀκόμη καὶ διὰ τὰ κινήματα ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα εἶναι προικισμένα μὲ θαυμαστὸν ἐκρηκτικὸν φορτίον καὶ τὰ ὁποῖα ἑπομένως εἶναι προορισμένα νὰ ἐξαντληθοῦν, ἐὰν δὲν ἀντιληφθοῦν τὰ καίρια σημεῖα τοῦ ἐπικαίρου πολιτικοῦ προβλήματος. Τοιουτοτρόπως εἰς μίαν χώραν βιομηχανικῶς προηγμένην εἶναι ἀδύνατον νὰ ἀγωνισθῇ κανεὶς διὰ τὴν πολιτικὴν ἀπολύτρωσιν μὲ τοὺς ἰδίους ὅρους ποὺ ἀγωνίζεται εἰς τὰς χώρας εἰς τὰς ὁποίας ἡ ἐκβιομηχάνισις δὲν ἔχει ἀκόμη ἔλθη. Τὰ «κινεζικὰ» ἢ «ἀραβικὰ» πρότυπα εἰς τὴν Ἑλλάδα μποροῦν νὰ ἰσχύσουν ὡς λάβαρα, ἂν καὶ ἡ ἐκλογή τους εἶναι πάντοτε συζητήσιμος, τὸ νὰ πιστεύομε ὅμως ἀληθινὰ εἰς τὴν ἐφαρμογὴν «HIC ET NUNC» ὡρισμένων λύσεων σημαίνει ὅτι ὀνειροβατοῦμε χωρὶς νὰ κάνωμε πολιτικήν.

Μία ἄνευ προλήψεων ἐπαλήθευσις τῆς νομιμότητος τῶν δογματικῶν μας παραδοχῶν αἱ ὁποῖαι πρέπει νὰ τεθοῦν ὡς πολιτικαὶ θέσεις, πρέπει ὡσαύτως νὰ τεθῇ καὶ πρὸς μίαν ἄλλην κατεύθυνσιν, ἐκείνην τοῦ περιβάλλοντος. Εἶναι ἐντελῶς ἄτοπον τὸ νὰ προορίζεται διὰ μίαν κάποιαν ἐθνικὴν ὁμάδα μία πολιτικὴ συζήτησις ἡ ὁποία κινεῖται ἐπὶ μιᾶς τροχιᾶς ἡ ὁποία εἶναι ξένη πρὸς αὐτὴν τὴν ὁμάδα. Μὲ ἄλλα λόγια, ὅπως ὑπάρχει μία ἱστορικὴ πραγματικότης ἡ ὁποία πρέπει νὰ ἀντιμετωπισθῇ, τοιουτοτρόπως ὑπάρχει καὶ μία πραγματικότης περιβάλλοντος. Διὰ κάθε πολιτικὸν μήνυμα, ἡ ἐθνικὴ αὐτὴ διάστασις εἶναι ἀναφαίρετος. Ὅπως εἴμεθα παιδιὰ τοῦ καιροῦ μας, θὰ λέγαμε ὅτι κατὰ τὸν ἴδιον τρόπον εἴμεθα καὶ παιδιὰ τοῦ χώρου μας. Ἑκόντες ἄκοντες, δροῦμε καὶ σκεπτόμεθα μὲ ὅρους τοὺς ὁποίους ἔχωμε ἀφομοιώσει ἀπὸ τὸ περιβάλλον μας καὶ δροῦμε ἐντὸς αὐτοῦ περικυκλωμένοι ἀπὸ κόσμον ὁ ὁποῖος εἶναι ἐξ ἴσου μέτοχος καὶ ταυτοχρόνως καὶ ἐπηρεάζει. Ὑπάρχει πράγματι διὰ νὰ χρησιμοποιήσωμεν τὴν ἐπιτυχημένην ἔκφρασιν τοῦ Ντριὲ Λα Ροσέλ, ἕνας «γεωγραφικὸς ὑλισμός», ὁ ὁποῖος εὑρίσκεται, ἔστω καὶ ὄχι πάντοτε συνειδητά, εἰς τὴν βάσιν κάθε ἐπαναστατικοῦ κινήματος καὶ ὁ ὁποῖος εἶναι πάντοτε ἐθνικιστικός. Μποροῦμε ἀκόμη νὰ ἀπαρνηθοῦμε ἰδεωδῶς ἕνα κάποιο ἐθνικὸν πλέγμα, χωρὶς ὅμως νὰ παύσωμε διὰ τὸν λόγον αὐτὸν νὰ ἐξαρτώμεθα ἀπὸ αὐτό. Μποροῦμε ἐπίσης νὰ ἀπαρνηθοῦμε τὴν ἰδίαν ἐθνικὴν κοινότητα ἐπὶ ἀφηρημένου πεδίου, αἰσθανόμενοι διεθνισταὶ ἢ ὑπερεθνικισταί, καὶ νὰ διακηρύσσωμε μὲ ὑπερηφάνειαν ὅτι πατρίς μας εἶναι ἡ ἰδέα, ἀλλὰ τὴν στιγμὴν κατὰ τὴν ὁποίαν θὰ κατεβοῦμε ἀπὸ τοὺς οὐρανοὺς τοῦ δόγματος εἰς τὴν πραγματικότητα τοῦ πολιτικοῦ καθήκοντος, βλέπομεν νὰ ἐξαφανίζεται εἰς τὸ μηδὲν κάθε ἐρωτοτροπία μὲ τὴν παγκοσμιότητα καὶ ἀναζητοῦμε νὰ ἀγκιστρωθοῦμε εἰς τὴν ἱστορικὴν καὶ ἐθνικὴν πραγματικότητα μὲ τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ ἀσχοληθοῦμε. Ἡ νίκη τῆς μάχης μας σταθμίζεται πάντοτε καὶ ὁπωσδήποτε μὲ τὴν εὐαισθησίαν μὲ τὴν ὁποίαν γνωρίζωμε νὰ ἑρμηνεύωμε τὰς ἀπαιτήσεις, τὰς ἀνάγκας καὶ (γιατὶ ὄχι;) τὰ γοῦστα τῆς κοινότητος ἐντὸς τῆς ὁποίας δροῦμε. Καμμία ἐπανάστασις δὲν ἐθριάμβευσε εἰμὴ μόνον υἱοθετῶντας ἕναν ἐθνικὸν διάλογον τοῦ ὁποίου τὸ περιεχόμενον ἀποτελεῖται ἀπὸ τὰς φιλοδοξίας, τὰ ὄνειρα καὶ τὰς ἀνάγκας ἑνὸς ὡρισμένου λαοῦ (προσοχή, ὄχι «τοῦ» λαοῦ ὑπὸ ἀφηρημένην ἔννοιαν) οὔτε ἐπεβλήθη ποτὲ ἐπανάστασις ἐναντίον ἑνὸς λαοῦ. Καὶ ὅταν αὐτός, εἰς πρώτην φάσιν, δὲν συμμετέχει ἢ αἰσθάνεται ξένος πρὸς τὸ νέον γεγονός, τότε αὐτὸ τὸ νέον γεγονὸς ἐπιβάλλεται πάντοτε, μὲ τὸν χρόνον, ἐὰν εἶναι ἱκανὸν νὰ προλάβῃ τὰς λύσεις τόσων προβλημάτων τὰ ὁποῖα αἰσθάνεται καὶ διὰ τὰ ὁποῖα ὑπέφερε ὁ ἴδιος ὁ λαός, ἀκόμη καὶ ἀσυνείδητα. Διαφορετικά, ὅταν δηλαδὴ θέλωμε νὰ ἐφαρμοσθῇ ἡ πραγματικότης εἰς τὸ δόγμα καὶ ὄχι τὸ ἀντίθετον, θὰ παραμείνωμεν ἄνευ δράσεως. Κατὰ βάθος, εἶναι ἐπίσης «ἠθικὸν» νὰ συμβαίνῃ αὐτό, δεδομένου ὅτι μία πολιτικὴ μάχη ἀπευθύνεται εἰς τὰς μάζας καὶ ὄχι εἰς τὸν θεωρητικὸν τῆς ἐπαναστάσεως. Κάθε δόγμα τέλειον ὑπὸ ἀφηρημένην ἔννοιαν, ἐὰν δὲν «νοθευθῇ» ἀπὸ τὴν ζωντανὴν ἐθνικὴν πραγματικότητα, εἶναι προωρισμένον νὰ χαθῇ χωρὶς νὰ ἀφήσῃ καρπούς. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν ἐμφανίζεται ἀλγεινὴ ἡ στάσις ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἐπιδιώκουν νὰ κάνουν τὴν «μορφωτικὴν ἐπανάστασιν» ἐπειδὴ δὲν μποροῦν νὰ κάνουν τὴν πολιτικήν, καὶ ἀλλόκοτον τὸ δρᾶμα τῶν ἐπαγγελματιῶν ἐθνικιστῶν οἱ ὁποῖοι μισοῦν τὸ 90ο/ο τῶν ἑλλήνων.

Ἡ πραγματικὴ σημασία καὶ τὸ τελικὸν ἀποτέλεσμα μιᾶς πολιτικῆς καὶ ἐπαναστατικῆς μάχης, ὅπως ἐμεῖς τὴν ἐννοοῦμε, εἶναι ἡ ἐθνικὴ σύνθεσις, ἐκπεφρασμένη εἰς ἕναν νέον πολιτικὸν ὀργανισμόν. Εἰς τὸν ὀργανισμὸν αὐτὸν διακρίνομεν τὸν ἀντικειμενικὸν μας σκοπόν. χωρὶς ὅμως νὰ ἰσχυριζόμεθα ὅτι τὸν ἀποκρυσταλλώνουμε εἰς ἕνα παράδειγμα τελειότερον ἀπὸ οἱοδήποτε σύστημα. Γεννημένον ἀπὸ τὴν Ἱστορία, ὁποιοδήποτε σύστημα ἐξελίσσεται ἐντὸς τῆς Ἱστορίας. Ἐμεῖς μποροῦμε, τὸ πολύ, νὰ ὁρίσωμεν ὡς ἄριστον τὸν ὀργανισμὸν ἐντὸς τοῦ ὁποίου οἱ πολῖται αἰσθάνονται ὅτι ἡ πορεία τῶν μεγάλων γεγονότων δὲν λαμβάνει χώραν ὑπεράνω αὐτῶν, ἀλλὰ «διὰ μέσου» αὐτῶν. Δὲν ἔχει ἔννοιαν τὸ νὰ ἀπαιτοῦμε ἀπὸ τὸν κάθε πολίτην πολιτικὴν συνείδησιν καὶ ἀγάπην διὰ τοὺς θεσμοὺς ἐντὸς μιᾶς κοινωνίας πολιτικῶς διεσπασμένης καὶ ἀποδιοργανωμένης ὅπως ἡ σημερινὴ δική μας. Καὶ τοῦτο διότι κανεὶς δὲν αἰσθάνεται ὅτι συμμετέχει εἰς αὐτήν, ἐπειδὴ λείπει τὸ διάμεσον μεταξὺ ἐγκαθιδρυμένης ἀρχῆς καὶ τῶν πολιτῶν. Εἰς τὴν νέαν πολιτικὴν τάξιν, ὅπως ἐμεῖς φιλοδοξοῦμε νὰ τὴν δοῦμε καὶ διὰ τὴν ὁποίαν ἀγωνιζόμεθα, πρέπει νὰ ξαναδοθῇ εἰς τὸν λαὸν ἡ συνείδησις ὅτι εἶναι τοιοῦτος (ἔθνος) καὶ ἡ θέλησις ὅτι εἶναι ὑποκείμενον καὶ ὄχι ἀντικείμενον τῆς πολιτικῆς (συμμετοχή). Μόνον ὅταν ὅλοι αἰσθάνονται ὅτι ἀποτελοῦν μέρος τοῦ μεγάλου ὑποκειμένου, φυσικοῦ καὶ ἱστορικοῦ, τῆς ἰδίας των κοινωνικῆς ζωῆς, τοῦ Ἔθνους, θὰ μπορῇ νὰ ζητηθῇ ἀπὸ τὸν λαὸν νὰ ἐνδιαφερθῇ διὰ τὴν ζωὴν τοῦ κράτους καὶ θὰ ζητηθῇ ἐπίσης ἡ τάξις, ὁ σεβασμὸς τῆς ἀρχῆς, ἡ ἔννοια τῆς ἱεραρχίας, ἡ ἀγάπη πρὸς τὰς ἠθικὰς ἀξίας, διότι ἡ τάξις αὐτὴ καὶ αἱ ἀξίαι αὐταὶ ποτὲ δὲν θὰ ἐπιβληθοῦν, ἀλλὰ θὰ κερδηθοῦν ἀπὸ τὴν κοινότητα λόγῳ τῆς ἱστορικῆς της ἀνανεώσεως. Ὁ καθεὶς λαμβάνοντας ἐνεργὸν μέρος εἰς τὴν ζωὴν τοῦ κράτους μέσω θεσμῶν οἱ ὁποῖοι δὲν κατέβηκαν ἀπὸ τὸ ἐμπόριον ἑνὸς δόγματος, ἀλλὰ ἐνυπάρχουν ὡς βίωμα, ὡς ἐθνικὴ κατάκτησις, θὰ αἰσθανθῇ νὰ εἶναι πραγματικὰ τὸ «ὑποκείμενον» ἐντὸς τῶν μεγάλων γεγονότων καὶ ὄχι ἕνας ἄθλιος θεατὴς ξένων συμβάντων. Ἔχει καταντήσει θεωρία καὶ μῦθος ἡ ἀνευθυνότης, ὑπὸ πᾶσαν ἔννοιαν, καὶ ὡς ἀποτέλεσμα ἔχομεν μίαν κοινωνίαν ἀπαλλοτριωμένην καὶ ἀτομικιστικήν. Ἐμεῖς ζητοῦμε τὸ καθῆκον εἰς ὅλα τὰ ἐπίπεδα, διὰ νὰ ξαναδώσουμε εἰς τὸν ἄνθρωπον τὴν γεῦσιν τῆς Ἱστορίας.

Τὸ νὰ ὁμιλοῦμε σήμερον διὰ μεγάλα πράγματα, διὰ μεγάλα γεγονότα, ἢ ἀκόμη καὶ διὰ μεγάλα ἰδανικά, εἶναι δύσκολον. Διατρέχωμε πάντοτε τὸν κίνδυνον τῆς παραφωνίας καὶ νὰ μὴν γίνωμε κατανοητοί. Ἐπιβάλλεται νὰ προσπαθη-

ΚΙΝΗΜΑΤΙΚΑ ...

ΚΙΝΗΜΑ

ΤΟΥΡΚΟΥΑΔΕΣ

Νέαν ένταση προκαλοῦν οἱ Τοῦρκοι ζητοῦντες νὰ ἐκδιωχθῆ τὸ Πατριαρχεῖον, ἀπὸ τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Φορεὺς αὐτῆς τῆς νέας ἀνθελληνικῆς ἐκδηλώσεως ἐκ μέρους τῶν Τούρκων εἶναι ὁ... «πρόεδρος» κάποιου «Συνδέσμου Ἀλληλεγγύης τῶν Τούρκων τῆς Δυτ. Θράκης», ὀνόματι Γιουρτακιούλ.

Αὐτές, μάλιστα, οἱ δηλώσεις ἔρχονται ἀμέσως μετὰ τὶς χαρακτηριστικὲς ἐκφράσεις τοῦ τούρκου ὑπουργοῦ ἐξωτερικῶν Τσαγλαγιαγκίλ, πρὸ τῆς ἀναχωρήσεώς του στὰ Ἡνωμένα Ἔθνη κατὰ τὶς ὁποῖες ἰσχυρίσθηκε ὅτι ἡ χώρα του θὰ ἐξαγγείλη συντόμως «ἐπίθεσιν εἰρήνης πρὸς τὴν Ἑλληνικὴν πλευράν»!..

Ταυτόχρονα, μᾶς πληροφοροῦν, ὅτι ἀπὸ τὰς ἀρχὰς τοῦ 1978 θὰ ἐπαναληφθοῦν τουρκικὲς ἔρευνες γιὰ πετρέλαιο στὸ Αἰγαῖο μας ἐνῶ ὁ διεθνὴς παράγων, συμπεραίνει ὅτι τὸ Κυπριακὸν πρέπει νὰ λυθῆ(!) μέχρι τέλους τοῦ τρέχοντος ἔτους διότι διαφορετικὰ ἐπαπειλεῖται πόλεμος μὲ τοὺς Τούρκους...

—Καὶ ἐνῶ συμβαίνουν αὐτὰ τὸ Πολιτικὸ Κατεστημένο τῆς χώρας μας ἀσχολεῖται μὲ τὰ «γεννητούρια του», δηλ. τὶς νέες βουλευτικὲς ἐκλογές!

Εἶναι προφανὴς λοιπὸν ὁ λεονταρισμὸς τῶν τούρκων, ἀφοῦ γνωρίζουν τόσο καλὰ τὰ μονοπάτια τῆς ζούγκλας ποὺ ἀποτελεῖ τὸ πολιτικὸ κατεστημένο τῶν Διεθνῶν συνευρέσεων...

ΑΦΑΝΙΣΜΟΣ

Καὶ γιὰ νὰ μὴ ξεχνᾶμε τὸ εἶδος τῶν «εἰρηνικῶν ἐπιθέσεων» τῆς Τουρκίας εἰς βάρος τῶν Ἑλλήνων.

Γιὰ νὰ εἶναι δέ, πλέον συγκεκριμένο τὸ «ἔγκλημα» τῆς μειοδοσίας τῶν προδοτῶν τῆς Ἑλλάδας, στὴν νεωτέρα πολιτική μας ἱστορία, ἂς ἀναφέρωμε μερικοὺς ἀριθμούς:

—Οἱ Τοῦρκοι μὲ συστηματικὰ μέτρα ἐξόντωσαν τὸν Ἑλληνισμὸν τῆς Μ. Ἀσίας, τῆς Θράκης, τῆς Κων)πόλεως, τῆς Ἴμβρου καὶ Τενέδου.

—Τὸ 1914 ὁ Ἑλληνισμὸς τῆς Μ. Ἀσίας καὶ τῆς Θράκης ἦτο περὶ τὰ 5.500.000 μὲ 3126 σχολεῖα, 265.000 μαθητάς, 6.586 διδασκάλους, 7.880 ἐκκλησίες καὶ 3.600 ἱερεῖς, ἄπειρα παρεκκλήσια, Μονὲς Μοναστήρια καὶ κειμήλια ἀνυπολογίστου ἀξίας.

—Τὸ 1918 μετὰ τὸν Α΄ Παγκόσμιο Πόλεμο ὁ Ἑλληνισμὸς περιωρίσθη εἰς τὰ 3.000.000, 1600 σχολεῖα, 145.000 μαθηταί.

Παραδειγματικά: Ἀπὸ μία ἀποστολὴ 30.000 Ἑλλήνων Ποντίων ἐξωρισθέντων εἰς τὰ ἐνδότερα, ἀπὸ τὴν Τρίπολι Κερασοῦντος στὸ Τοκάτ, ἔφθασαν μόνο 2.000!

Ἄρα, τὸ μεσολαβῆσαν ἔγκλημα ἐξαφάνισε τὸ 39ο)ο τῶν Ἑλλήνων.

—Στὴ Θράκη, Κωνσταντινούπολι, Ἴμβρο καὶ Τένεδο ὑπῆρχον, τὸ 1914, 1.130.000 Ἕλληνες!

—Σήμερα, ὑπάρχουν μόνο, 11.000!

Ὁ Ἑλληνισμὸς ἐξηφανίσθη, οἱ περιουσίες τους ἐλεηλατήθησαν, ἀκριβῶς ὅπως ἔγινε καὶ στὴν Κύπρο...

—Στὴν Κωνσταντινούπολι ἔμειναν μόνο 28 σχολὲς μὲ 1514 μαθητὰς καὶ 64 ἐκκλησίες.

—Ἀντίθετα στὴν Δ. Θράκη ζοῦν ἄνετα 130.000 Μουσουλμάνοι Τοῦρκοι μὲ 242 σχολὰς καὶ 250 τζαμιά.

—Δὲν θὰ ξυπνήσωμε ποτέ; Δὲν συνεπληρώθη ἀκόμη ὁ χρόνος ἀφυπνίσεως καὶ δράσεως τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ὅλου τοῦ Κόσμου; Εἶναι ἄγνωστοι οἱ προδότες ποὺ μειώνουν καὶ σκεπάζουν καθημερινά, τὴν ἐγκληματικότητα τῶν τουρκαλάδων εἰς βάρος τοῦ Ἔθνους μας;

ΠΤΩΣΕΙΣ...

29 ἄτομα ἐφονεύθησαν εἰς τὴν πτῶσιν ούγγρικοῦ ἀεροσκάφους, σοβιετικῆς κατασκευῆς, τύπου «Τουπόλεφ—134» ὅταν ἐπεχείρησε ἀναγκαστικὴν προσγείωσιν εἰς τὸ ἀεροδρόμιο τῆς ρουμανικῆς πρωτευούσης, συντριβὲν ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

—Δὲν ἀμφιβάλλουμε ὅτι μία νέα ἐκκαθαριστικὴ ἐπιχείρησις τῆς Κά—Γκὲ—Μπέ, ἐστέφθη ὑπὸ ἀπολύτου, ἐπιτυχίας.

ΤΟΥΡΚΙΚΑΙ ΕΝΙΣΧΥΣΕΙΣ

«Δὲν φοβόμαστε καθόλου τὴν Ἑλλάδα», ἐδήλωσε ὁ Τοῦρκος πρωθυπουργός, Σουλεϊμὰν Ντεμιρέλ, εἰς συνέντευξίν του πρὸς τὴν Δυτικογερμανικὴν ἐφημερίδα «Ντὶ Βέλτ» προσφάτως. Καὶ συνεχίζει ἀναφερομενος εἰς ἀποφασισμένας «πολιτικὰς διαπραγματεύσεις»!

—Βέβαια, ἐμεῖς γνωρίζουμε καλύτερα ἀπὸ τὸν κ. Ντεμιρὲλ ὅτι πέφτει ἔξω στοὺς συλλογισμούς του, καθ' ὅσον ἀναφέρεται στὴν Ἑλλάδα ἐννοῶν τὶς πολιτικὲς διαπραγματεύσεις μὲ τὴν κυβέρνησι τῆς «Νέας Δημοκρατίας» καὶ μόνον. Σ' αὐτές, ὡς γνωστόν, οὐδέποτε δὲν «φοβήθηκε» διότι οὐδεὶς τὸν φόβησε!

Ὅμως θὰ πρέπει νὰ ἑρμηνευθῆ ὅτι, οἱ δηλώσεις του παίζουν ρόλον προεκλογικῆς ἐνισχύσεως διὰ τὸν κ. Καραμανλῆν, προϋποθέτουσαι τὴν ιανεκλογήν του, ὥστε νὰ συνεχίσουν οἱ τουρκαλάδες νὰ μὴ φοβοῦνται καὶ εἰς τὸ μέλλον.

Διότι διαφορετικά...

σωμε νὰ καταστήσωμε προφανὲς τὸ διάμεσον μεταξὺ αὐτῶν τῶν ἐννοιῶν καὶ τῆς καθημερινῆς πραγματικότητος. Ὅποιος χωρίζει μὲ μία μαχαιριὰ τὸν κόσμον τῶν ἰδεωδῶν καὶ τῶν ἡρώων ἀπὸ ἐκεῖνον τῶν γεγονότων καὶ τῶν ἀνθρώπων μιᾶς κοινωνίας, καταδικάζει ἑαυτὸν εἰς τὸ νὰ μὴν κατανοήσῃ ποτὲ τὸ «γιατί» τῶν καταστροφῶν του. Καὶ ἂν εἶναι πολὺ εὔκολον, ἐπὶ 33 χρόνια, νὰ τρέφεται μὲ μύθους καὶ νὰ θαλασσοπορεῖ ὑπεράνω τῆς πραγματικῆς ζωῆς, καὶ περισσοτέρας φοράς, ὅποιος ὀνειρεύεται κατ' αὐτὸν τὸν τρόπον, ὅταν ξυπνήσει καὶ βρεθῆ εἰς τὴν πραγματικότητα, «κάθε χόρτο τὸ κάνει δεμάτι» καὶ πετᾶ ἀπὸ τὸ παράθυρο μεγάλα ἰδανικὰ καὶ μεγάλα λόγια, ἀνακαλύπτοντας τὸν ἑαυτόν του ἀπογοητευμένον καὶ ἀποξηραμένον.

Ὅταν ὅμως δὲν οἰκοδομεῖ πολιτικὸν πάθος εἰς τὸ ὑπερῳάνιον τῆς ἰδεολογίας, ἀλλὰ τὸ ζεῖ ἡμέρα μὲ τὴν ἡμέρα ἐντὸς τῆς πραγματικότητος, ζητῶντας νὰ κινητοποιήσῃ τοὺς ἐνθουσιασμοὺς τῆς κοινωνίας του, ὅταν δὲν φεύγει ἀπὸ τὴν περιβαλλοντο - ἱστορικήν του διάστασιν διὰ νὰ καταφύγῃ εἰς ἕναν μῦθον, ἔχει ἐνώπιόν του τὴν δυνατότητα νὰ ἐξακοντίσῃ τὸ πολιτικόν του μήνυμα, δίδοντάς του ἕνα ἀληθινὸν ἐπαναστατικὸν περιεχόμενον. Εἰς τὴν σύζευξιν αὐτοῦ τοῦ μηνύματος μὲ τὴν θέλησιν, ἔστω καὶ μὴ συνειδητήν, ἑνὸς ἔθνους καὶ ἑνὸς λαοῦ εὑρίσκεται ὁ δεσμὸς τοῦ χρονικοῦ μὲ τὴν Ἱστορίαν.

Σ. ΣΚΛΗΡΟΣ

ΤΙΚΑ ... ΚΙΝΗΜΑΤΙΚΑ ...

ΤΑ ΠΑΡΑΛΟΓΑ...

Ἐνδεικτικὸ τῆς οὐσίας ποὺ ἔχει— ἢ μᾶλλον δὲν ἔχει—ἡ ψῆφος τῶν Ἑλλήνων πολιτῶν γιὰ τὸ σημερινὸ πολιτικὸ κατεστημένο τῆς Πατρίδος μας εἶναι τὸ γεγονὸς ὅτι σήμερα(!) οἱ ψηφοφόροι στρατιωτικοί, ἢ ἐπιτελοῦντες τὴν θητεία των, δὲν ψηφίζουν σύμφωνα μὲ τοὺς ἐκλογικοὺς καταλόγους ὅπου εἶναι ἐγγεγραμμένοι καὶ ἀπ' ὅπου, προφανῶς, ἐκπηγάζουν οἱ πολιτικοί τους προβληματισμοί, ἀλλὰ ὑποχρεοῦνται νὰ ψηφίσουν τοὺς ὑποψηφίους τῶν τόπων στοὺς ὁποίους, ἐκτελοῦντες τὴν ὑπηρεσίαν των, σταθμεύουν προσωρινῶς.

Μὲ αὐτὴ τὴν παράδοξη μέθοδο ἕνας μόνιμος κάτοικος τῆς Κρήτης ποὺ ὑπηρετεῖ στὴν Ξάνθη, δὲν θὰ ψηφίση τοὺς ἐκπροσώπους τῶν δικαιωμάτων του στὴν Κρήτη ὅπου εὑρίσκονται καὶ οἱ πολιτικοί του προβληματισμοὶ καὶ ὅπου, θεωρητικῶς τουλάχιστον, δύναται νὰ ἐπιλέξη τοὺς ὑποψηφίους ἀλλὰ στὴν Ξάνθη, ὅπου ἔχει πλήρη ἄγνοιαν γιὰ τὴν ἱκανότητα καὶ ἀποτελεσματικότητα τῶν αὐτοφερομένων ὑποψηφίων.

Καὶ βέβαια, ἔτσι, τονίζεται ἰδιαίτερα ἡ ἀντινομία τοῦ σημερινοῦ συστήματος, ὡς εὐνοῦντος μὲ γεωγραφικὰ κριτήρια τὴν ἐκλογὴ τῶν ὑποψηφίων καὶ ὄχι τὴν ἀξιοκρατικὴ ὀργανικὴ ἐπιλογὴ ποὺ ἔχει ἀνάγκη ὁ Λαὸς τῶν Ἑλλήνων, ὥστε νὰ συμβαίνει οἱ ἐσπεριδοκαλλιεργηταὶ τῆς Κρήτης νὰ ψηφίζουν κάποιον ὑποψήφιο δικηγόρο ἀγνοοῦντα τὰ ἐπαγγελματικά του προβλήματα καὶ πολιτευόμενον σὲ μία καπνοπαραγωγὸ περιοχή.

Ἔτσι ἡ δημαγωγία καὶ ὁ κομματικὸς ἐπεμβατισμὸς διαστρέφει τὸ δικαίωμα τῶν Ἑλλήνων νὰ ἐπιλέγουν ἀξιοκρατικὰ τοὺς ἐκπροσώπους των σύμφωνα μὲ τὴν ἐπαγγελματικὴ κατανομὴ τῶν ἱκανοτήτων καὶ δυνατοτήτων αὐτῶν νὰ ἐκπροσωποῦν. Ἀντίθετα δέ, διογκώνει τὸ κοινοβουλευτικὸ ἐξάβλωμα ποὺ συναντᾶται σήμερα μὲ τὸ νὰ ἐκπροσωποῦν τὸν Λαὸ τῶν Ἑλλήνων κατὰ 90ο)ο δικηγόροι στὴν Βουλή, σὰν νὰ μὴ ἔχουν καμμίαν ἀξίαν οἱ ἐπαγγελματίαι καὶ οἱ στερούμενοι νομικῶν γνώσεων Ἕλληνες ἐργαζόμενοι στὰ ἀγροκτήματα καὶ τὰ ἐργοτάξια τῆς Πατρίδος.

Ἔτσι μονοπωλεῖται ἡ πολιτικὴ ἀπὸ τοὺς σαλονόπληκτους καὶ πλουσίους «ἐπαγγελματίες τοῦ κοινοβουλευτισμοῦ» εἰς βάρος τῆς ἀξιοκρατικῆς ὀργανικῆς κατανομῆς τῶν ἀναγκῶν καὶ δικαιωμάτων τοῦ Λαοῦ.

—Γι' αὐτὸ «τὰ χάλια συνεχίζονται»...

ΟΙ ΠΗΓΕΣ

—Ἔχει καταντήσει σήριαλ ἡ ὑπόθεσις τῶν συνεχιζομένων ἀντεγκλήσεων διὰ τὰ οἰκονομικὰ τῶν κομμάτων, μεταξὺ κυβερνήσεως καὶ τῶν ἄλλων...

—Σ' αὐτὴ τὴν ἀστεία ὑπόθεσι ὅλοι ἐμφανίζονται ὡς ἐπιθυμοῦντες τὸν οἰκονομικὸν ἔλεγχον καὶ ὅλοι κατηγοροῦνται, ὡς ἐμποδίζοντες αὐτόν.

Καὶ ὅλα αὐτά, συμβαίνουν ὑπὸ τὸ βλέμμα τοῦ Λαοῦ τῶν Ἑλλήνων ὁ ὁποῖος ἄν μποροῦσε ποτὲ νὰ ἐκφρασθῆ, σ' αὐτὸ τὸ πολιτικὸ κατεστημένο καὶ νὰ διατυπώση τὴν γνώμη του, θὰ ζητοῦσε μόνο ἕνα πρᾶγμα:

«Δὲν μᾶς ἐνδιαφέρει, κύριοι, ΠΟΣΑ ἀλλά, ΑΠΟ ΠΟΥ, τὰ παίρνετε»!

ΤΑ "ΕΥΑΙΣΘΗΤΑ ΟΡΓΑΝΑ"

—Δὲν εἶναι ἁπλῶς ἀστεία ἡ διασκεδαστικὴ ἡ πρόσφατος στάσις τῶν ἐφημερίδων τοῦ «κατεστημενικοῦ τύπου» ὅσον ἀφορᾶ τὴν δημοσίευσιν ψευδῶν εἰδήσεων καὶ προκλητικῶν ἐκφράσεων καὶ κριτικῶν, σχετικὰ μὲ τὸ ἱδρυθὲν καὶ ἐλπιδοφόρα ἐμφανισθέν, στὸ πολιτικὸ προσκήνιο, τῆς Χώρας, τῆς «Ἐθνικῆς Παρατάξεως».

—Εἶναι περισσότερον, ἀπ' ὅλα, ἐκφραστική, ἀφ' ἑνὸς μὲν τοῦ εἴδους καὶ τῆς ποιότητος τῶν ὑπηρεσιῶν ποὺ προσφέρουν οἱ ἐκφυλισμένες λαχανοφυλλάδες στὸν Λαό μας ἀλλὰ καὶ τοῦ βαθμοῦ ἐλέγχου καὶ πιέσεων ποὺ δέχονται ἀπὸ τὸ καραμανλικὸν καθεστώς, καταλείγουσαι ὅλαι ἀνεξαιρέτως στὸ νὰ «κουβαλοῦν νερὸ» στὸν μῦλο τῆς ἐθνικῆς μειοδοσίας καὶ τῶν ἐγωκεντρικῶν καὶ ἡμιπαραφρόνων ἐπιδιώξεων τῶν ὀλιγοφρενῶν παλιάτσων τοῦ σημερινοῦ πολιτικοῦ κατεστημένου.

Σ' αὐτὸ τὸν ρυθμὸ «νεροκουβαλητοῦ» χορεύουν καὶ μερικὰ μέχρι πρότινος χαρακτηριζόμενα ὡς «ἐθνικόφρονα» δημοσιογραφικὰ ὄργανα τὰ ὁποῖα τελικῶς μᾶς ἀποδεικνύουν οὐδὲν ἄλλα παρὰ ὅτι εἶναι ἁπλῶς... ὄργανα! Καὶ μάλιστα μὲ τρομερὴ εὐαισθησία!

ΚΟΙΜΑΤΑΙ ΟΡΘΙΟΣ

Φαίνεται ὅτι ὑποτιμᾶ τὴν νοημοσύνη τῶν Ἑλλήνων, πολὺ περισσότερον, ἀπ' ὅτι τοῦ καταμετρᾶται καθημερινῶς, ὁ κ. Καραμανλής.

Ἔτσι μόνον δικαιολογεῖται ἡ πρόσφατος δήλωσίς του μὲ τὴν ὁποία ζητᾶ τὴν ψῆφο τῶν βασιλικῶν διὰ νά... μὴ θιγῆ ὁ βασιλικὸς θεσμός. Αὐτὸ βέβαια μαρτυρεῖ καὶ τὴν ἀπόστασιν τοῦ ἀνδρὸς ἀπὸ τὴν θέλησι καὶ τὶς ἀποφάσεις τῆς Λαϊκῆς βάσεως, τὴν ὁποίαν ἀπομάκρυνσιν ἐπέτυχεν μὲ τὴν πασίγνωστη καὶ ἐκχυδαϊσμένα ἐγωπαθῆ συμπεριφοράν του.

Διότι διαφορετικὰ θὰ ἐγνώριζε ὅτι οὐδεὶς βασιλόφρων πρόκειται νὰ ψηφίση τὸν ἄνθρωπο ποὺ τὸν Νοέμβριον τοῦ 1974 ἔστησε τὴν λαιμητόμο καὶ ἀποκεφάλισε τὴν βασιλείαν.

Ἀγνοεῖ αὐτὸ ποὺ γιὰ τοὺς βασιλόφρονες εἶναι παρμένη ἀπόφασις πρὸ πολλοῦ. Ὅτι, δηλαδή, καὶ ἕνας ψῆφος νὰ ριφθῆ στὴν κάλπη τῆς «Νέας Δημοκρατίας» ἰσοδυναμεῖ μὲ μία ἀκόμη μαχαιριὰ στὴν πλάτη τοῦ ἐθνικοῦ κορμοῦ τῶν Ἑλλήνων, διότι σημαίνει ἀφ' ἑνὸς μὲν ἔγκρισιν τοῦ ἀντιβασιλικοῦ μένους τοῦ κ. Καραμανλῆ ἀφ' ἑτέρου ἐνθάρρυνσιν τῆς ἐγκαταστάσεως τοῦ ἐγωκεντρικοῦ του αὐταρχισμοῦ διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν εἰς τὸν ταλαιπωρηθέντα ἐπὶ τριετίαν... αὐχένα τῶν Ἑλλήνων Πατριωτῶν!

ΤΟ ΣΗΡΙΑΛ

Πράγματι διασκεδαστικὴ θὰ ἦταν, μία ἀναμέτρησις ἀπὸ τὸ «χαζὸ κουτί» τῆς τηλεοράσεως μεταξὺ τῶν ἀρχηγῶν τῶν κομμάτων, γιὰ τὸν Λαὸ τῶν Ἑλλήνων.

Καὶ τοῦτο διότι θὰ ἦτο τουλάχιστον ἀστεῖο νὰ φαίνεται ὅτι συγκρούονται μεταξύ των αὐτοὶ ποὺ τόσο πειθήνια συνεργάσθηκαν, κατὰ τὴν διαρρεύσασαν τριετίαν, διὰ νὰ ὁδηγήσουν τὴν Ἑλλάδα στὴν ταπείνωσι ποὺ τὴν ἔχουν καταφέρει. Ὅμως, θὰ ἔπαυε νὰ εἶναι διασκεδαστικὴ ἡ εἰκόνα, ἄν ἐκτὸς ἀπὸ τοὺς νευρωτικοὺς μὲ τὰς ἰδιορρύθμους κινήσεις των ἀρχηγούς, ἐνεφανίζετο καὶ ὁ σφαγεὺς τοῦ Λαοῦ, καπετὰν—Γιώτης, γιὰ νὰ μᾶς ἀναπτύξη τὰς κομμουνιστικὰς θεωρίας καὶ προπαγάνδαν τοῦ Κ.Κ. διὰ τὸ κακὸ τῶν Ἑλλήνων.

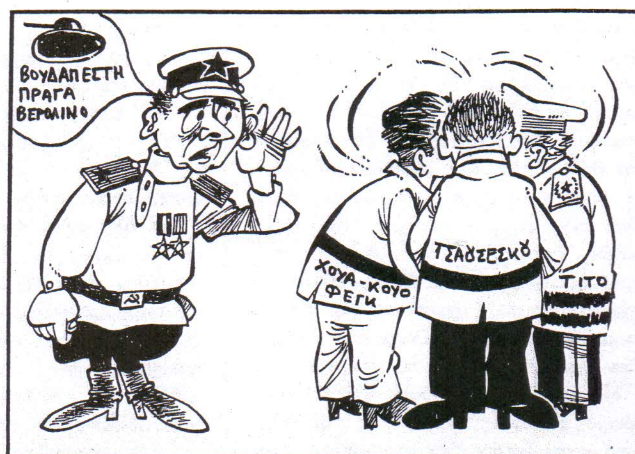
Αὐτὸ θὰ ἦταν μοιραῖον σφάλμα ὄχι μόνον διὰ τὴν πολιτικὴν ἐπιβίωσιν τοῦ κατεστημένου, ἡ ὁποία ἤδη ἀμφισβητεῖται ἀλλὰ καὶ δι' αὐτὴν τὴν ὁμαλὴ διεξαγωγὴν τῶν ἐκλογῶν, ὅταν οἱ ψηφοφόροι εἶναι ὑποχρεωμένοι νὰ «λουσθοῦν κατὰ πρόσωπον» τὸ αἷμα τῶν ἀθώων Ἑλλήνων ποὺ στάζουν ἀκόμη τὰ χέρια καὶ τὰ δόντια τοῦ κομμουνιστικοῦ αὐτοῦ τέρατος.

—Ἄς μὴ γίνουν, λοιπόν, τέτοια χονδρὰ ἀστεῖα εἰς βάρος τοῦ λαοῦ μας!

...γίνονται και δὲν λέγονται...

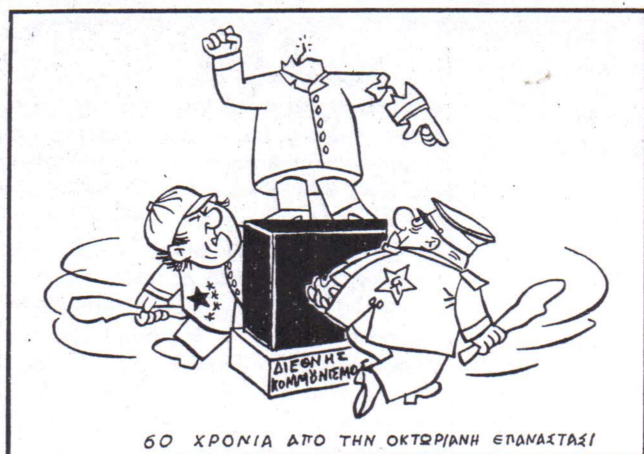
60 ΧΡΟΝΙΑ ΣΟΣΙΑΛΙΣΤΙΚΗ ΑΠΑΣΧΟΛΗΣΙ

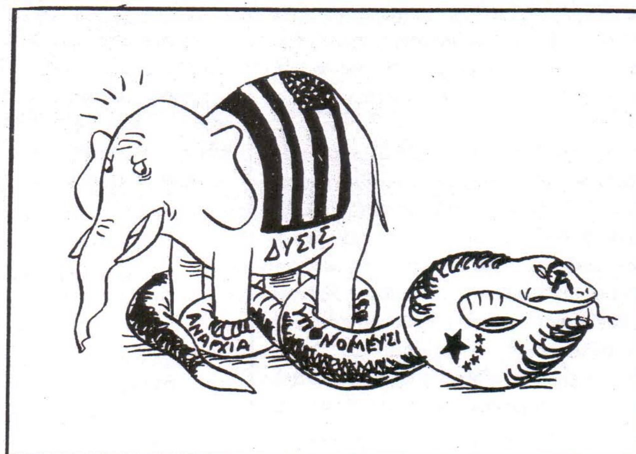

ΟΧΙ ΕΤΣΙ ΒΛΑΚΑ ... ΠΑΡΕ ΤΟ ΚΛΕΙΔΙ !...

60 ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΗΝ ΟΚΤΩΒΡΙΑΝΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙ

κ. Καραμανλῆ ἀπὸ τὸ ἐξωτερικόν, ποὺ τόσο μᾶς ἔχει ζημιώσει μέχρι σήμερον.

—Ἐξ ἄλλου, ἤδη, τὸ πολιτικὸν ἄστρο τῶν κατεστημένων τῆς Εὐρώπης ποὺ ὑποστήριζε τὸν κ. Καραμανλῆ μέχρι σήμερον, εὑρίσκεται εἰς τὴν Δύσιν του!

Τόσον ἡ «Πολιτικὴ» τοῦ Ντ' Ἐσταὶν ὅσον καὶ τῶν ἄλλων γνωστῶν εὐρωπαϊκῶν προσωπικοτήτων καταρρέουν. Οἱ συντηρητικὲς πολιτικὲς δυνάμεις ἀνέρχονται στὰ πολιτικὰ προσκήνια, Ἀγγλίας, Δυτ. Γερμανίας, Ἰσπανίας, Σκανδιναβίας, Γαλλίας (Σιράκ) κλπ. Ἀπὸ αὐτὰς ἤδη εἶναι δεδηλωμένη ἡ ἀντίρρησις στὴν φιλοσοσιαλιστικὴν «πολιτικὴν» τοῦ κ. Καραμανλῆ καὶ τὴν πρόσδεσιν τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸ κομμουνιστικὸ κατεστημένο.

Ἐκτὸς ὅμως αὐτοῦ, σήμερον, οἱ ἐθνικὲς δυνάμεις τοῦ τόπου μας δὲν ψηφίζουν τὸ πρόσωπο τοῦ Στεφανοπούλου, ἀλλὰ δίδουν ἐμπιστοσύνην στὴν πολιτικὴν στέγην τοῦ κόμματός του, χωρὶς διάθεσιν προσωπολατρίας ἀλλὰ πολιτικῆς συνεπείας, εἰς τὸν χῶρον ἐκεῖνον ποὺ διετηρεῖτο συστηματικὰ κενὸς μέχρι τώρα. Δὲν ψηφίζομεν πρόσωπον ἀλλὰ ἐπιλέγομεν καὶ στηρίζομεν πολιτικὴν δρᾶσιν τὴν ὁποίαν στερεῖται, ἀποδεδειγμένα, ἡ Ν. Δημοκρατία.

Οἱ «καραμανλικοὶ» ψηφίζουν Καραμανλῆν...

Ἐμεῖς ἐπιλέγουμε μίαν συλλογικὴν Ἐθνικὴν Παράταξιν.

5ον) Μᾶς λέγουν οἱ καραμανλικοὶ ὅτι ἔχουν φιλελεύθερον ἡγέτην!

Ὅμως τοῦτο εἶναι ἓν ἀκόμη κραυγαλέον ψεῦδος.

Ἡ «τριετὴς πολιτεία» τοῦ ἡγέτου των, ἀπέδειξε τὴν αὐταρχικὴν καὶ ὑπερεγωϊστικὴν διάθεσίν του, τόσον εἰς τὸ κόμμα, ὅσον καὶ εἰς τὸν ταλαιπωρούμενον, ἐκ τῶν ἀνικανοτήτων καὶ προσωπικῶν ἀδυναμιῶν τοῦ κόμματός του, Ἑλληνικὸν Λαόν, τοῦ ὁποίου ὁ ἐθνικὸς κορμός, ἐδιώχθη, ἐσυκοφαντήθη καὶ ἀπεμονώθη διασπαστικά, ἔμεινε δὲ ἀπροστάτευτος στὸ κῦμα τῶν ἐγκληματικῶν ἐνεργειῶν εἰς βάρος του ὑπὸ τῶν ἀναθαρρισάντων ξενοδούλων κομμουνιστῶν.

—Ἀντ' αὐτῶν ὅλων, τόσον ἡ προσωπικὴ πολιτικὴ δήλωσις τοῦ Στεφανοπούλου ὅσον καὶ ἡ φύσις τῆς ἐθνικῆς Παρατάξεως ἐγγυῶνται ὅτι οἱ ἐθνικόφρονες δὲν ἀναζητοῦν «ἀφέντην» οὔτε καὶ κινδυνεύουν ἀπὸ «γεροντισμόν», καθ' ὅσον τὸ σύνολον τῶν ὑποψηφίων καὶ ἐκπροσώπων τῆς Ἐθνικῆς Παρατάξεως εἶναι νέοι, φλογεροὶ πατριῶτες, ἐπιστήμονες καὶ μοχθοῦντες μαζὶ μὲ τὸν Ἑλληνικὸν Λαόν, μὲ περιθώρια χρονικὰ καὶ ψυχικὰ ὥστε νὰ ἐξελιχθοῦν στὴν ἀναζητουμένην ἀπὸ τὸ ἔθνος καὶ τὴν ἱστορίαν του, Νέαν Πολιτικὴν Γενεάν.

τὸ 'ἐλεύθερον βῆμα' ἀπηχεῖ τὰς ἀπόψεις τῶν συντακτῶν του.

Ἑπομένως ὁ ὀργανισμὸς τῶν ἐθνικοφρόνων ἔχει ὑγιεστάτην συμπεριφοράν, ὄχι μόνον διὰ σήμερα ἀλλὰ καὶ διὰ τὰς προσεχεῖς δεκαετηρίδας, μὲ τὴν συλλογικὴν ὀργάνωσιν καὶ συμπεριφοράν του.

6ον) Μᾶς λέγουν οἱ «καραμανλικοὶ» διὰ ἐπιτυχίας τῆς τριετοῦς διακυβερνήσεως στὸν ἐκπαιδευτικόν, οἰκονομικὸν καὶ ὀργανωτικὸν τομέα τῆς παρουσίας των!

Σὰν ἀπάντησιν, τοὺς προσφέρομεν τὴν εὐκαιρίαν νὰ ρίξουν μίαν καὶ μόνον ματιὰ στὴν διαλυμένην οἰκονομίαν, στὴν ἐκφυλισμένην παιδείαν καὶ στὴν παραδομένην νεολαίαν τῶν Ἑλλήνων εἰς χεῖρας τῶν σλαυομπολσεβίκων ἰνστρουχτόρων ποὺ ἡ τριετία νομιμοποίησεν, διαγράφουσα τὶς πλέον ἡρωϊκὲς καὶ αἱμόστακτες σελίδες τῆς ἱστορίας μας.

Κλείνουμε δὲ τὸν «διάλογο» μαζὶ μ' αὐτὰ τὰ ἀνθρωποειδῆ ὄντα, ποὺ ρίχνουν καθημερινὰ νερὸ στὸν «μῦλο τῆς μειοδοσίας», χάριν τῶν θεσιθηρικῶν καὶ δημαγωγικῶν συμφερόντων των, μὲ τὴν παγκόσμια καὶ παναιώνια πολιτικὴ ἐμπειρία καὶ διατυπωμένη ἀρχή:

«Δύναται κανεὶς νὰ ἐξαπατᾶ μερικοὺς ἀνθρώπους πολλὲς φορὲς ἢ νὰ ἐξαπατᾶ ἕνα πλῆθος μία φορά. Ἀλλὰ νὰ ἐξαπατᾶ καὶ νὰ ἐκμεταλλεύεται ἕναν ὁλόκληρο Λαό, πολλὲς φορὲς εἶναι Ἱστορικά, ἀδύνατον!!!».

ΘΕΟΔΩΡΟΣ ΝΙΚΟΛΑΟΥ
Φοιτητής

γραμματα και τεχναι

ΕΚΘΕΣΙΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΩΝ

Η ΘΗΡΙΩΔΙΑ ΤΩΝ ΤΟΥΡΚΩΝ

Επιμέλεια Συντάξεως : Μπάμπης Παργινός

Πρὸ ἡμερῶν μία συγκλονιστικὴ ἔκθεσις φωτογραφιῶν ἔγινε στὸ Πνευματικὸ Κέντρο Ἀθηνῶν. Οἱ φωτογραφίες αὐτὲς ἀπεικονίζουν τοὺς διωγμοὺς ποὺ ὑπέστησαν οἱ Ἕλληνες τῆς Πόλης ἀπὸ τοὺς τούρκους τὸν Σεπτέμβριο τοῦ 1955. Δὲν θὰ μιλήσουμε ἐδῶ γιὰ τὴν καλλιτεχνικὴ ἀξία τῆς ἐκθέσεως. Αὐτὴ ἔρχεται σὲ δεύτερη μοῖρα. Τὸ κυριαρχικὸ μήνυμά της ἦταν ὅτι δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶμε! Δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶμε ὅτι στὰ ἱερὰ χώματα τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης καὶ τῆς Ἰωνίας ἕνας βάρβαρος λαὸς βρωμίζει μὲ τὴν παρουσία του γῆ Ἑλληνική, ποτισμένη μὲ αἷμα ἑκατομμυρίων Ἑλλήνων. Δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶμε ὅτι ἕνας βάρβαρος ἐχθρὸς κάνει κάθε προσπάθεια γιὰ νὰ ἐξαφανίσῃ ἀπὸ προσώπου γῆς κάθε τι τὸ Ἑλληνικό. Δὲν πρέπει νὰ ξεχνᾶμε ὅτι καθῆκον καὶ χρέος μας εἶναι νὰ ἀπελευθερώσουμε κάθε Ἑλληνικὴ πατρίδα. **Γιατὶ γιὰ τοὺς Ἕλληνες Ἐθνικιστὲς δὲν ὑπάρχουν πατρίδες, μονάχα δουλωμένες!**

Στὴν ἔκθεση, ποὺ διοργανώθηκε ἀπ' τὴν ἐπιτροπὴ ἀπελαθέντων Ἑλλήνων ἐκ Τουρκίας, ἐμοιράζετο ἕνα φυλλάδιο μὲ τίτλο «Μιὰ ἐπέτειος ποὺ θὰ μείνῃ ἀξέχαστη» θὰ παραθέσουμε ἀποσπάσματα ἀπ' τὸ φυλλάδιο αὐτὸ πιστεύοντας ὅτι οἱ ξεριζωμένοι καὶ δοκιμασμένοι ἀπ' τὴν τουρκικὴ βαρβαρότητα Ἕλληνες μποροῦν νὰ περιγράψουν καλύτερα ἀπὸ ἐμᾶς τὴν φρίκη ποὺ ἔζησαν. Ταυτόχρονα μποροῦν νὰ συλλάβουν καλύτερα τὴ λύσι τοῦ τουρκικοῦ προβλήματος ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ εἶναι ἄλλη, ὅπως χαρακτηριστικὰ ἀναφέρουν, ἀπ' τὸν διαμελισμὸ τῆς Τουρκίας. Οἱ Ἕλληνες Ἐθνικιστὲς συμφωνοῦν ἀπόλυτα!

Τὸ φυλλάδιο ἀρχίζει ὡς ἐξῆς:

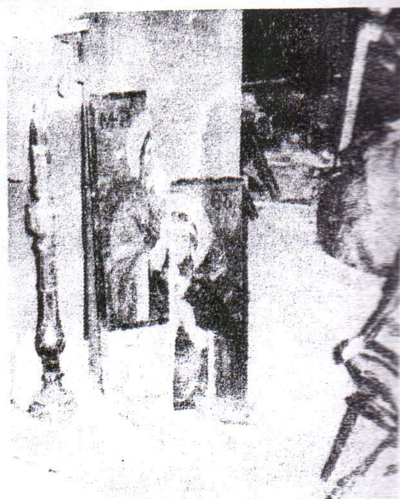
Ἕξη Σεπτεμβρίου 1955: Πρὶν ἀπὸ 22 ἀκριβῶς χρόνια, ἐκεῖνο τὸ φθινοπωρινὸ ἀπόβραδο, ὁ ἑλληνισμὸς τῆς Κωνσταντινουπόλεως δέχεται ὅλως ξαφνικὰ καὶ ἀπροκάλυπτα ἐπίθεση ἀπὸ τὸν μαινόμενο καὶ ἀχαλίνωτο τουρκικὸ ὄχλο ποὺ πυρπολεῖ καὶ λεηλατεῖ κάθε τι τὸ ἑλληνικό: σπίτια, καταστήματα, ἐκκλησίες, σχολεῖα, εὐαγῆ ἱδρύματα, νεκροταφεῖα. Ἐπὶ 10 ὧρες, ἀπὸ τὶς 8 τὸ βράδυ τῆς Τρίτης 6 Σεπτεμβρίου 1955, μέχρι τὰ χαράματα τῆς ἑπομένης, εἶχε καταλυθῆ κάθε ἀρχή. Τουλάχιστον 5.000 ἡμιπαράφρονες ρακένδυτοι ἀλῆτες, ποὺ εἶχαν στρατολογηθῆ καὶ μεταφερθῆ στὴν Κωνσταντινούπολη πρὶν τρεῖς ἡμέρες ἀπὸ τὴν Μικρὰ Ἀσία καὶ τὰ βάθη τῆς Ἀνατολῆς, κραδαίνοντας σιδερένιους λοστούς, ποὺ εἶχαν κατασκευασθῆ εἰδικὰ γιὰ τὸ προγκρὸμ τῆς ἡμέρας ἐκείνης ἀπὸ τὰ κρατικὰ ἐργαστήρια, ξεχύθηκαν ἀλλάζοντες πρὸς τὶς ἑλληνικὲς ὀρθόδοξες ἐκκλησίες. Τὴν ἴδια στιγμὴ ἄλλα πλήθη ἐπετίθεντο ἐναντίον τῶν ἑλληνικῶν καταστημάτων, τὰ ὁποῖα κυριολεκτικὰ [illegible]

[illegible] ὅμως εἶναι φοβερές. [illegible] καὶ νεκροί, 600 τραυματίες, 5.000 Ἑλληνικὰ καταστήματα κατεστράφησαν τελείως, 29 ἐκκλησίες ἐπυρπολήθησαν. 200 Ἑλληνοποῦλες ἐβιάσθησαν ἀγρίως ἀπὸ τὸν ἀφανισμένο τουρκικὸν ὄχλο, τὰ πάντα ἰσοπεδώθησαν. Οἱ ζημίες εἶναι ἀνυπολόγιστες. Ξεπερνοῦν τὸ 1.000.000.000 δολλάρια. Ἐκκλησιαστικὰ ἀνεκτιμήτου ἀξίας ἀντικείμενα καὶ ἄλλα ἔργα τέχνης διηρπάγησαν. Ἀκόμη καὶ οἱ σταυροὶ τοῦ νεκροταφείου Σισλὴ κατακρημνίσθησαν καὶ οἱ τάφοι ἀνοίχθησαν, ἐνῶ τὰ τυπογραφεῖα, τὰ γραφεῖα καὶ οἱ ἄλλες ἐγκαταστάσεις τῶν ἑλληνικῶν ἐφημερίδων ὑπέστησαν τὶς συνέπειες «τῆς νύχτας τῶν λοστῶν καὶ τοῦ τρόμου», ὅπως τὴν ἀπεκάλεσαν ξένοι τουρίστες.

Τελειώνοντας δὲ ἀναφέρει:

«Οἱ ἐπιδιώξεις τῆς σημερινῆς Τουρκίας συνοψίζονται στὶς πρόσφατες δη-

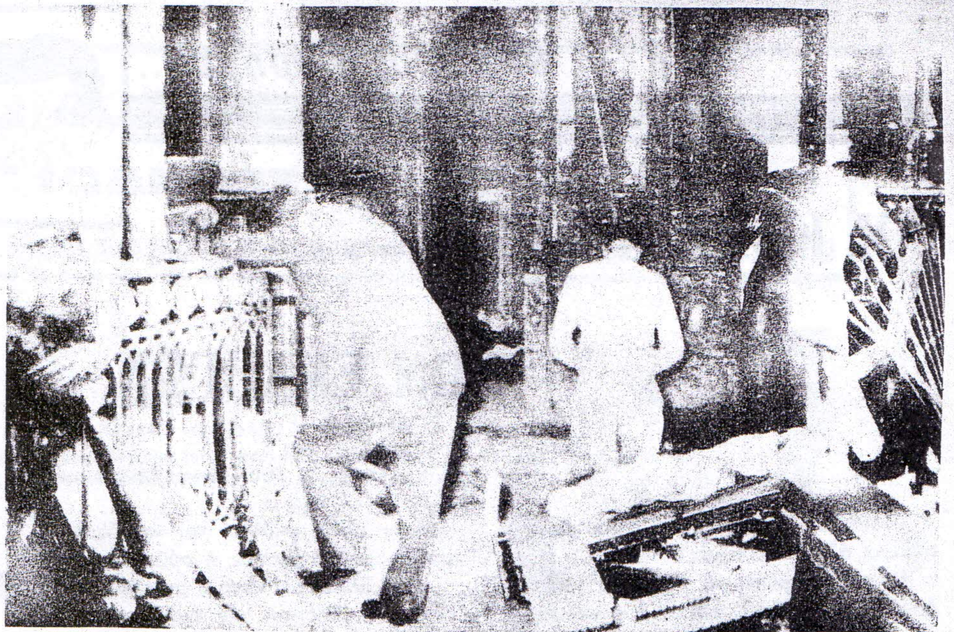
λώσεις τοῦ πρωθυπουργοῦ της κ. Ντεμιρέλ: «Κύριος σκοπὸς τῆς κυβερνήσεως εἶναι νὰ δημιουργήση ἰσχυρὴ καὶ μεγάλη Τουρκία, διότι ἡ χώρα ἔχει φθάσει σὲ σημαντικὴ ἀνάπτυξη καὶ εἶναι ἀναγκασμένη νὰ μεγαλώση ἀκόμη περισσότερο. Ὁ μῆνας Αὔγουστος εἶναι σημαντικὸς στὴν Ἱστορία τῆς Τουρκίας, διότι Αὔγουστο οἱ Τοῦρκοι νίκησαν τοὺς Βυζαντινοὺς καὶ τοὺς Ἕλληνες τὸ 1922»

Οἱ προκλητικοὶ αὐτοὶ λόγοι τοῦ Τούρκου πρωθυπουργοῦ δὲν θυμίζουν μόνον τοὺς φανφαρονισμοὺς τοῦ Μουσολίνι ὅτι ἡ Μεσόγειος εἶναι Ἰταλική, ἀλλὰ ὑποκρύπτουν τὶς μύχιες κατακτητικὲς ἐπιθυμίες τῆς Τουρκίας, οἱ ὁποῖες σιγὰ - σιγά, προσεκτικὰ καὶ μεθοδικά, ἐκδηλώνονται σὲ κάθε δεδομένη εὐκαιρία. Ἄραγε, μήπως τώρα μὲ τὴν τελευταία ἔξοδο τοῦ «Σισμὶκ» στὸ Αἰγαῖο τὸ ὁποῖο μάλιστα βλέπουν κατακόκκινο, σὰν τοὺς ἀπέραντους μικρασιατικοὺς κάμπους μὲ τὶς παπαροῦνες, ἐπιδιώκουν νὰ πραγματοποιήσουν τὰ καταχθόνια σχέδιά τους καὶ ζητοῦν ἀφορμὴ νὰ μᾶς ἐπιτεθοῦν;

Ποιὰ ὅμως εἶναι τὰ βαθύτερα αἴτια ποὺ ὠθοῦν τοὺς Τούρκους, ὥστε νὰ χρησιμοποιοῦν κάθε μέσον γιὰ νὰ ἐκμηδενίσουν τὴν ἑλληνικὴ φυλή; Οἱ Τοῦρκοι πάσχουν ἀπὸ πλέγμα κατωτερότητος ἔναντι τῶν Ἑλλήνων. Ἡ ἑλληνικὴ ζωτικότης περιβαλλομένη μὲ τὴν ἀνατολίτικη τουρκικὴ νωχέλεια καὶ πλαδαρότητα, καθιστᾶ ἀκόμη πιὸ ὀδυνηρὴ γιὰ τοὺς Τούρκους τὴν κατωτερότητα τῆς φυλῆς τους. Τὰ πετρέλαια στὸ Αἰγαῖο καὶ οἱ ἄλλες παράλογες ἀπαιτήσεις τους, ἀποτελοῦν ἁπλῶς ἀφορμές. Ὁ φόβος λοιπὸν μήπως ἀναβιώσει ἡ μεγάλη ἑλληνικὴ ἰδέα, δὲν τοὺς ἀφήνει νὰ ἐγκαταλείψουν τὰ προγονικὰ βάρβαρα ἔνστικτά τους. Στὴν προσπάθειά τους νὰ ἐμφανίσουν «τουρκικὸ πολιτισμὸ» καταστρέφουν καὶ ἀφανίζουν ἢ παραποιοῦν κάθε τι τὸ ἑλληνικό. Ἔφθασαν μάλιστα στὸ σημεῖο νὰ ἰσχυρίζονται ὅτι ὁ γιὸς τοῦ Δαιδάλου Ἴκαρος (Ντανταλ Ογλου Ικάρ) κατάγεται ἐκ τῶν Ἰωνίων Τούρκων (Ἰὸν Τουρκλεριντέν)...

Ἀλλὰ μὲ τὶς ἐνέργειές τους αὐτὲς οἱ Τοῦρκοι τὸ μόνον ποὺ κατορθώνουν εἶναι νὰ θυμίζουν στὸν κόσμο πῶς τὰ ἅγια χώματα τῆς Κύπρου, τῆς Ἰωνίας, τῆς Προποντίδος, τῆς Κωνσταντινουπόλεως καὶ τῆς Ἀνατολικῆς Θράκης ἀποτελοῦσαν ἄλλοτε τὴν κοιτίδα τοῦ φωτεινοῦ ἑλληνικοῦ πνεύματος καὶ πῶς οἱ τουρκικὲς ὀρδὲς τὰ μετάβαλαν σὲ χασισοφυτείες, σὲ νεκροταφεῖα καὶ σὲ στρατόπεδα συγκεντρώσεως.

Βεβαίως τὸ τουρκικὸ μένος δὲν στρέφεται μόνον ἐναντίον τῶν Ἑλλήνων, ἀλλὰ καὶ ἐναντίον τῶν Ἀρμενίων, τῶν Κούρδων, τῶν Ποντίων, τῶν Ἀράβων, τῶν Κιρκασίων, τῶν Σύρων, τῶν Γεωργιανῶν, τῶν Λαζῶν καὶ τῶν Ἀσσυρίων,

οἱ ὁποῖοι ἀποδεκατισμένοι ἀπὸ τὶς ὁμαδικὲς σφαγὲς ζοῦν ἀκόμη κάτω ἀπὸ τὸν στυγνὸ ὀθωμανικὸ ζυγό. Οἱ λαοὶ αὐτοὶ μὲ ἀπεγνωσμένες φωνὲς ἀπευθύνουν σήμερα ἀγωνιώδη ἔκκληση πρὸς ὅλο τὸν κόσμο νὰ τοὺς βοηθήση γιὰ νὰ ἀποτινάξουν τὰ βαρειὰ δεσμὰ τῆς δουλείας καὶ τῆς ὠμῆς βίας.

Τὸν Μάϊο τοῦ 1975 στὸ Μόντρεαλ τοῦ Καναδᾶ συνῆλθε ἡ ἐτήσια συνέλευση τῶν ἀντιπροσώπων τῶν παραπάνω σκλαβομένων λαῶν καὶ ἐξέδωσε προκήρυξη τοῦ Παγκοσμίου Ἑνιαίου Κομιτάτου «Ἀπελευθέρωσις τῆς Μικρᾶς Ἀσίας» μὲ τὸ σύνθημα: «Πολεμεῖστε τὴν τουρκικὴ καταπίεση - Ἀπελευθερῶστε τὶς πατρίδες». Ἡ προκήρυξη αὐτὴ ἐκυκλοφόρησε σὲ ἑκατομμύρια ἀντίτυπα σ' ὅλο τὸν κόσμο μαζὶ μὲ τὸν χάρτη τῆς Μικρᾶς Ἀσίας ποὺ κατσμαρτυρεῖ τὴν πραγματικότητα ὡς πρὸς τὸ τουρκικὸ κράτος.

Ἔτσι ἔχομεν ἀπὸ τὴν μιὰ μεριὰ τοὺς λεονταρισμοὺς τοῦ πρωθυπουργοῦ τῆς θνησιγενοῦς ὀθωμανικῆς αὐτοκρατορίας κ. Ντεμιρὲλ καὶ ἀπὸ τὴν ἄλλη τὴν δεύτερη ἀφύπνιση τῶν σκλαβομένων λαῶν τῆς σημερινῆς ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας. Αὐτὰ τὰ δεδομένα σὲ συνάρτηση μὲ ὅλες τὶς προεκτάσεις τους μᾶς ὁδηγοῦν στὸν ἑξῆς συλλογισμό: Μήπως ὁ Μέγας Ἀσθενὴς νιώθει νὰ πλησιάζει ἡ ὥρα του νὰ πεθάνη καὶ πρὸ τοῦ ἐπιθανάτιου ρόγχου κραυγάζει καὶ προκαλεῖ καὶ ἐπιτίθεται, ὅπως κάνει τὰ λαβωμένο θανάσιμα ἀγρίμι... ■

τό εὐθυμογράφημά ... μας ...

ΟΙ ΚΟΥΜΠΑΡΑΔΕΣ ...

ΤΩΝ ΕΚΛΟΓΩΝ

Τοῦ Νίκου Μιλήσιου

—Μιλήσιε, τὸ πορτοφόλι σου ἔχει σήμερα 672,50 δραχμές!

Μ' αὐτὲς πρέπει νὰ περάσεις τρεῖς ἡμέρες, πέντε ὧρες, εἴκοσι ἕνα πρῶτα καὶ δεκαεπτὰ δευτερόλεπτα...

—Αὐτὴ ἦταν ἡ καλημέρα, σήμερα ἀπὸ τὴν γυναίκα μου, μόλις ξύπνησα. Στὴν ἐρώτησί μου, γιατί τέτοια σχεδιοποίησι καὶ ἔλεγχος τῶν οἰκονομικῶν μου, ἡ σύζυγός μου ἐπικαλέσθηκε τὴν πληροφόρησι περὶ ἐλέγχου τῶν οἰκονομικῶν τῶν κομμάτων καὶ προσέθεσε:

«Ἐσὺ ἀσχολεῖσαι μὲ τὴν πολιτική, δὲν εἶναι; Ἔ, λοιπόν, πρέπει νὰ ὑφίστασαι ἔλεγχο ὅπως ὅλοι οἱ πολιτικοὶ ὀργανισμοί.

Μὴ ξεχνᾶς ὅτι ὁ ἄνθρωπος εἶναι κατ' ἐξοχὴν πολιτικὸν ὄν!».

—Μά, τὰ κόμματα δὲν ὑφίστανται τέτοιο ἔλεγχο, πρὸς τὸ παρόν.

Ἐγὼ γιατί πρέπει νὰ τὸν ὑποστῶ; τῆς ἀπάντησα.

«Ἐσεῖς, οἱ δημοσιογράφοι, δὲν γράφετε στὶς ἐφημερίδες σας γιὰ τὸν οἰκονομικὸ ἔλεγχο, τώρα καὶ δύο ἑβδομάδες;

Πρέπει, λοιπόν, νὰ δίδεται τὸ καλὸ παράδειγμα.

Πρέπει νὰ εἶσθε πραγματικὰ ἀνεξάρτητοι καὶ μὲ ἴσες δυνατότητες. Ἀπὸ τὸν μικρότερο ρεπόρτερ, μέχρι τὸν μεγαλύτερο διευθυντὴ καὶ ἐκδότη. Παράδειγμα πρὸς μίμησιν οἱ ἐργοδόται σας.

Θυμήσου τὸν κ. Μπότση. Ἰδιοκτήτη τῆς «Ἀκροπόλεως» καὶ τῆς «Ἀπογευματινῆς».

Ἐνθυμούμενος ὅτι πῆρε δάνειο εἴκοσι ἑκατομμύρια, προσωπικῶς ἀπὸ τὸν Μακαρέζο ἐπὶ «χούντας», ὅταν εἶχε καταστροφικὲς γιὰ τὴν ἐπιχείρησί του, συνέπειες σ' ἕναν περίπατό του στὸ «καζίνο» τῆς Πάρνηθας, σήμερα τὸ ξεπληρώνει μὲ τὸν πιὸ δίκαιο τρόπο. Ὑποστηρίζει, «καυτὰ» καὶ ἀφιλοκερδῶς τὴν «Νέα Δημοκρατία» στὴν προεκλογική της ἐκστρατεία. Ἔτσι ἰσολογίζονται ἔσοδα καὶ ἔξοδα!»

—Αὐτὰ ποὺ λὲς εἶναι ἀνυπόστατα καὶ εἶσαι κακῶς πληροφορημένη, τῆς ἀπάντησα.

«Ἔτσι νομίζεις; Κι' ὅμως, δημοσιογράφος εἶσαι, σκάλισέ το, καὶ θὰ τὸ μάθης» μοῦ ἀπάντησε ἡ σύζυγός μου.

«Ἐξ ἄλλου δὲν εἶναι ἡ μοναδικὴ περίπτωσις. Ἐξέτασε τὴν περίπτωσι τοῦ «συγκροτήματος». Μὲ δάνειο ἐπὶ «χούντας» ἀπέκτησε ἰδιόκτητο, μεγαθήριο—κτιριακὸ συγκρότημα, στὴν Λεωφόρο Συγγροῦ. Αὐτὸ θὰ πῆ... «πρόοδος». Καὶ ὅμως ἀμέσως τὸ ἐδήλωσε στὴν ἐφορία καὶ ἔσπευσε νὰ τὸ ἀξιοποιήση, ἐν γνώσει τοῦ ἀναγνωστικοῦ του κοινοῦ, χάριν τῶν καλυτέρων ὑπηρεσιῶν πρὸς τὴν δημοκρατία.

Γι' αὐτὸ καὶ μέσω τῶν στηλῶν τῶν ἐφημερίδων του, καθημερινὰ παλεύει γιὰ τὴν ἐπίτευξί τοῦ οἰκονομικοῦ ἐλέγχου στὰ κόμματα.

—Ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ οἱ ἴδιοι οἱ πολιτικοὶ ἀρχηγοὶ ὅλων ἀνεξαιρέτως τῶν κομμάτων, ἐπιθυμοῦν τὸν ἔλεγχο... Ὅλοι συμφωνοῦν νὰ γίνη. Καὶ ἂν καθυστερεῖ αὐτὸ ὀφείλεται στὴν πιὸ απαράβατη ἀρχὴ τῆς δημοκρατίας μας, ποὺ διατυπώθηκε ἀπὸ τὸν πρωθυπουργό! Γνωρίζεις καλὰ ὅτι, «ὑπάρχουν πράγματα ποὺ γίνονται καὶ δὲν λέγονται καὶ πράγματα ποὺ λέγονται καὶ δὲν γίνονται»!

Ἀλλὰ ὅμως, γιὰ νὰ ξέρης τί γυναίκα ἔχεις, θὰ σὲ τροφοδοτήσω μὲ μιὰ πληροφορία ποὺ θὰ τὴν κάνεις ἀποκλειστικὸ ρεπορτάζ.

—Ἤδη ἑτοιμάζουν τὶς ἀποδείξεις τους ὅλα τὰ κόμματα γιὰ τὸν «ἔλεγχο»! Μάλιστα ὁ κύριος Φλωράκης ἔχει καλέσει εἰδικοὺς λογιστὰς ἀπὸ τὴν Ρωσία γιὰ νὰ συντάξη τὸν ἰσολογισμό του. Καὶ αὐτὸ γιὰ νὰ τὸν καταμετρήση μὲ τὴν τελευταία τιμὴ τοῦ ρουβλίου, στὸ χρηματιστήριο τῆς Μόσχας. Ὁ κ. Παπανδρέου, ἤδη τηλεφώνησε στὴν Κυβέρνησι τοῦ Καναδᾶ καὶ ζητᾶ τὴν βοήθειά της γιὰ μιὰ ἀμερόληπτο καταμέτρησι, ἐνῶ ὁ κ. Μαῦρος βασίζεται περισσότερο στοὺς λογιστὰς Ἑλβετικῆς τραπέζης ποὺ γνώρισε στὸ ὑπηρεσιακὸ ταξείδι του στὴν Γενεύη πρὸ καιροῦ».

—Βρέ, γυναίκα, τί εἶναι ὅλα αὐτὰ ποὺ λές; Ποῦ τὰ ἔμαθες; Κάνεις ὅτι ξέρεις γιὰ ὅλους καὶ γιὰ τὸν κ. Καραμανλῆ δὲν γνωρίζης τίποτε. Ἄρα καὶ τὰ ὑπόλοιπα εἶναι μῦθοι. Ἀλλοίμονο, νὰ γνωρίζης τὶς προθέσεις τῶν κομμάτων τῆς ἀντιπολιτεύσεως καὶ νὰ μὴ μιλᾶς γιὰ τὴν «κυβερνῶσα παράταξι»! Εἶναι δυνατόν; τὴν ἐρώτησα μὲ ἔκδηλη ἀγανάκτησι γιὰ τὸ πρωϊνό της κουτσομπολιό.

«Νὰ σοῦ πῶ. Εἶναι γνωστὸ ὅτι ὁ κ. Καραμανλῆς εἶναι ὑπεράνω χρημάτων. Αὐτὴ εἶναι καὶ ἡ ἀρχή του. Ὅπως εἶναι καὶ ὑπερκομματικός. Μὴ ξεχνᾶς, βέβαια, ὅτι ἔχει δηλώσει πὼς δὲν ἀνήκει «οὔτε στὴν δεξιὰ οὔτε στὴν ἀριστερά»! Πάντοτε ἐπιλέγει τὶς μεσαῖες λύσεις...

Τώρα βέβαια αὐτό, δὲν σημαίνει ὅτι ἀδρανεῖ ἐν ὄψει τῶν ἐκλογῶν, ἀλλὰ βρίσκει πάντοτε τρόπο νὰ κάνη τὰ μικρότερα ἔξοδα!

Ἔτσι ἀπεφασίσθη καὶ ἡ ἀνανέωσις τοῦ ἀσφαλτοτάπητος τῶν κεντρικῶν ὁδῶν τῆς Ἀθήνας. Ὑπάρχει καλύτερη καὶ ἀνέξοδη προεκλογικὴ ἐκστρατεία; Ἑκατοντάδες ἐργάτες θὰ ἀπασχοληθοῦν καὶ θὰ κάνουν τὸν σταυρό τους, ποὺ βρῆκαν δουλειά!

Ἐκτὸς αὐτοῦ, ἐφ' ὅσον οἱ δρόμοι εἶναι χαλασμένοι τί προκηρύξεις νὰ ρίξης; Μόνον ἀφίσσες θὰ κολλήση ἡ Ν. Δ. Ἀλλὰ τὶς ἔχει ἕτοιμες ἀπὸ τὸν Ἰούλιο τοῦ '74 ποὺ πρότοῦ ἐπιστρέψη ὁ κ. Καραμανλῆς, ἐγέμισαν τὴν Ἀθήνα. Αὐτὲς ὅμως, εἶναι ἔκδοσις παλαιότερα καὶ ἀνήκει σ' ἔξοδα ποὺ ἔγιναν στὸ παρελθὸν καὶ ἐκτός... δημοκρατίας! Πάντως εἶχε τὴν πρόθεσι νὰ δηλώση καὶ μερικὰ μικροέξοδα ποὺ κρατοῦσε σὲ βιβλία ἀλλὰ μὲ τὸν ἐμπρησμὸ στὰ γραφεῖα τῆς «Νέας Δημοκρατίας» κατεστράφησαν ἀπὸ τὶς φλόγες οἱ λογιστικὲς καταστάσεις, καὶ ἔτσι, «ὑπάρχει... πρόβλημα»!!!

—Ὅπως βλέπεις, εἶμαι ἀρκετὰ ἐνημερωμένη στὰ θέματα ποὺ ἀπασχολοῦν σήμερα τὴν κοινὴ γνώμη. Τρέξε λοιπὸν νὰ φτιάξης τὸ ρεπορτάζ σου».

—Αὐτὰ μοῦ εἶπε ἡ γυναίκα μου καὶ ἔβαλε μιὰ μονογραφὴ στὶς 672,50 δραχμὲς τοῦ πορτοφολιοῦ μου...

ΠΑΤΡΙΩΤΙΚΟΣ ΣΥΝΔΕΣΜΟΣ ΑΘΗΝΩΝ
" ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ „

Ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Πατριωτικοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν καὶ γνωστὸς ἀγωνιστὴς κ. Θεόδωρος Περρωτῆς σὲ μιὰ ἀπὸ τίς ἐκδηλώσεις τοῦ συνδέσμου στὴν Στιμάγκα Κορινθίας

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΙΣ

Τὶς ἡμέρες αὐτές, πρὶν ἀπὸ 33 χρόνια, τὰ στίφη τῶν Ἑλληνοφώνων Σλαυομπολσεβίκων ἐκόρευσαν τὴν δίψαν τους μὲ αἷμα ἀγνῶν Ἑλλήνων, στὸν Μελιγαλᾶ. Δὲν ἦταν ἡ πρώτη φορὰ οὔτε ἡ τελευταία. Τὶς ἡμέρες αὐτὲς ἕνα κομμάτι Ἑλληνικῆς Γῆς, γέμισε πτώματα κατακρεουργημένων Ἑλλήνων χάρις στὴν ἐγκληματικὴ μανία τῶν ἐλασιτῶν.

Οἱ ἄθῶοι αὐτοὶ ἐπλήρωσαν μὲ τὴν ζωή τους τὴν θέλησι καὶ τὴν ἀπόφασί τους νὰ παραμείνουν Ἕλληνες. Ἐπλήρωσαν μὲ τὴν ζωή τους τὴν θέλησι καὶ τὴν ἀπόφασί τους νὰ σταθοῦν φραγμὸς στὰ προδοτικὰ σχέδια τῶν ξενοκινήτων κομμουνιστῶν.

Πῆγε ἄραγε ἡ θυσία τους χαμένη; Πικρὲς σκέψεις γεννῶνται σήμερα σὲ κάθε Ἕλληνα Πατριώτη καὶ πλῆθος ἐρωτηματικά. Εἶναι δυνατὸν οἱ χθεσινοὶ σφαγεῖς νὰ κυκλοφοροῦν ἐλεύθεροι ἀνάμεσά μας; Εἶναι δυνατὸν οἱ χθεσινοὶ ἐγκληματίες νὰ ζητοῦν σήμερα ἐπαίνους γιὰ τὰ ἔργα τους; Εἶναι δυνατὸν οἱ δήμιοι τοῦ Λαοῦ τῶν Ἑλλήνων νὰ εὑρίσκωνται μέσα στὴν Βουλὴ παριστάνοντας τοὺς ἀντιπροσώπους του;

Εἶναι δυνατὸν αὐτοὶ ποὺ ἀντιστάθηκαν στοὺς πράκτορες τοῦ Σοβιετικοῦ ἐπεκτατισμοῦ νὰ εὑρίσκονται σήμερα μέσα στὶς φυλακές; Εἶναι δυνατὸν οἱ χθεσινοὶ αἱμοσταγεῖς δολοφόνοι νὰ ἔχουν δίη τὴν ἄνεσι σήμερα νὰ προετοιμάζουν ἀνενόχλητοι νέες σφαγές, νέα ἐγκλήματα, νέες προδοσίες;

Ὁ Πατριωτικὸς Σύνδεσμος Ἀθηνῶν «Ἰωάννης Καποδίστριας» καλεῖ ὅλους τοὺς Ἕλληνες Πατριῶτες νὰ δώσουν ὀργανωμένοι τὴν μάχη γιὰ τὴν ἐξόντωσι τῆς Λερναίας Ὕδρας τοῦ Μπολσεβικισμοῦ, γιὰ τὴν προστασία τῆς Νεολαίας ἀπὸ τὴν διάβρωσι τοῦ Μαρξισμοῦ, γιὰ τὸ σταμάτημα τῆς χώρας πρὸς τὸν κατήφορο τοῦ Κομμουνισμοῦ.

Οἱ ἀδικοχαμένοι τοῦ Μελιγαλᾶ καὶ τὰ θύματα τῆς ἐλασίτικης θηριωδίας σ' ὅλη την χώρα, ας κοιμοῦνται ἥσυχοι στὸν αἰώνιο ὕπνο τους. Ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες Πατριῶτες δίδουμε ὅρκο καὶ ὑπόσχεσι ὅτι δὲν θὰ ἐπιτρέψουμε νὰ μολυνθῆ ξανὰ ὁ τόπος αὐτὸς ἀπὸ τὴν βρώμικη ἀνάσα τοῦ τέρατος.

Ὄχι ἄλλος Μελιγαλᾶς. ΠΟΤΕ ΠΙΑ.

Ἐκ τῆς Γραμματείας
Θ. ΠΕΡΡΩΤΗΣ
Γ. Γραμματεὺς

Τὴν 26ην Σεπτεμβρίου εἰς τὸ Ἡρώδειο ἐπραγματοποιήθη συναυλία Βυζαντινῆς Μουσικῆς παρουσία χιλιάδων θεατῶν.

Τὴν συναυλίαν διηύθυνεν ὁ κ. Η. Μπογδανόπουλος διαπρεπὴς συνθέτης Βυζαντινῆς Μουσικῆς καὶ μέλος τοῦ διοικητικοῦ συμβουλίου τοῦ Πατριωτικοῦ Συνδέσμου Πατρῶν «Περικλῆς Γιαννόπουλος».

Ὁ κόσμος—νεαρᾶς ἡλικίας στὴν πλειοψηφία του — καταχειροκρότη σε τὰ τμήματα τῆς συναυλίας μὲ τίτλον: Τὸ πανένδοξον Βυζάντιον, Σφαγὴ τῆς Χίου, Ἡρωϊσμοὶ Κυπρίων, Ζαλόγγου, Μεσολόγγι, ἀναγνωρίζοντας ἔτσι τὴν προσφορὰ τοῦ ἐκλεκτοῦ πολίτου τῶν Πατρῶν καὶ πρωτεργάτου τοῦ Π.Σ. «Περικλῆς Γιαννόπουλος».

αλληλογραφια

ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΕΝΩΣΙΣ
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ
ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 6 — ΤΗΛ. 278.222
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ

Πρὸς
περιοδικὸν
«ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ»
ΑΘΗΝΑΣ

Ἐν Θεσσαλονίκῃ τῇ 4ῃ Σεπτεμβρίου 1977

Ἐκ τῆς Βασιλικῆς Ἑνώσεως Θεσσαλονίκης ἐλάβαμεν τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολὴ τὴν ὁποίαν καὶ δημοσιεύομεν:

Κε Διευθυντά,

Προσφάτως ἐδημοσιεύθη εἰς ἀπογευματινὰς «δημοκρατικὰς» ἐφημερίδας ὅτι ὁ Ἀντεισαγγελεὺς Ἐφετῶν Θράκης, εἰς «ἐγκύκλιόν» του, πρὸς τοὺς εἰσαγγελεῖς τῆς δικαιοδοσίας του, καλεῖ τούτους «εἰς ἐπαγρύπνησιν κατὰ τῶν φιλοβασιλικῶν ὀργανώσεων καὶ μάλιστα νὰ ἐπιδιώξουν οὗτοι τὴν ἄμεσον διάλυσίν των καὶ ν' ἀσκήσουν δίωξιν κατὰ τῶν ὑπευθύνων διὰ τὴν σύστασιν, λειτουργίαν καὶ γενικῶς διὰ τὴν δραστηριότητα τῶν φιλομοναρχικῶν ὀργανώσεων κλπ. ἔτι δὲ ἡ ἵδρυσις τοιούτων ὀργανώσεων φέρεται, κατὰ δημοσιευθέντα, ὡς προπαρασκευαστικὴ πρᾶξις τοῦ ἐγκλήματος τῆς ἐσχάτης προδοσίας, κατὰ τὴν γνώμην τοῦ Ἀνεισαγγελέως, πάντα δὲ ταῦτα διὰ τὴν προστασίαν τοῦ δημοκρατικοῦ πολιτεύματος κλπ.».

Ἡ Βασιλικὴ Ἕνωσις Θεσ)νίκης δέχεται καθημερινῶς, καταιγισμὸν τηλεφωνημάτων ἀπὸ ἀγανακτισμένους βασιλόφρονας, ἁπανταχοῦ τῆς Μακεδονίας, οἵτινες καὶ ζητοῦν ἐπιμόνως νὰ πληροφορηθοῦν ἐὰν τῷ ὄντι ἐκυκλοφόρησεν σχετικὴ ἐγκύκλιος καὶ ἐν ταυτῷ διαμαρτύρονται ἐντονώτατα διὰ τὴν τυχὸν ἀπίθανον περίπτωσιν τῆς κυκλοφορίας ἐγκυκλίου μὲ τοιοῦτον ἀπροσδοκήτως ἀντισυνταγματικὸν περιεχόμενον, εὐθέως καταλυτικοῦ τῶν ἀτομικῶν δικαιωμάτων τοῦ πολίτου.

Ἡ Βασιλικὴ Ἕνωσις Θεσ)νίκης φέρει πρὸς γνῶσιν πάντων τὸ γεγονός, ὅτι ἡ Δημοκρατία οὐδένα κίνδυνον διατρέχει ἀπὸ τοὺς ὑποδειγματικῶς νομοταγεῖς βασιλόφρονας, ὡς μέχρι σήμερον ἐμπράκτως ἀπέδειξαν τοῦτο, ἀλλὰ ἀπὸ ἄλλους γνωστοὺς κύκλους προξένους τῆς ἀπὸ ἐτῶν ἐσωτερικῆς ἀνωμαλίας καὶ γνωστοὺς καταλυτὰς πάσης ἀρχῆς καὶ δὴ τῆς Δημοκρατίας, τοὺς ὁποίους ἐπιμελῶς ἀποφεύγουν ν' ἀναφέρουν εἰς πᾶσαν ἐκδήλωσιν ἅπαντες οἱ φορεῖς τῆς σημερινῆς ἐξουσίας, μηδὲ ἐξαιρουμένου βεβαίως καὶ τοῦ Ἀντεισαγγελέως Ἐφετῶν Θράκης.

Ἐκ τῆς Βασιλικῆς Ἑνώσεως
Θεσ)νίκης
Ὁ Πρόεδρος
ΟΔ. Ι. ΤΟΣΚΑΣ
Δικηγόρος

Πρὸς
τὸ περιοδικὸ «ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ»

Κε Διευθυντά,

Στὸ προηγούμενο τεῦχος τοῦ «Κ» (τεῦχος 430) ἐδιάβασα μὲ ἰδιαίτερο ἐνδιαφέρον τὸ «ἀφιέρωμα» τῶν στηλῶν σας στὴν «Θυσία τοῦ Μελιγαλᾶ». Στὸ μεγάλο αὐτὸ ἔγκλημα τῶν κομμουνιστοσυμμοριτῶν, εἰς βάρος τοῦ Ἔθνους μας... Τοῦ Λαοῦ μας...

—Γιὰ πληρεστέρα λοιπὸν ἐνημέρωσι τῶν ἀναγνωστῶν σας σᾶς ἀποστέλλω ἕνα πρόσθετο στοιχεῖο ποὺ ἀφορᾶ τὸ τραγικὸ Μελιγαλᾶ. Εἶναι ἡ φωτογραφία τοῦ ἀνθρώπου ποὺ βγῆκε μέσα ἀπὸ τὴν κόλασι τοῦ φρικτοῦ ἐγκλήματος τῶν ἐαμοελασιτῶν καὶ ζῇ ἀνάμεσα στοὺς ἄλλους συγχωριανούς του 35 χρόνια, τώρα. Εἶναι ὁ ἄνθρωπος ποὺ οἱ κομμουνισται τὸν ἔρριξαν στὴν πηγάδα τοῦ Μελιγαλᾶ μὲ σπασμένα τὰ ὀστᾶ τοῦ κρανίου, ἐπάνω ἀπὸ χιλιάδες αἱμόφυρτα πτώματα.

Δύο μέρες ἔζησε ἐκεῖ σὲ μιὰ κόλασι, ποὺ οὔτε ὁ Δάντης δὲν μπόρεσε νὰ συλλάβῃ τὴν φρίκη της. Δύο μερόνυκτα ζωντανὸς καὶ νεκρός, γεμᾶτος αἵματα δικά του καὶ τῶν ἀμοιρων συμπατριωτνῶ του, πάσχιζε νὰ ἀναρριχηθῇ πρὸς τὰ ἐκεῖ, ποὺ διακρίνονταν ἕνα κομμάτι οὐρανοῦ. Κι' ὅλο ἔριχναν κι' ἄλλα σακατεμένα κορμιὰ ἀπὸ πάνω του. Τέλος τὰ κατάφερε. Εἶναι ὁ μόνος ἀνάμεσα στοὺς χιλιάδες τῆς πηγάδας, ποὺ βγῆκε ζωντανός. Καὶ ἀπὸ τότε δὲν πῆγε οὔτε μιὰ φορὰ στὸ μνημόσυνο τῶν θυμάτων. Δὲν μπορεῖ νὰ τὸ ἀντέξῃ.

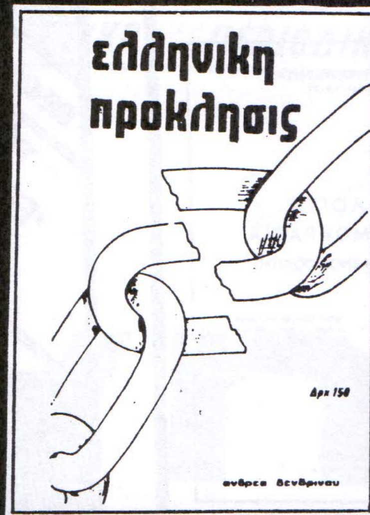
Ζῇ τὴν ἀγροτικὴ ζωή του στὴν ἴδια περιοχή, κι' ὅλο μιλάει γιὰ τὰ νεκρὰ ἀδέλφια του κι' ἄλλους συγγενεῖς. Καὶ μέσ' τὸ ζωντανό του βλέμμα ὑπάρχει ἀκόμα ὁ ἴσκιος τοῦ (τρόμου).

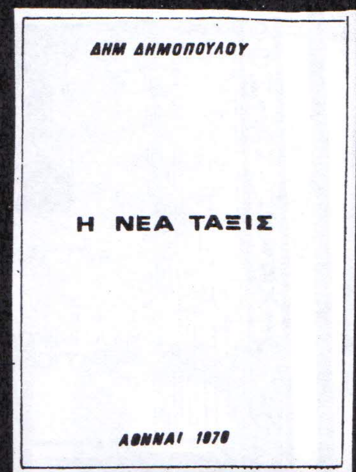
Ὁ μόνος ποὺ ἐπέζησε ἀπὸ τὴν «Πηγάδα»

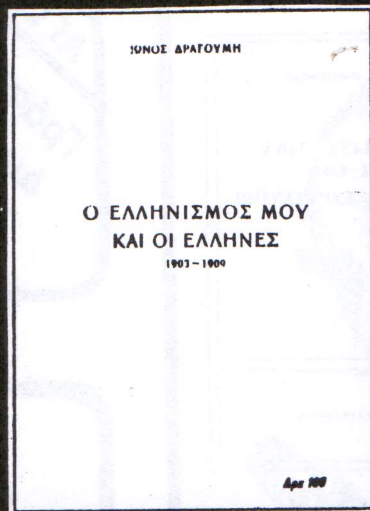
ΘΥΜΑΤΑΙ ΤΟ ΟΡΓΙΟΝ ΤΩΝ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΩΝ

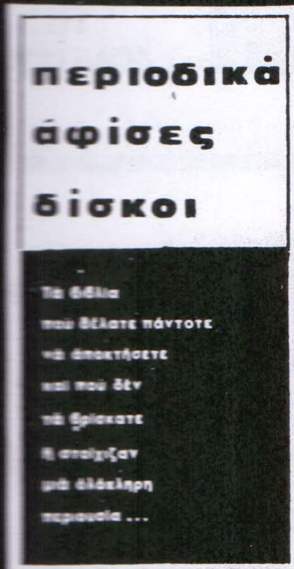

ΑΝΔΡΕΑ ΔΕΝΔΡΙΝΟΥ
ή
21η
καί πώς ... άπέτυχε

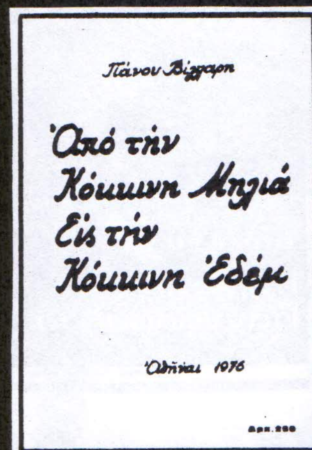

ελληνικη
προκλησις
Δρχ 150
ανδρεα δενδρινου

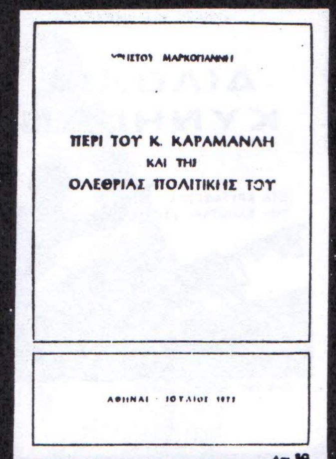

ΔΗΜ ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΥ
Η ΝΕΑ ΤΑΞΙΣ
ΑΘΗΝΑΙ 1978

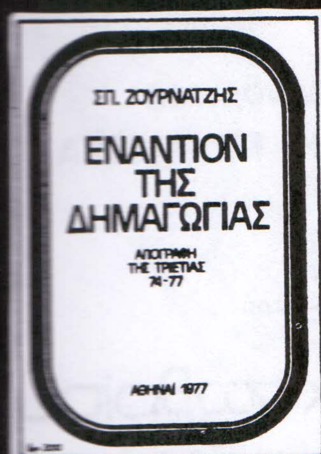

ΙΩΝΟΣ ΔΡΑΓΟΥΜΗ
Ο ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΜΟΥ
ΚΑΙ ΟΙ ΕΛΛΗΝΕΣ
1903 – 1909
Δρχ 100

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Κ. ΟΦΘΑΛΛΟΥ
ΒΥΖΑΝΤΙΝΑ
Ο ΠΟΛΙΤΕΙΑΚΟΣ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΜΟΣ
ΤΗΣ ΜΟΡΦΗΣ ΤΟΥ ΒΥΖΑΝΤΙΝΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
Δρχ. 120
ΑΘΗΝΑΙ
1977

περιοδικά
άφίσες
δίσκοι
Τά βιβλία
πού θέλατε πάντοτε
νά άποκτήσετε
καί πού δέν
τά βρίσκατε
ή στοιχίζαν
μιά ολόκληρη
περιουσία ...

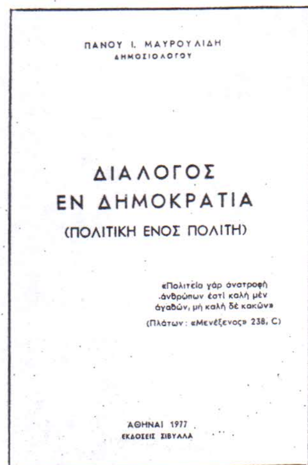

Πάνου Βέζυρη
Άπό τήν
Κόμμουνη Μηλιά
Είς τήν
Κόμμουνη Έδέμ
Άθήναι 1976
Δρχ. 250

ΠΕΡΙ ΤΟΥ Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ
ΚΑΙ ΤΗΣ
ΟΛΕΘΡΙΑΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ ΤΟΥ
ΑΘΗΝΑΙ · ΙΟΥΛΙΟΣ
Δρχ. 80

ΣΠ. ΖΟΥΡΝΑΤΖΗΣ
ΕΝΑΝΤΙΟΝ
ΤΗΣ
ΔΗΜΑΓΩΓΙΑΣ
ΑΠΟΓΡΑΦΗ
ΤΗΣ ΤΡΙΕΤΙΑΣ
74-77
ΑΘΗΝΑΙ 1977

Διατίθενται στό:
ΒΙΒΛΙΟΠΩΛΕΙΟΝ
ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ
Ίπποκράτους 112
Άθήναι

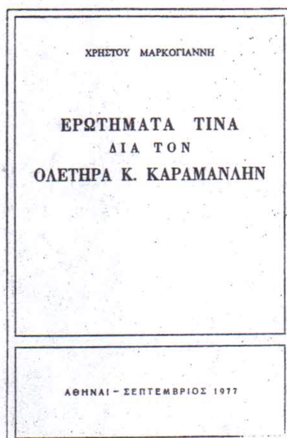
ΠΑΝΟΥ Ι. ΜΑΥΡΟΥΛΙΔΗ
ΔΗΜΟΣΙΟΛΟΓΟΥ

ΔΙΑΛΟΓΟΣ
ΕΝ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
(ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΕΝΟΣ ΠΟΛΙΤΗ)

«Πολιτεία γάρ ἀνατροφή ἀνθρώπων ἐστί καλή μέν ἀγαθῶν, μή καλή δέ κακῶν»
(Πλάτων: «Μενέξενος» 238, C)

ΑΘΗΝΑΙ 1977
ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΣΙΒΥΛΛΑ

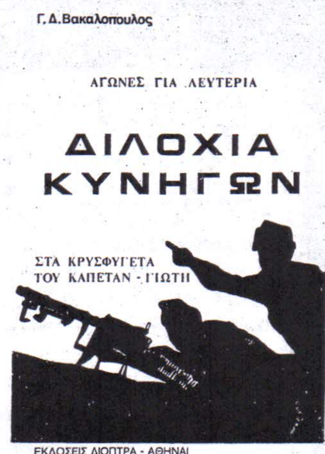

ΧΡΗΣΤΟΥ ΜΑΡΚΟΓΙΑΝΝΗ

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ ΤΙΝΑ
ΔΙΑ ΤΟΝ
ΟΛΕΤΗΡΑ Κ. ΚΑΡΑΜΑΝΛΗΝ

ΑΘΗΝΑΙ – ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΣ 1977

Βιβλιοπωλεῖον

"ἐλεύθερη σκέψις"

Ἱπποκράτους 112 - Ἀθῆναι
τηλ. 36.34.932

Μοναδικό
τό μόνο
Ἐθνικιστικό
Περιοδικό

ΣΥΝΕΠΕΣ
ΚΑΘΕ
1η καί 15η

ΑΓΩΝΙΣΤΙΚΟ
Γράφεται ἀπό νέους
Διαβάζεται ἀπό ὅλους
Διαμορφώνει τούς αὐριανούς
ΑΓΩΝΙΣΤΕΣ

ἀγοράζετε
διαδίδετε
ΤΟ
ΚΙΝΗΜΑ

ὑπό ἔκδοσιν

Ἴωνος Δραγούμη
- ΔΕΚΑ ΑΡΘΡΑ ΣΤΟΝ ΝΟΥΜΑ

Πρόλογος καί σχόλια: Ἀ. Δενδρινοῦ

Κώστα Χατζησταύρου
- ΚΛΗΡΟΝΟΜΙΚΟΤΗΣ καί ΠΕΡΙΒΑΛΛΟΝ

Ἀνδρέα Δενδρινοῦ
- ΤΡΙΓΩΝΙΚΗ ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ

ἐντός τοῦ
ὀκτωβρίου

- ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΣΚΕΨΙΣ -
Ἱπποκράτους 112 . τηλ 3634932